XVIII. évfolyam 41. szám. Ára: 1 forint 1962. október 11

Ludas Matyi

— Ne legyenek olyan türelmetlenek, emberek! A kulcsok már határidő előtt készen vannak...

[illegible]

Ilyen távfűtés is van

Kaján Tibor rajza

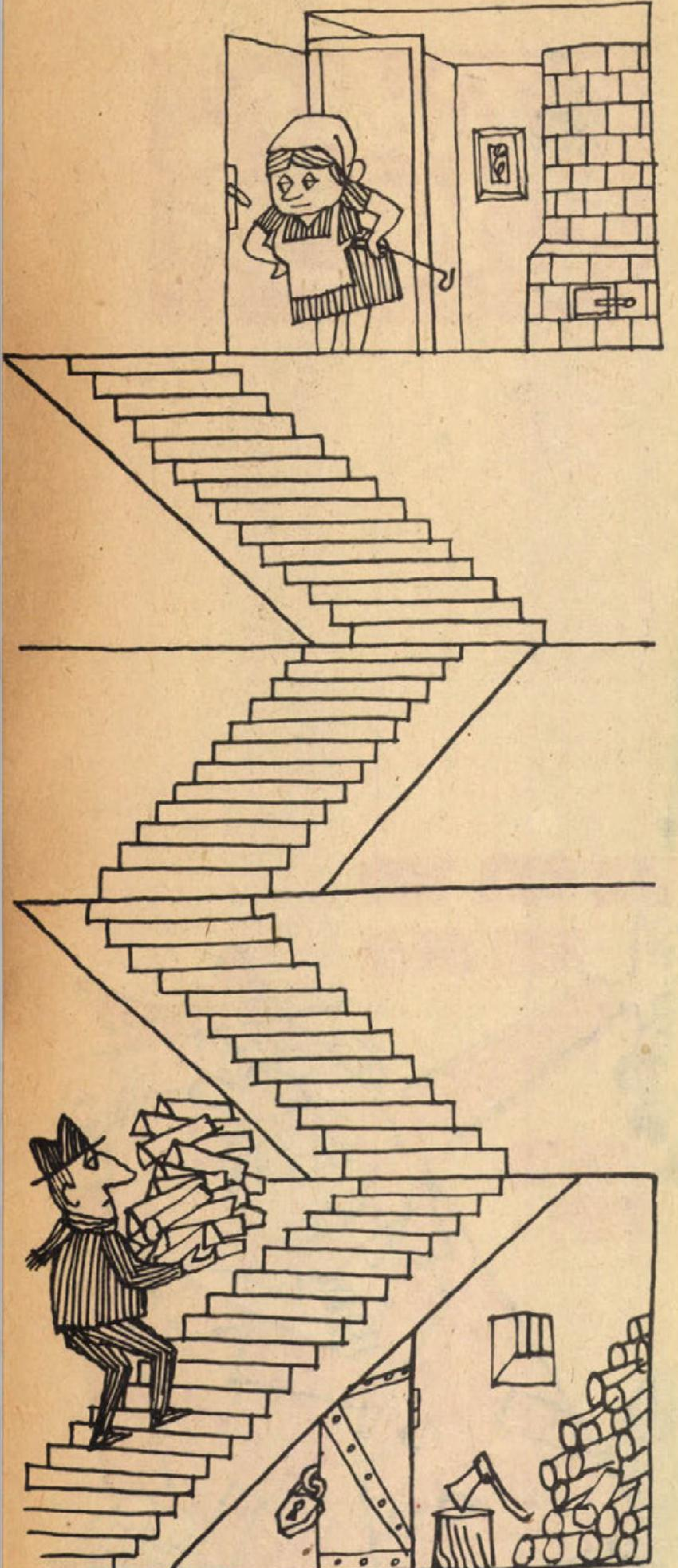

Fotók

Lapomnak, a közkedvelt „Hírharsonának” 33 darab fényképe van. Ezek pedig a következők:

1. Téli Budapest (havas tetők). Adhatjuk azt a címet is a képnek, hogy: „Leesett az első hó”.
2. Itt a tavasz! (virágzó fák).
3. Köd a fővárosban.
4. Egyiptomi sötétség a fővárosban (évente minimum kétszer előfordul).
5. Esik az eső! (esőköpenyes emberek, tócsák).
6. Új lakónegyed (madártávlatból).
7. Épülő házak.
8. Megindult a mezőgazdasági munka (traktorok a határban). Ősszel ez a címe: „Őszi munkák idején”.
9. Ballagás (fiatal leányok virágcsokorral).
10. Aratás (kombájn a búzában).
11. Megkezdődtek a vizsgák (nevető kisfiú bizonyítványt néz).
12. Fiatal leány egyrészes fürdőruhában.
13. Fiatal leány kétrészes fürdőruhában.
14. Fiatal leány nagy pettyes labdával a hóna alatt.
15. Fiatal leány oldalról.
16. Fiatal leány hátulról.
17. Fiatal leány az úszómedence szélén ül, lábát lógázza.
18. Itt a kánikula! (zsúfolt strandkép).
19. Kezdődik a tanítás! (ijedt kislányok az iskolapadban).
20. Szüret (mosolygó nő magasra emel egy óriási szőlőfürtöt).
21. Itt az ősz! (hulló levelek, parkrészlet).
22. Télapó a pesti utcán.
23. Karácsonyi bevásárlás (csomagokkal megrakott emberek).
24. Automata hengersor.
25. Idősebb férfi az esztergapad mellett.
26. Idősebb nő az esztergapad mellett.
27. Fiatal nő az esztergapad mellett.
28. Fiatal fiú az esztergapad mellett.
29. Esztergapad fiatal fiú mellett.
30. Esztergapad fiatal leány mellett.
31. Esztergapad idősebb nő mellett.
32. Esztergapad idősebb férfi mellett.
33. Esztergapad esztergapad mellett.

Az olvasók már úgy ismerik ezeket a fotókat, mint a családi album képeit és szívesen is nézegetik őket. Egyesek azonban azt kérdik: jó, jó de mitevő lesz akkor a „Hírharsona”, ha valamilyen egészen rendkívüli esemény adódik? Tegyük fel, hogy a Föld nem forog többé... Megeshet... Manapság... minden megeshet... Nos, lapunk akkor sem jön zavarba, leközöljük a „Kezdődik a tanítás” képet (ijedt kislányok ülnek az iskolapadban) és azt a címet adjuk a fotónak: „Na, ezt hogy fogja megmagyarázni a fizikatanár?”

Ha — tegyük fel —, máról-holnapra megkötik a világbékét, betesszük a lapba a szőlőfürtöt tartó nő képét, ezzel a címmel: „Hurrá! Szüret! Itt a világbéke!”

Ezzel a harminchárom fényképpel remekül kijövünk, nem is kell több. Minek?

Aki még ennél is többre kíváncsi, menjen orvoshoz, mert az már beteges kíváncsiság.

Mikes György

Csúcs-életszínvonal

Toncz Tibor rajza

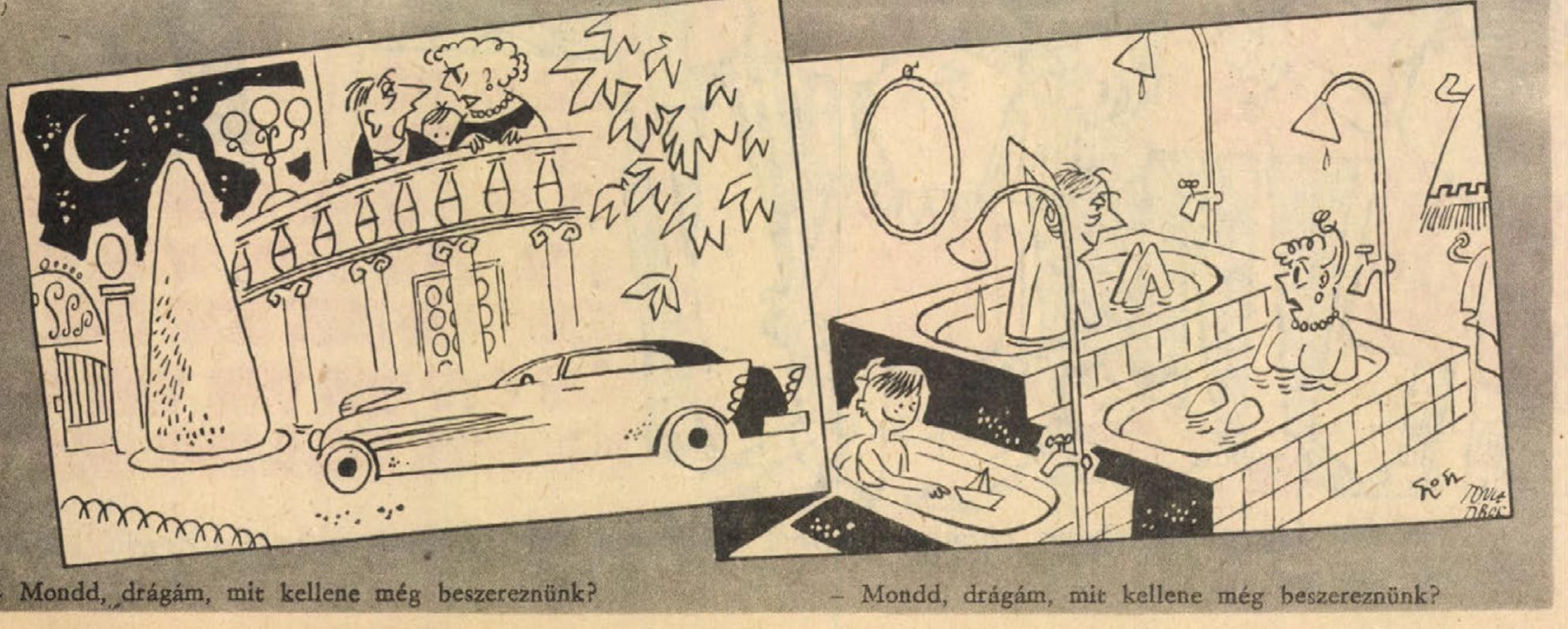

– Mondd, drágám, mit kellene még beszereznünk?

– Mondd, drágám, mit kellene még beszereznünk?

Nagy teljesítmények Amerikában

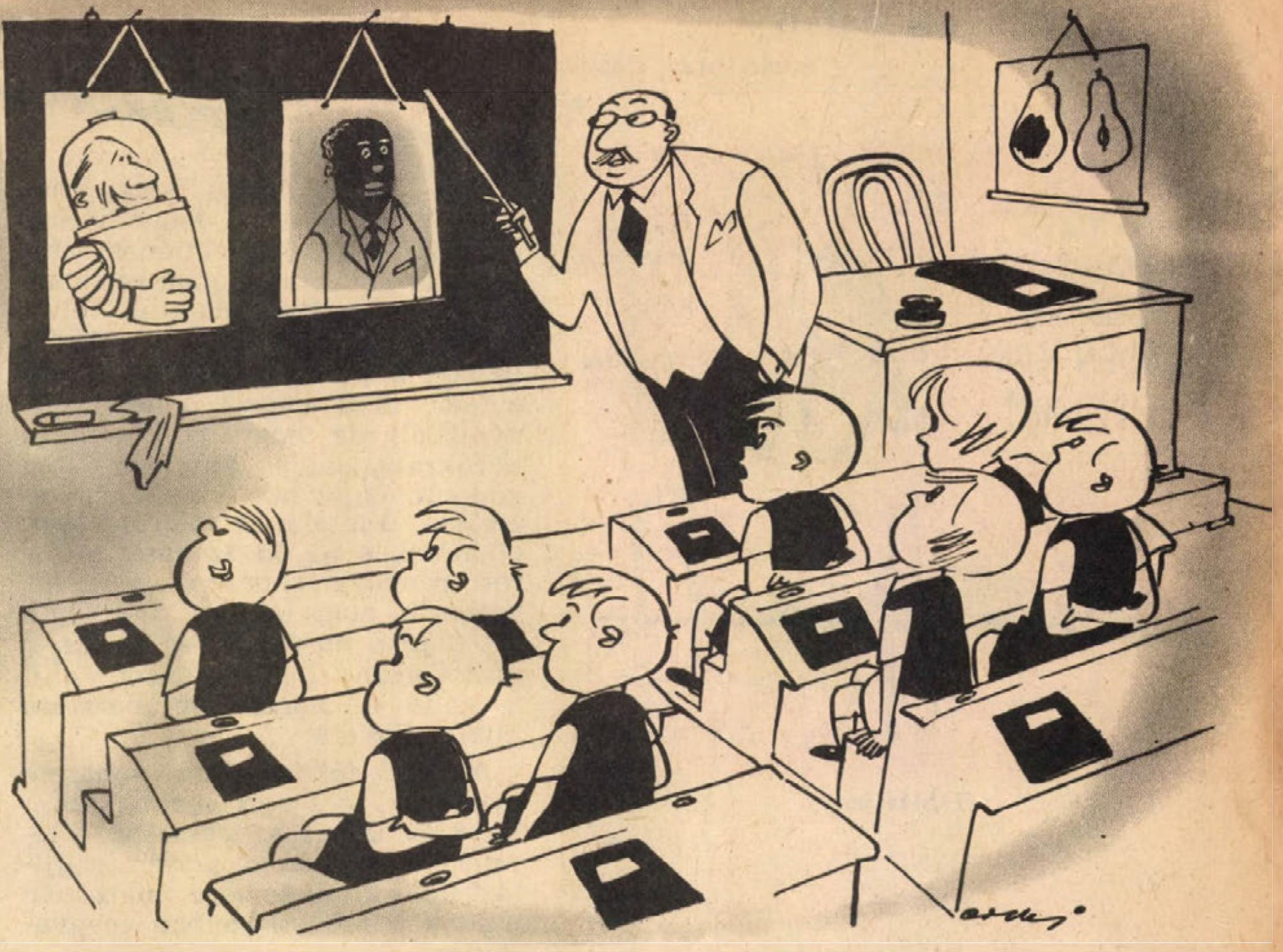

Schirra kapitány, aki hatszor repülte körül a Földet és Meredith, a néger, aki bejutott az egyetemre . . .

Mentegetőzés

— Halló! Halló! Ja, te vagy az, Sanyikám, szeeervusz! . . . hát ezer éve nem hallottam a hangodat . . . igazán aranyos vagy, hogy felhívtál . . . nahát éppen most akartalak felhívni, tudod, a múlt héten is sokszor kerestelek, nem tudom, mi lehetett a telefonoddal . . . Sanyikám, ne szakíts félbe, engedd meg, hogy elmondjam, miért nem tudtalak felhívni . . . Szóval ne gondold, hogy elfelejtettelek, remélem, ezt nem is gondolod, csak tudod, annyi minden jött össze, a múlt hónapban nem is éreztem jól magamat . . . pillanat, engedd meg, hogy elmondjam, téged nem olyan embernek ismertelek, aki nem hallgatja meg a más baját . . .

szóval olyan furcsa közérzetem volt, tudod, amikor az ember úgy érzi, hogy hullámzik alatta minden, állítólag a fültől van ez és a frontátvonulásoktól, ki kellene vizsgáltatnom magamat, az orvost kerestem akkor, amikor föl akartalak hívni, egyszerre nem lehet kettővel beszélni, utána meg az iker elvitte a vonalat, aztán, megint közbejött valami, már nem tudom pontosan, mi, csak arra emlékszem, hogy nagyon fontos volt . . . Szóval sokszor kerestelek, de vagy mással beszéltél, vagy nem vetted fel . . . A múlt hónapban pedig napokig görcs volt a kezemben, nem tudtam tárcsázni, szóval szó sincs róla, hogy elhanyagoltalak volna, rengeteget gondoltam rád, föl is volt írva, hogy „Sanyit felhívni", meg tudom neked mutatni a cédulát, de mindig közbejött valami, egyszer is éppen föl akartalak hívni, de képzeld, csöngettek, kaptam egy felszólítást az adóhivataltól, azt azonnal meg kellett reklamálnom, képzelheted, milyen dühös voltam, hogy ilyen bürokratikus hülyeségek miatt nem tudlak felhívni . . . Abban persze igazad van, hogy már valami öt éve nem beszéltünk, de Sanyikám, az évek napokból állnak, és én aztán igazán nem tehetek róla, hogy mindennap történik valami . . . pillanat, még nem fejeztem be . . . szóval múlik az idő, visszaélnek az ember szorgalmával, mindent ráraknak, az ember még a legjobb barátját sem tudja felhívni . . . úgy el vagyok foglalva, nem is hiszed, már nem vagyok ott, áttettek a gyógyforgalmihoz, én vagyok a sportkörben a szertáros, hogy ott mi van . . . na, nem akarlak untatni, szóval a múlt nyáron is föl akartalak hívni, képzeld egyáltalán nem kapcsolt, be is akartam jelenteni a hibabejelentőnek, de mindig a borforgalmi jelentkezett . . . szóval ne hidd, hogy elhidegültem, vagy ilyesmi, sokat beszéltünk rólad, csak tudod, tavaly nyáron is, amikor éppen fel akartalak hívni, úgy berekedtem, hogy egy szót sem tudtam szólni, hideg sörtől volt, nem tudom, te hogy vagy a torkoddal, az enyém nagyon érzékeny a hidegre, viszont siettem, gyorsan ittam, hogy mielőbb felhívhassalak, hát nem közbejött ez az átkozott rekedtség, napokig nem tudtam beszélni, csak suttogni, meg tantuszom sem volt . . . egyszer elfelejtettem a számodat, a telefonkönyvemet viszont valaki kölcsönkérte, pedig nem szívesen adok kölcsön könyvet . . . szóval, Sanyikám, nagyon sokszor kerestelek, nem tudtam, mi van veled, aggódtam . . . egy időben például mindig a lágymányosi dohánygyár jelentkezett, amikor hívtalak, rémes ez a telefon . . . Tessék, Sanyikám, parancsolj, dehogynem hagylak beszélni, hagylak én, csak nem akartam, hogy félreértés legyen köztünk és azt hidd, hogy nem kerestelek . . .

Hát csak ezt akartam mondani, drága Sanyikám, és köszönöm, hogy felhívtál, szervusz ! ! !

Feleki László

Nehézsúlyú profi világbajnokság

Hegedűs István rajza

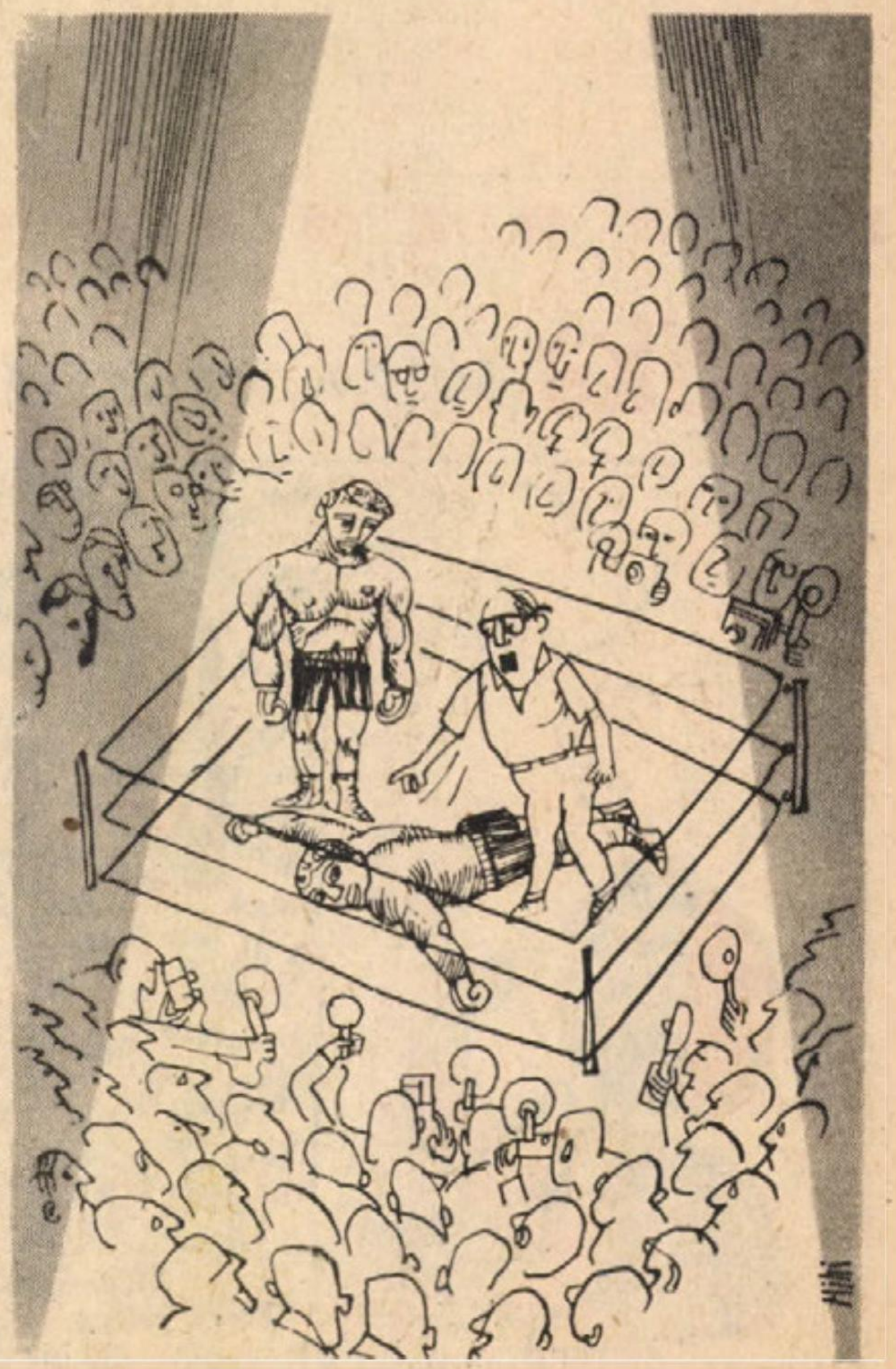

– Egymillió, kétmillió, hárommillió . . .

Sikeres darab

Vasvári Anna rajza

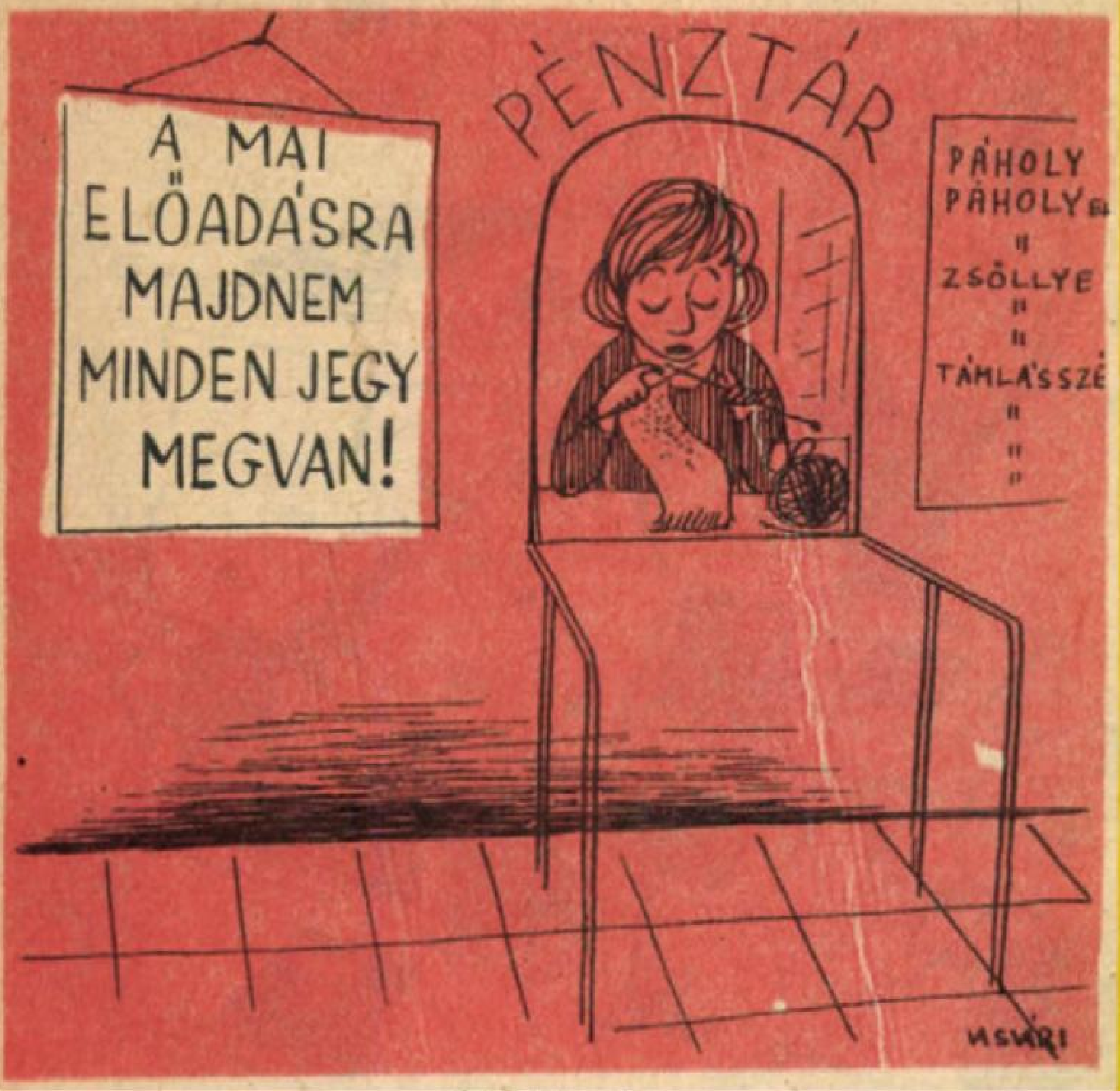

Táblás ház.

Nő a telefonnál

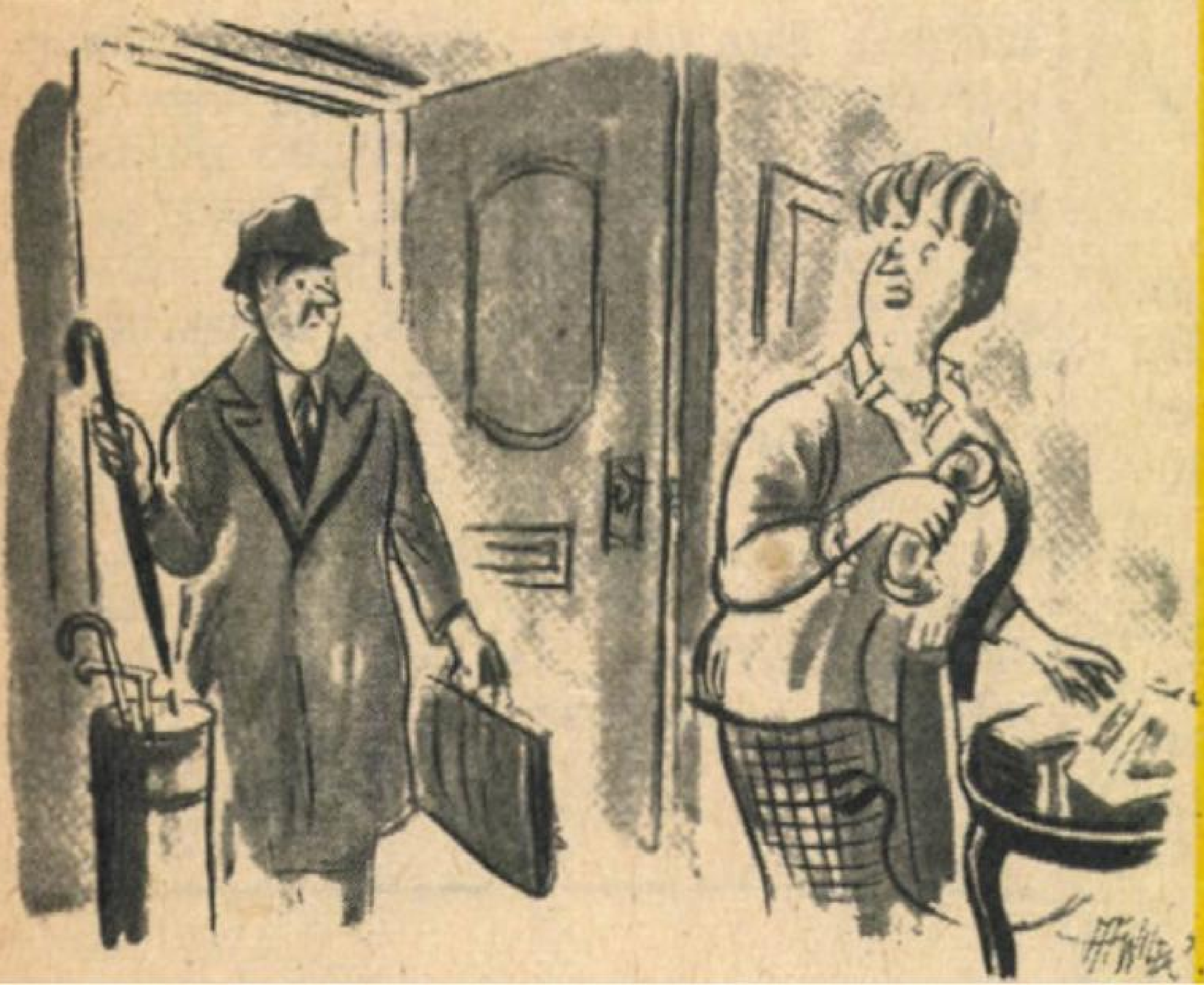

– Hogy lehetsz már itthon? Hiszen még veled beszélek a hivatalban!

(A londoni „Punch”-ból)

LEVÉL egy konok főkönyvelőről

Főnök Kartárs!

Úgy látszik, aligha lehet más választása, mint az, hogy búcsút mondjon a főkönyvelőjének, akivel évek óta jóban-rosszban együtt dolgozik vállalatuk felvirágoztatásán. Eddig is tudta ugyan, hogy a főkönyvelő önfejű ember, nem enged a negyvennyolcból, de hogy javíthatatlan bürokrata, arra álmában sem gondolt. Ujjat húz a műszaki vezetővel, kiutalásait aprólékosan ellenőrzi, s ha ön szóváteszi túlzott pénzügyi éberségét, arra hivatkozik, hogy látott ő már éjjeli őrt nappal meghalni, és hallott ő már olyan főkönyvelőről, akit a kellő ellenőrzés elmulasztása miatt elítéltek.

Az ön főkönyvelője sohasem nyugszik, újabb és újabb kalkulációkat készít a legkisebb eltérésért is szót emel, s számos újítást az ő kicsinyessége miatt nem tudnak a szövetkezetben megvalósítani.

Igaza lehet önnek! Amint hallom, a múlt héten is visszavontak egy újítást, amelyért a mûszaki vezető alapos, és számszerű indokolással tizenötezerhétszáz forint újítási díjat javasolt kiutalni. A főkönyvelő ellenőrizte a kalkulációt, s még alaposabb és számszerűbb indokolással kimutatta, hogy csak hétszáz forint illeti meg az újítót, tizenötezer nélkül. A műszaki vezető ugyanis — nem tudni, mi okból —, olyan munkamódszereket is figyelembe vett, amelyek az üzemben már régen meghonosodtak, sőt értük már az újítási díjat is évekkel előbb kifizették.

Lehet-e csodálkozni — kérdi ön —, hogy ezek után a műszaki vezető még jobban neheztel a főkönyvelőre? Igaz szívvel mondom, nem lehet csodálkozni! Sőt, ha a főkönyvelő csak valamennyire is becsben tartja a műszaki vezető aláírását, ha nem akadékoskodott volna, akkor nyomban be lehetett volna vezetni az újítást — másodszor is.

Ön szerint a főkönyvelő túlzásba viszi a társadalmi tulajdon védelmét, nem alkalmazkodik az élet követelményeihez. Az istennek sem hajlandó például jóváhagyni a fiktív nevekre kiállított bérfizetési jegyzéket, pedig jól tudja, hogy a munkát túlórában elvégezték, de nem volt túlóra keret. „Szabálytalan, szabálytalan” —, hajtogatja, mint egy megszállott, és figyelemre sem méltatja, hogy a műszaki vezető aláírásával igazolta a kifizetés jogosságát.

Az ilyen apróságok miatt egyre élesedik a nézeteltérés a főkönyvelő, és a műszaki vezető között, s önnek kell döntenie a vitában. Egyelőre kellő tapintattal azt ajánlotta a főkönyvelőnek: ne okoskodjék, próbáljanak szót érteni, barátkozzanak össze, mert ha a főkönyvelő és a műszaki vezető között kell választania, akkor ön az utóbbi mellett dönt.

De a főkönyvelővel nem lehet okosan beszélni. Tegnap például nem írta alá egy maszek személyautó javítási költségszámláját, pedig a számlában mint a vállalat kocsija szerepelt, szabályosan, előírás szerint, a műszaki vezető igazolásával...

Nem kell több bizonyíték, hogy milyen megátalkodott, és konok főkönyvelővel áldotta meg az önök vállalatát az ég!

Földes György

Jucika és az emlékasor

Pusztai Pál rajza

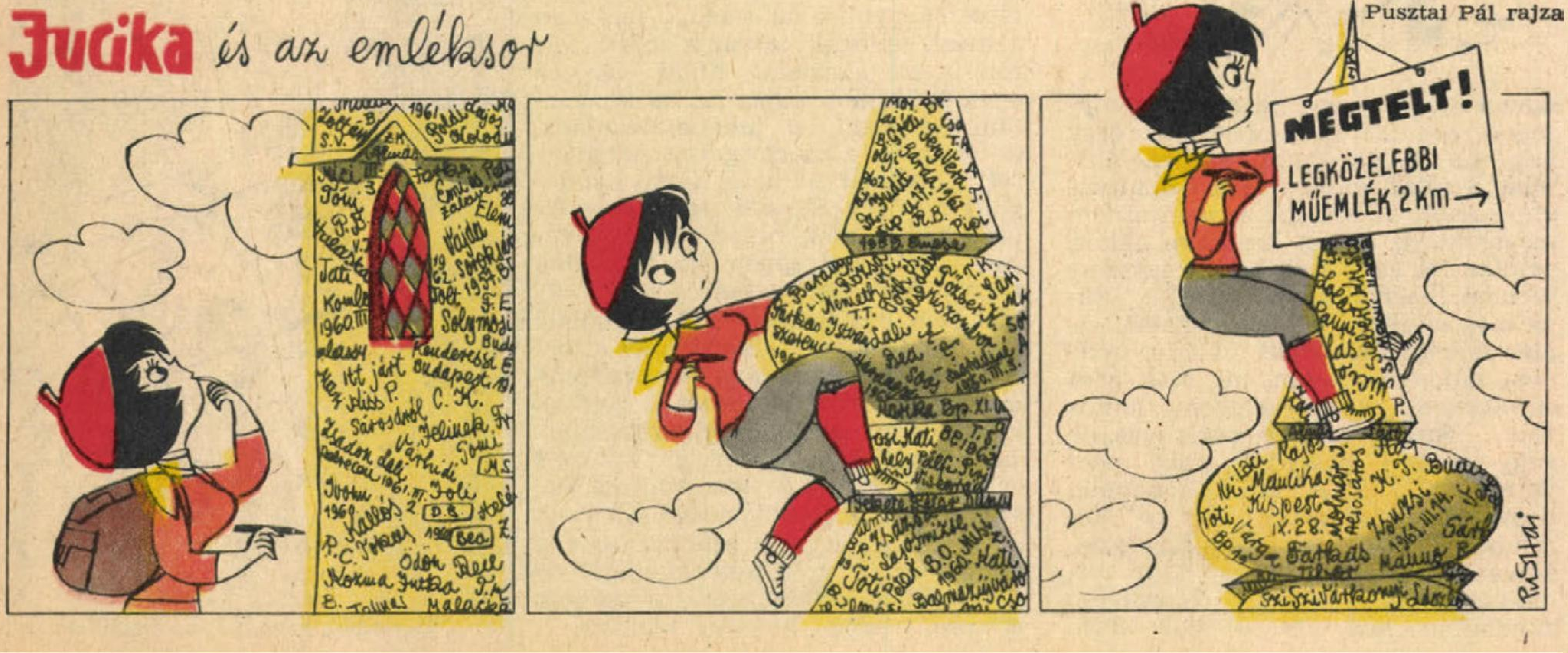

EGY KIS FEJLŐDÉSTÖRTÉNET

Szűr-Szabó József rajza

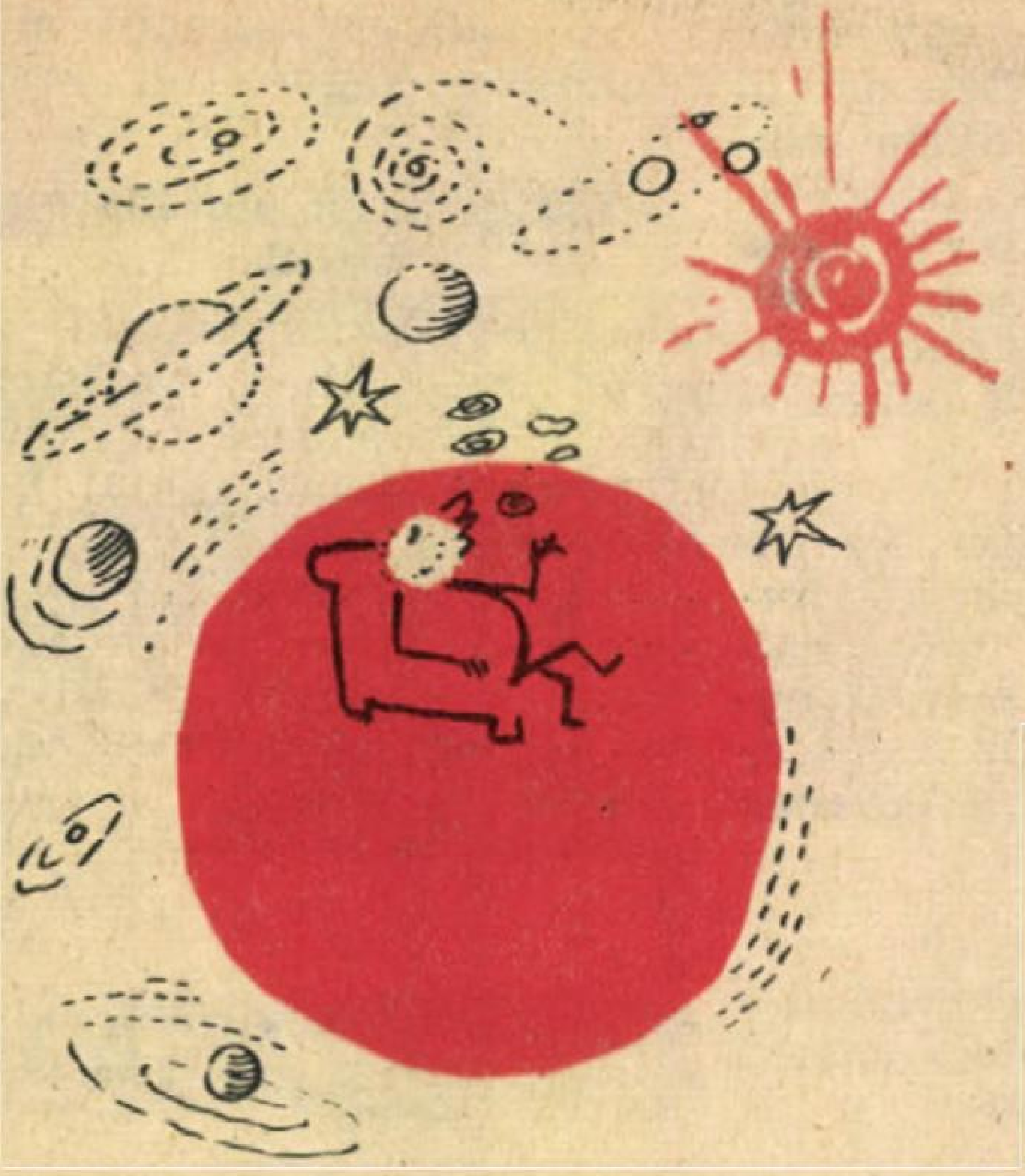

Egysejtű: Úgyszólván a semmiből kezdtem! ...

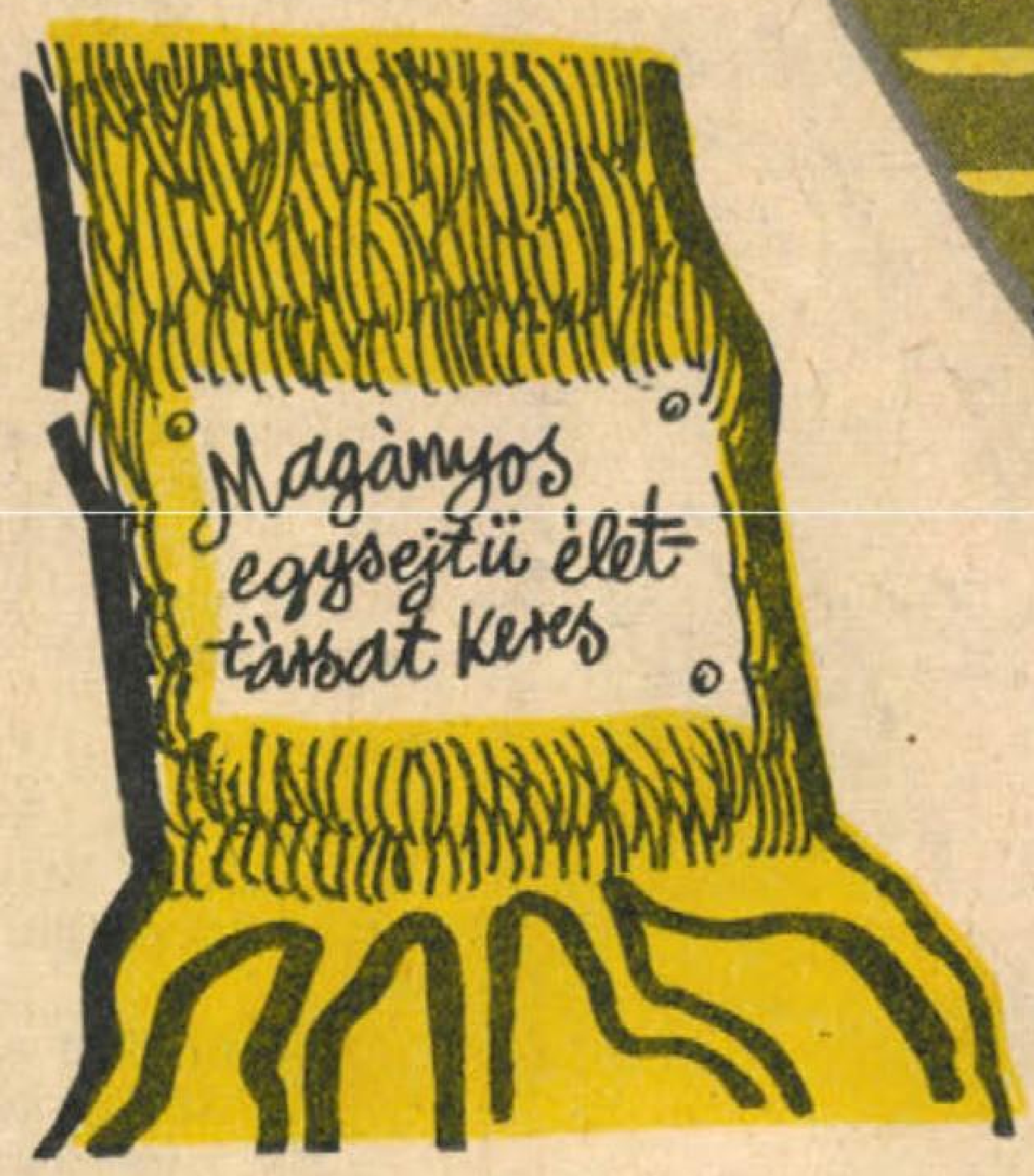

Kezdeti nehézségek

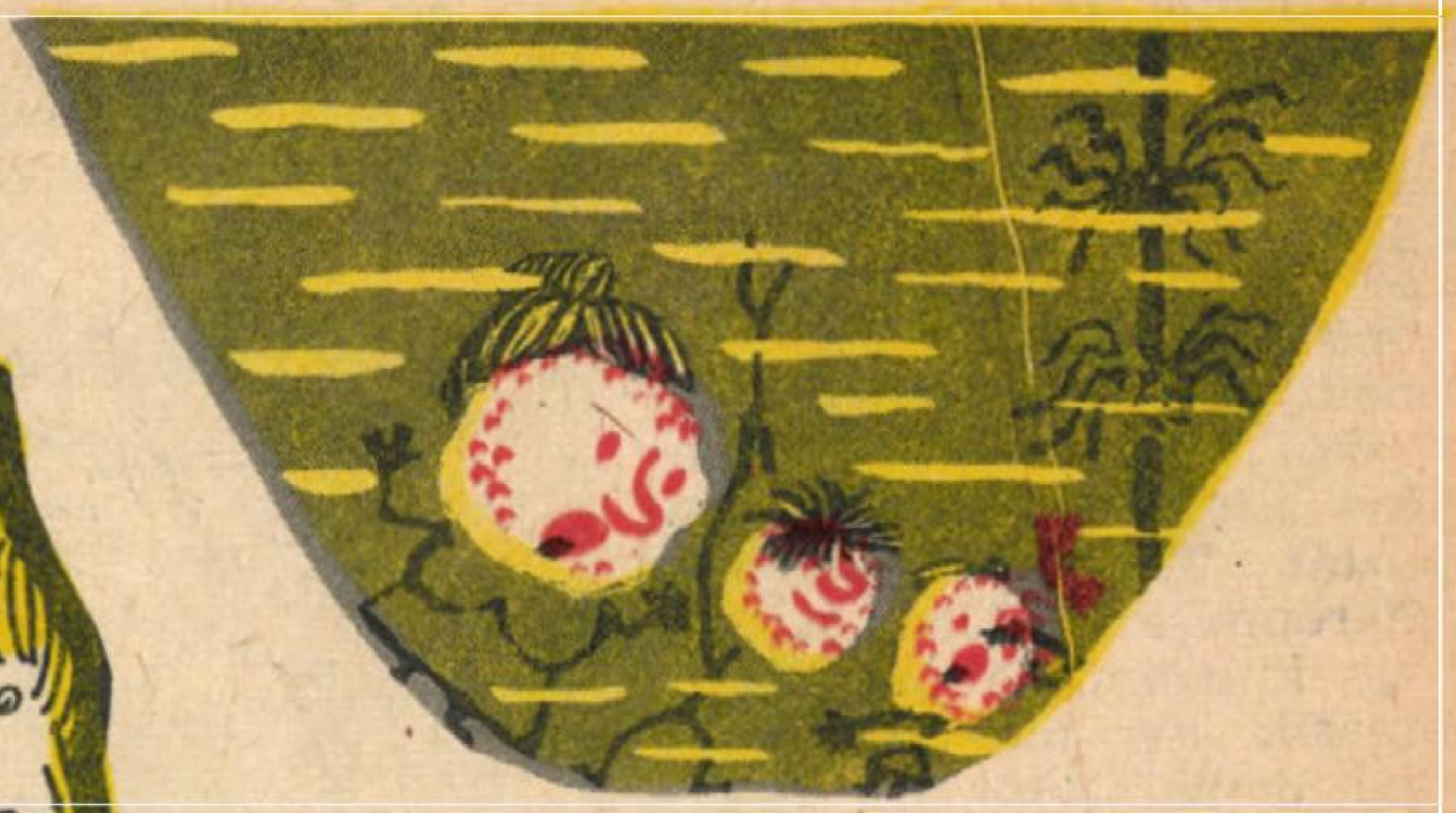

Sejtmama: Te belőled se lesz ember!

Vannak egészen furcsa dolgok

Kommunista veszély a Pentagonban

Az amerikai „National Guardian” jelentése szerint a Pentagonban, vagyis a hadügyminisztériumban elhatározták, hogy megváltoztatják azoknak a telefonkészülékeknek a színét, amelyek a Pentagont a vezérkari főnökséggel és a Fehér Házzal kötik össze. A készülékek színe ugyanis eddig sajnálatos módon vörös volt, ezentúl azonban aranyszínű lesz.

Az arany különben is jobban kifejezi azt az eszmét, amelyet az amerikai haderőnek védelmeznie kell.

A humánus Csang Kaj-sek

Szerte a világon megállapíthatják, hogy Csang Kaj-sek uralmában vannak humánus vonások is. A tajvani igazságügyminiszter rendeletet hozott, amelynek értelmében ezentúl tilos a halálraítéltet a kivégző osztag előtt térdre kényszeríteni. A rendelet indokolása szerint ez a testhelyzet sérti a kivégzendő személy önérzetét. A rendelet megengedi, hogy a jövőben a kivégzendő személy háttal állhasson a sortűznek. Senkit sem szabad emberi méltóságában megsérteni!

Nem közölhető kéziratot küldtek:

K. Pál, Békés, – K. László, Csókakő, – L. Tibor, Bp., XI., Kanizsai u. – H. Vilmos, Bp., III., Korvin Ottó u. – K. Ferenc, Bp., XVII. – D. Györgyné, Bp., VIII., Rákóczi u. – H. Péter, Bp., XII., Alkotás u. – T. András, Bp., II., Nyul u. – T. Etelka, Bp., XII., Alkotás u. – Ny. Gyula, Vésztő. – D. Sándor, Bp., XII., Csaba u. – Á. Imre, Bp., I., Krisztina krt. – B. István, Bp., VII., Rottenbiller u. – K. János, Bp. VII., Damjanich u. – M. Lajos, Márok. – K. István, Dusnok. – Sz. Sándor, Bp., XII., Böszörményi u. – Zs. János, Nagykovácsi. – E. Artur, Bp., XIII., Wallenberg u. – P. Sári, Bp., XI., Móricz Zs. körtér. – B. János, Bp., XIV. – G. Endre, Bp., II., Frankel Leó u.

Rilke és én

Ha lelke mélyén felmerült a Hold,
Rainer Mária Rilke így dalolt:
„Was wirst du thun, Gott,
wenn ich sterbe,
Dein Becher war, wenn ich verderbe?”
(Mi lesz, Uram, ha én meghalok,
A kelyhed voltam, ha elpattanok?)

Irigykedem. Mert sajnos, bezzeg én
Az istent ezzel nem ijeszteném.
Ó, jól tudom, hiába mondanám
Versekbe szőve, hogy: „Mi lesz, atyám.
Ha fejbe lövöm magam
vagy Alagon,
vagy Pakson?”
Az Úr csak így felelne erre: „Sag
schon.”

Szőnyi Zoltán

Italbolt átalakítás

Toncz Tibor rajza

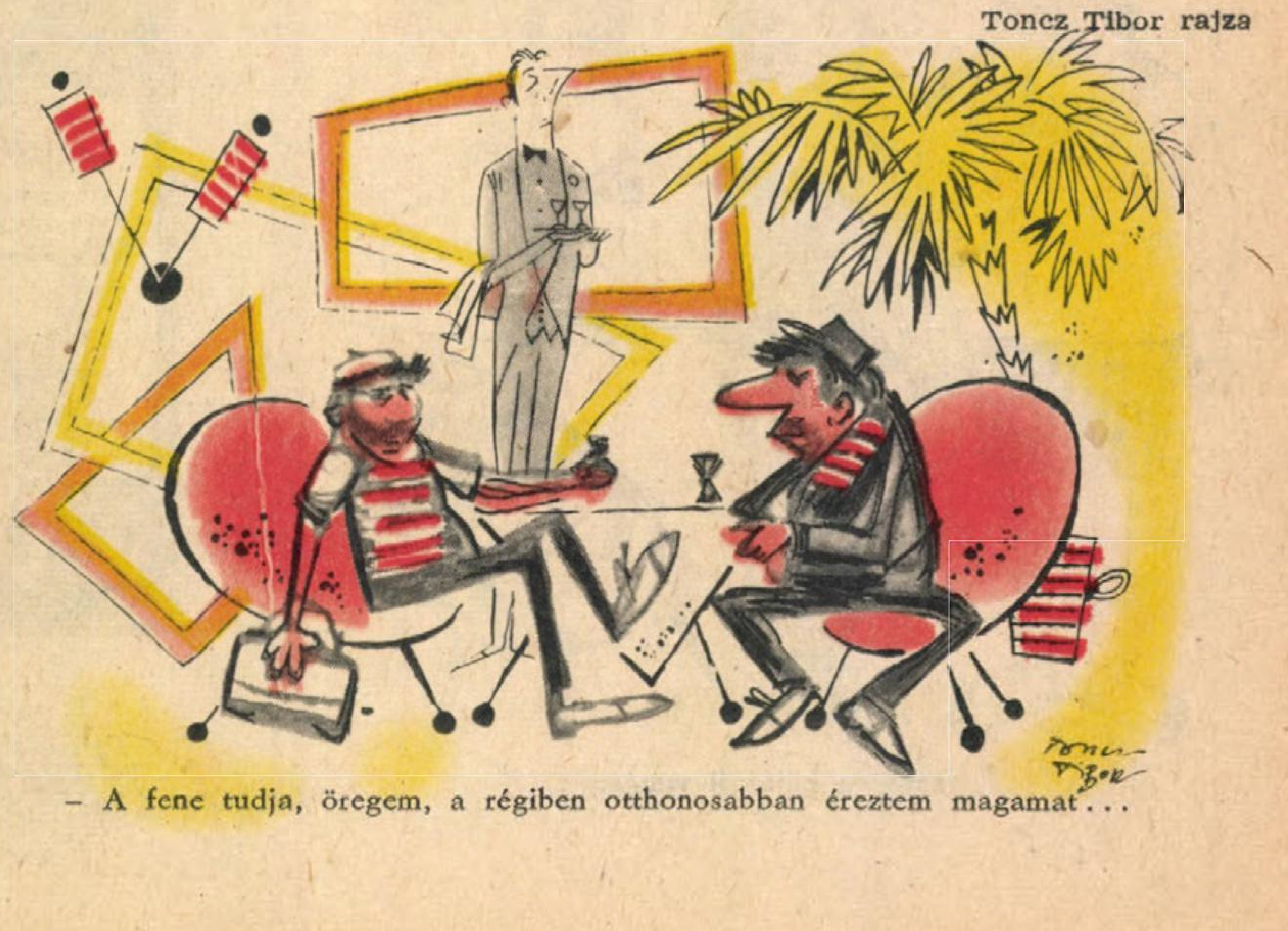

– A fene tudja, öregem, a régiben otthonosabban éreztem magamat...

Pillanatképek Palócföldről

Salgótarján.

Szorongatott helyzetben van. Terjeszkedne, de hogyan? Körös-körül — hegyek. Azért a salgótarjániak mégis nekiláttak az építkezésnek. Felfelé! Lebontják a régi, alacsony házakat és hat-hétemeleteseket állítanak helyükbe. Így aztán Tarjánban jelenleg háromfajta család él. Az egyik tegnap költözködött, a másik ma hurcolkodik, a harmadik pakol.

Hej, ha azok a derék városalapító ősök legalább egy számmal nagyobb völgykatlant választottak volna!...

*

Hiába adtak ki körözést ellene. a városból szökik a víz. Bebújik a földalatti üregekbe. Most fúrnak utána. Sokszáz méterre fúrnak, hogy rátaláljanak. A türelmes, kitartó fúrás tehát nem sajátosan pesti jelenség.

Népszerű a tarjáni bányász zenekar

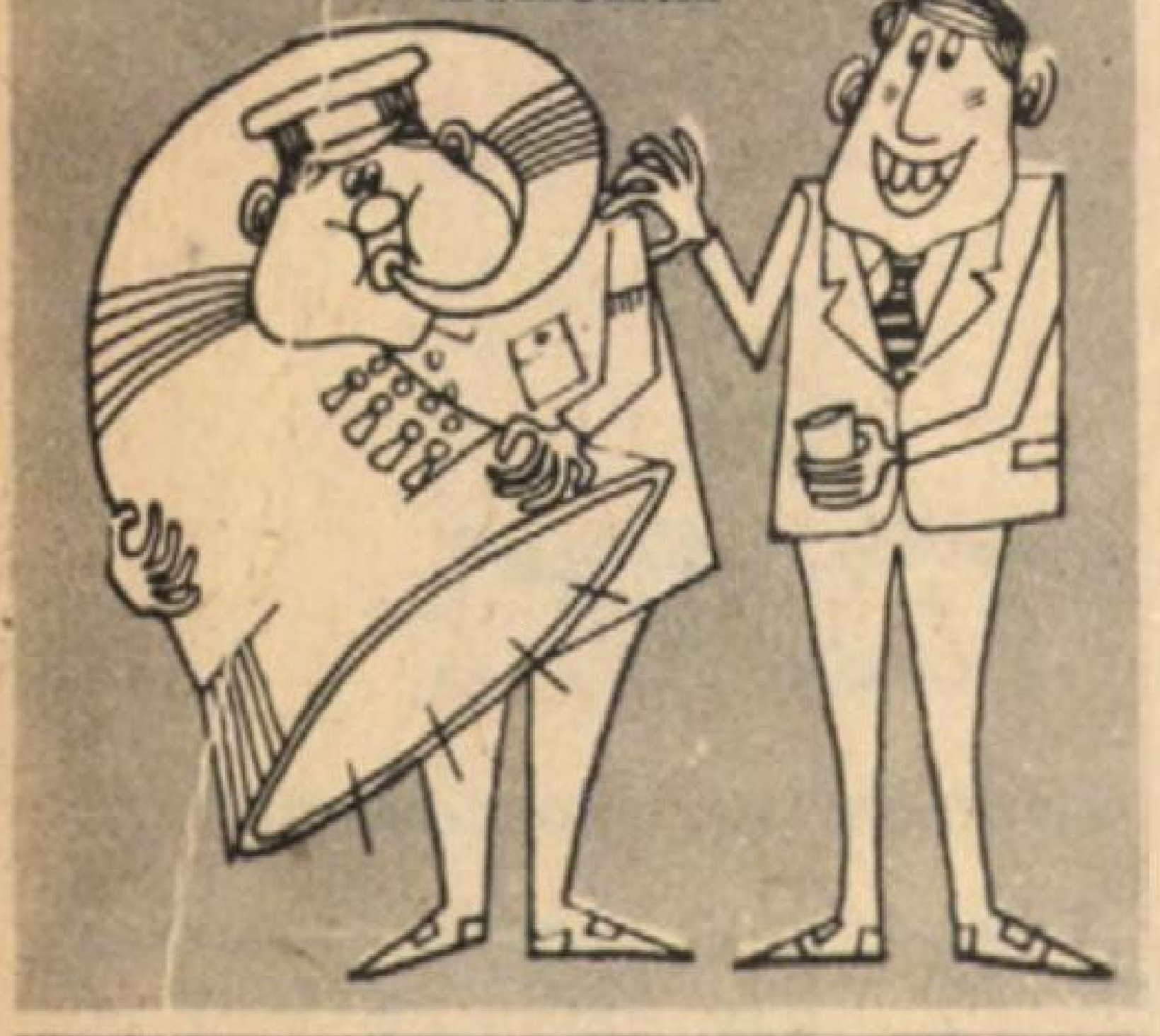

– Ide fújd a fülembe, Jóska!

A Sebaj-telep erdős részén fürdőkombinát épül. Úgy számítják, hogy mikorra elkészül, a vizet is sikerül nyakon csípniök.

Rengeteg a sorompó

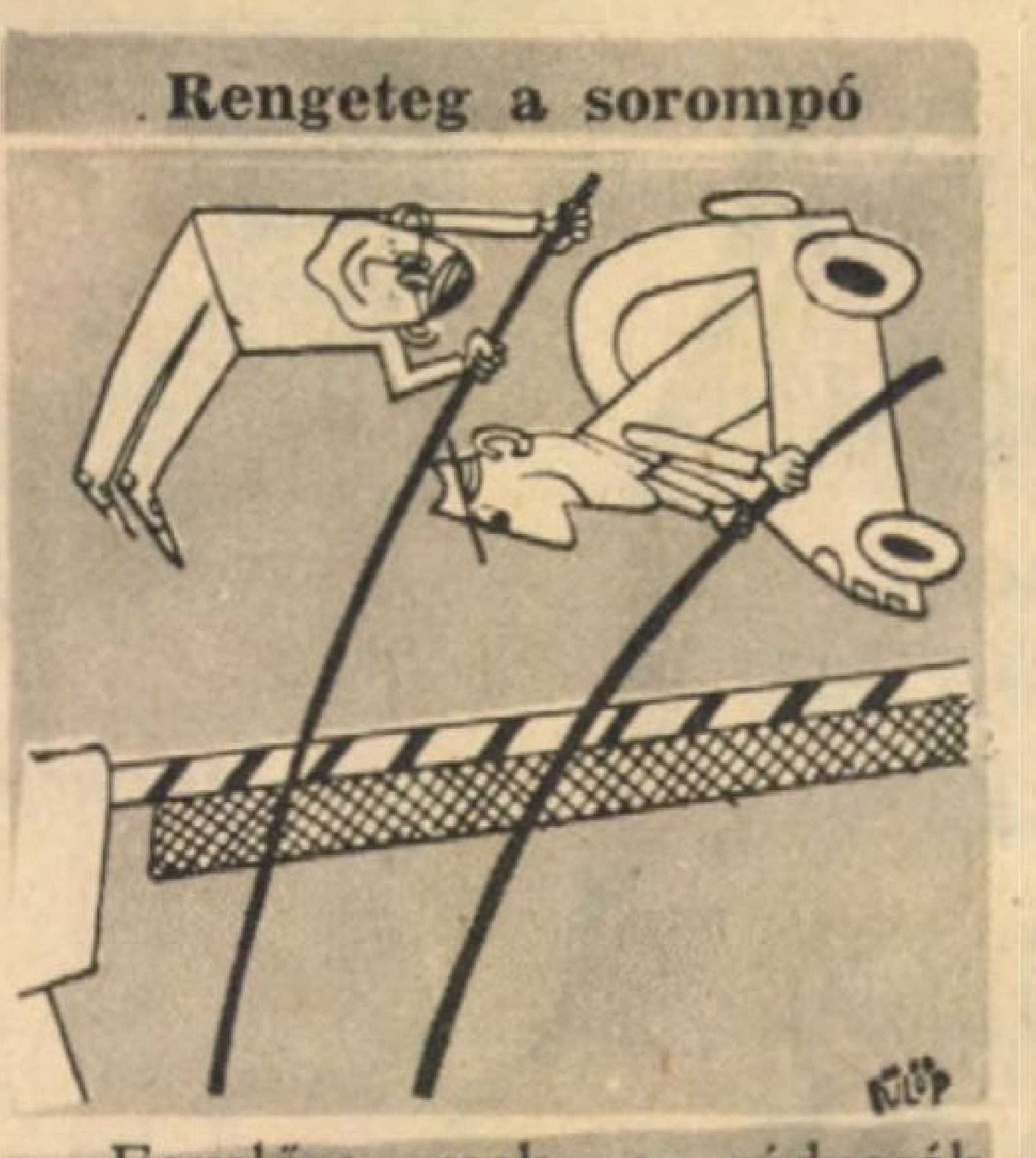

Egyelőre csak a rúdugrók tudnak gyorsan közlekedni Tarjánban.

Akkor mindjárt üzemeltetni is lehet majd az új létesítményt. Ez mostanában nem is olyan magától értetődő!

*

Még egy-két szót a vízről. Ahogyan a víz szökik lefelé, a borfogyasztás úgy szökik felfelé. Isznak az emberek. Sokat. Részeg embert mégis csak elvétve látni.

— Hát ez hogyan lehet? — kérdeztük őslakós ismerősünktől. A válasz rövid volt és velős:

— Bírják.

*

Negyven éve szurkol a Stécének a város apraja-nagyja. Szívből, lelkesen. Mint másutt. Meglepő viszont, hogy a tarjáni szurkolók rendkívül tárgyilagosak. Ezt tőlük maguktól tudtuk meg. Zokszó nélkül törődnek bele kedvenc csapatuk vereségébe, ha az ellenfél jobban játszik és a bíró is igazságosan vezeti a mérkőzést. Minderre eddig még nem volt példa.

*

Drégelypalánk. Az itteni Szondy György termelőszövetkezet még külföldre is szállít málnát, epret. Nem sikerült megtudnunk, vajon a törököknek jut-e belőle?

*

Mondják, Magyarnándor községben született valaha ez a dacos rigmus:

Előbb jön a dolmány,
Azután a rékli,
Én vagyok a férfi,
Az istenit néki.

Több lakásüzért lepleztek le Salgótarjánban

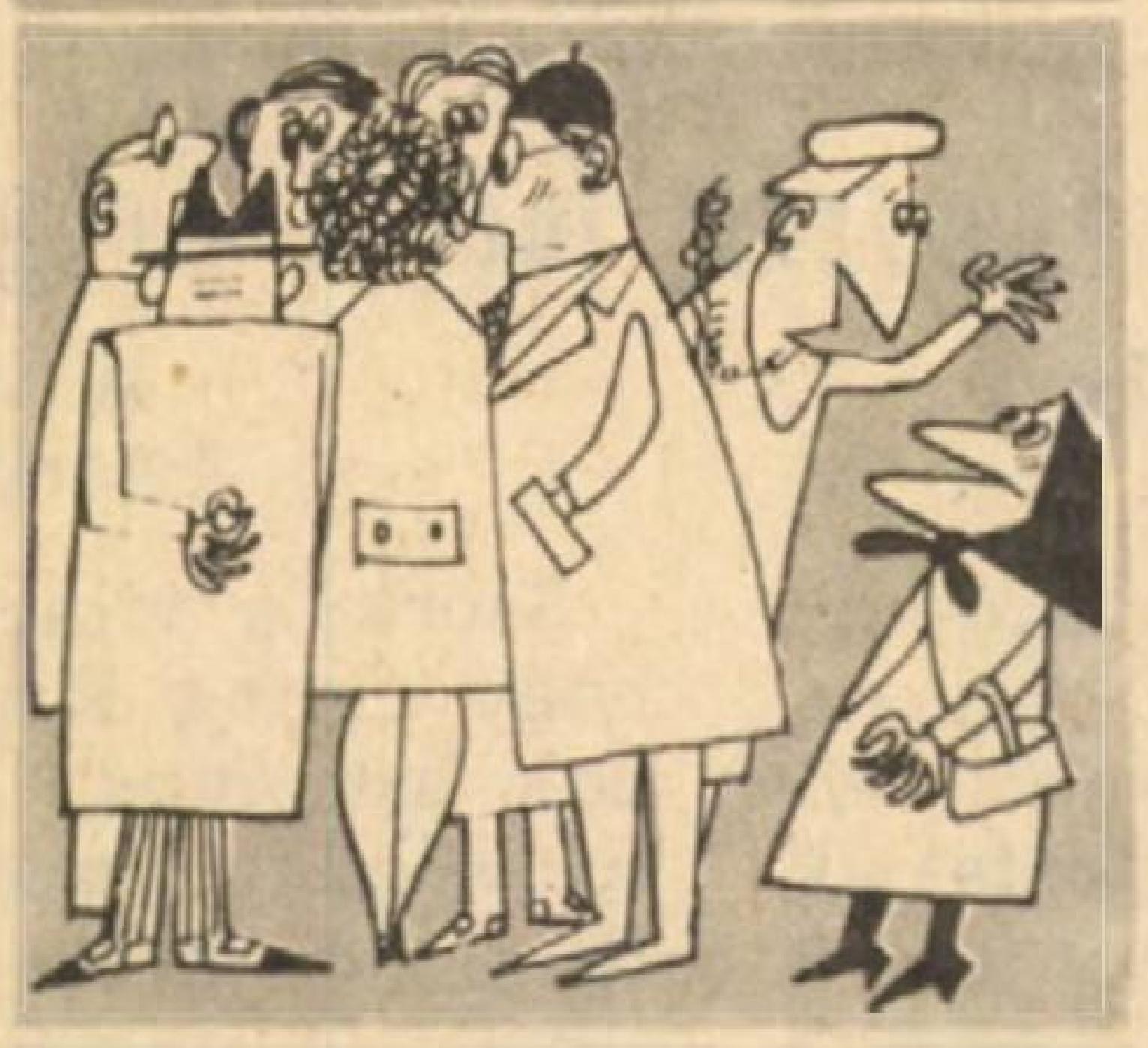

– A zöldségpiac arra van, ez a lakáspiac!

Ami a jelenlegi hatalmi viszonyokat illeti, asszony itt a tanácselnök, és asszony a tanácstitkár is. „Régi dicsőségünk, hol késel az éji homályban...”

*

Ezt is a tarjáni piacon láttuk

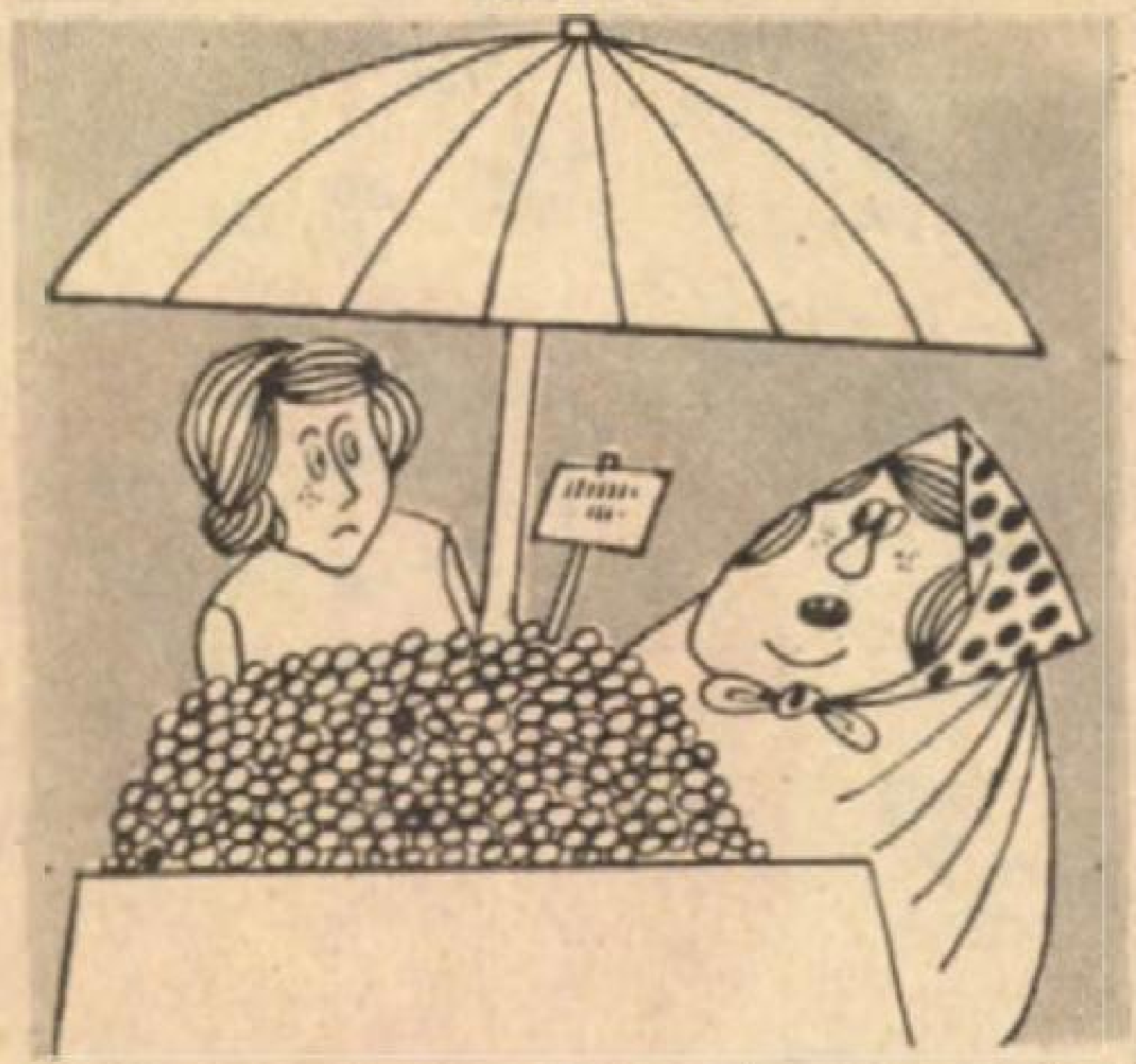

– Kérek húsz deka mogyorót!
– Ugyan lelkem, ez őszibarack!

A balassagyarmati múzeumban kegyelettel őrzik — többek között —, Madách Imre íróasztalát is. Nemrégiben javításra adták, hogy eltüntessék a múló idő rontását. A restaurálás túlságosan jól sikerült. A lelkiismeretes asztalos még Elzett-zárat is szerelt a fiókjára.

*

Ugyanitt láttunk régi palóc dudákat, és azt is megtudtuk, hogy a dudát nem lehet hangolni. Ezért nem fér két dudás egy csárdába!

*

Az érsekvadkerti termelőszövetkezet a Mezőgazdasági Kiállításon díjat kapott a dohánytermesztésben elért eredményeiért. Félszáz holdon termesztik. Jól fizet. Ahogyan a főagronómus mondta:

— A dohány hozza a dohányt.

Fülöp — Kürti

Teljes csőd

Fülöp György rajza

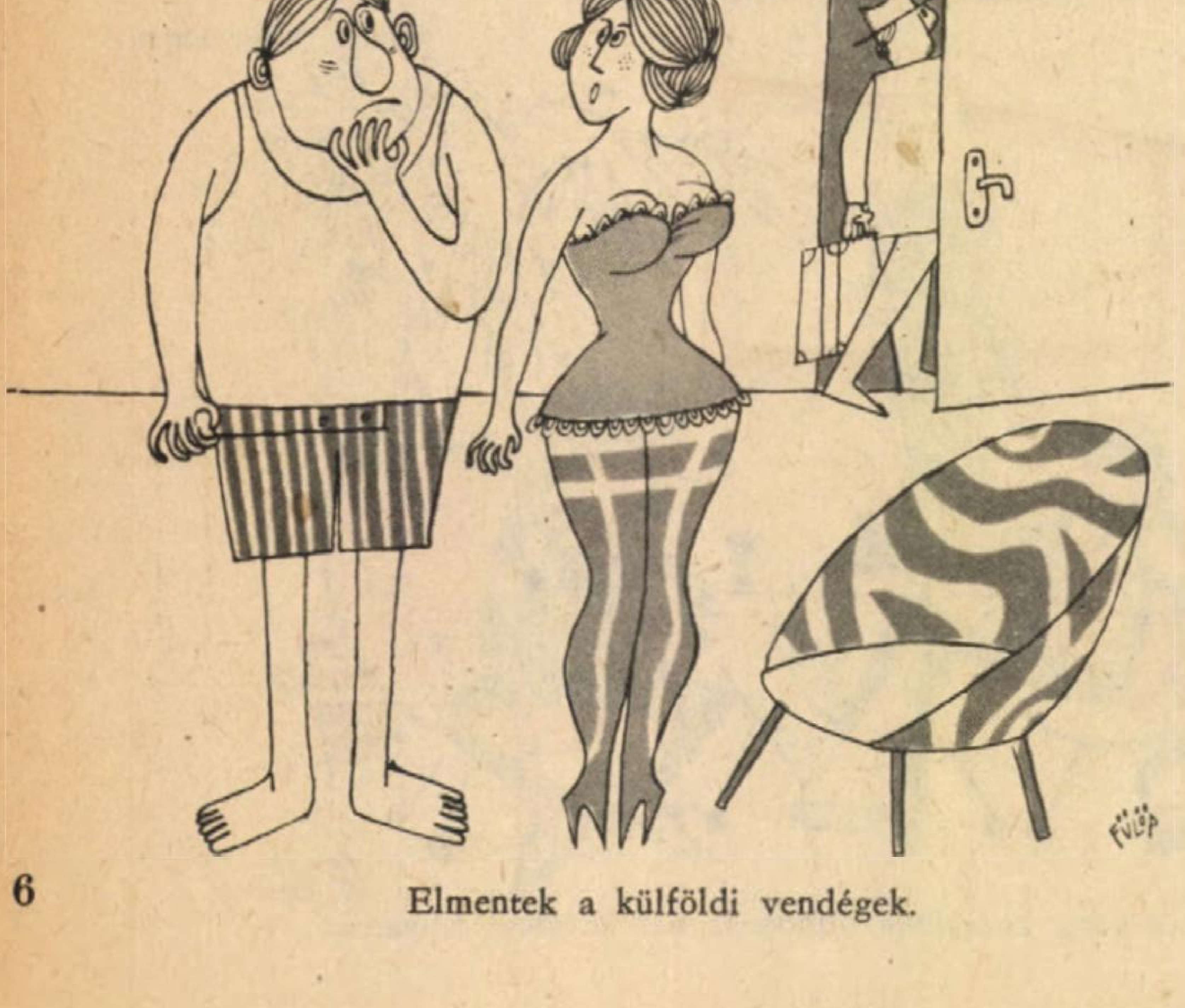

Elmentek a külföldi vendégek.

Ejtőernyősök

Vasvári Anna rajza

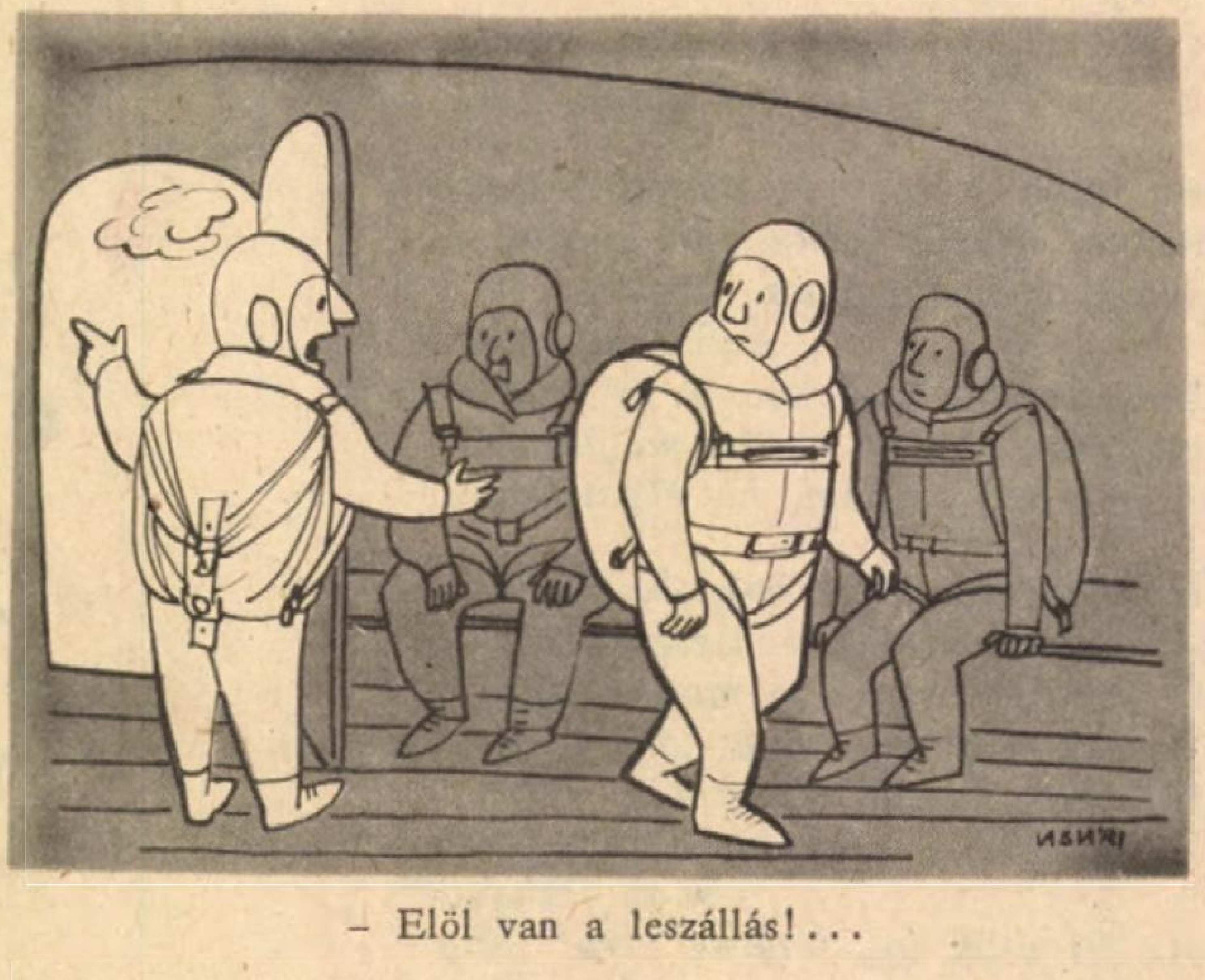

– Elöl van a leszállás!...

Az őz

Az őzbak űz
egy őzsutát.
A méla erdőn
úgy fut át
az őzpár, mint
egy hervatag,
tűnő szerelmi gondolat.

Szürkén henyél a lusta ég,
prédára les a puskavég,
a friss vágatban már a bősz
vadász reggeltől ott időz...
Lágy szellő súgja: „Szökj meg, őz,
hamvas-vörösbe öltözött
lombok között
elrejt az ősz!”

Feldobban tompán
nyolc pata:
elől suhan
az őzsuta,
sarkában barna árnyalak —
az üzekedő bak szalad.
A rőt és barna színgomoly:
avar, lomb, őz most összefoly,
s a tört csapáson messze túl
a boldog őzpár meglapul.

Ködöt lenget az őszi lég,
beburkolja az őzikék
nászát. A póruljárt vadász
mérgesen otthon vacsoráz.
A nap lemegy.
Az égen egy
hunyorgó csillagszem vigyáz.

Békés István

SUGÁR-BÁNTALMAK

A városban az a hír van elterjedve, hogy a televíziós sugárzás ártalmas a papagájokra, akváriumi halakra, bogarakra, és más háziállatokra. A bogarak közérzete nem nyugtalanít túlságosan bennünket, a halak közismerten szófukar interju alanyok, ezért Papagáj Lórit kerestük fel, a köztiszteletben álló belvárosi szobamadarat és megkértük, nyilatkozzék, csakugyan ártalmas-e rá a televízió:

— Amióta gazdám beszerezte a készüléket, valóban furcsa élettani változásokat figyeltem meg magamon — mondotta Lóri, aki kitűnően beszél több élő nyelven.

— Melyek ezek az elváltozások? — vetettük közbe.

— Álmosság, fáradékonyság, idegesség, ingerlékenység.

— Azelőtt ezt nem érezte?

— Soha — rikácsolta. — Kedélyállapotom, hangulatom, munkabírásom és éberségem kifogástalan volt.

— Különösen mely napokon figyelte meg magán a tévé okozta kellemetlen állapotot?

— Ezt így nem tudnám megmondani. Lényegesen jobban érzem magamat azonban a hétfői és pénteki napokon.

— Ahá, értjük. Amikor nincs sugárzás. És a többi napokon mikor szűnik meg a kínzó érzés?

— Meg nem szűnik, de enyhül az adás befejeztével. Amikor a Halászbástyát vetítik, már sokkal jobban érzem magam.

— Ön szerint csupán a papagájokra ártalmas a televízió sugárzása?

— Szó sincs róla. Ugyanezeket a tüneteket figyeltem meg gazdáimnál is.

— Vagyis melyeket?

— Álmosság, fáradékonyság, ingerlékenység satöbbi.

— Ez meglepő. És Ön szerint ezek a tünetek gyengülnek vagy erősödnek a sugárzás időtartamának növekedésével?

— A fene tudja. Inkább talán erősödnek. Például az elején, amikor a híradó megy, még egészen jól érzem magam, azután egyre idegesebb leszek, fájni kezd a fejem, a végén, amikor a filmet vetítik, már majd megőrülök.

— Nos, akkor egy utolsó kérdés, kedves Lóri nézőtárs. Igaza lehet-e annak a felfogásnak, hogy a készülékből kiáramló mikrohullámú sugarak okozzák a bántalmakat?

— Mikrohullámok? Lehet. Mi itthon egyszerűen műsornak nevezzük.

Novobáczky Sándor

A szépségkirálynő szépséghibája

Kant szerint szép az, ami érdek nélkül tetszik, de a kaliforniai Miss Universe-választáson a zsüri úgy látta, hogy szép az, aki politikailag megbízható. Így lett „világszépségkirálynő” az argentin résztvevő, viszont a szakemberek szerint nála is szebb angol Miss Suzanna Eaton nem jöhetett szóba az elsőség eldöntésénél, mivel Nagy-Britannia szépségkirálynője részt vett az aldermastoni atombombaellenes felvonuláson, még hozzá mezítláb. Sőt még nyilatkozott is, hogy szívesebben menne Moszkvába békekongresszusra, mint Amerikába szépségkirálynő-választásra.

A kaliforniai zsüri szerint ez nem volt szép.

Csak korszerűen

Balázs-Piri Balázs rajza

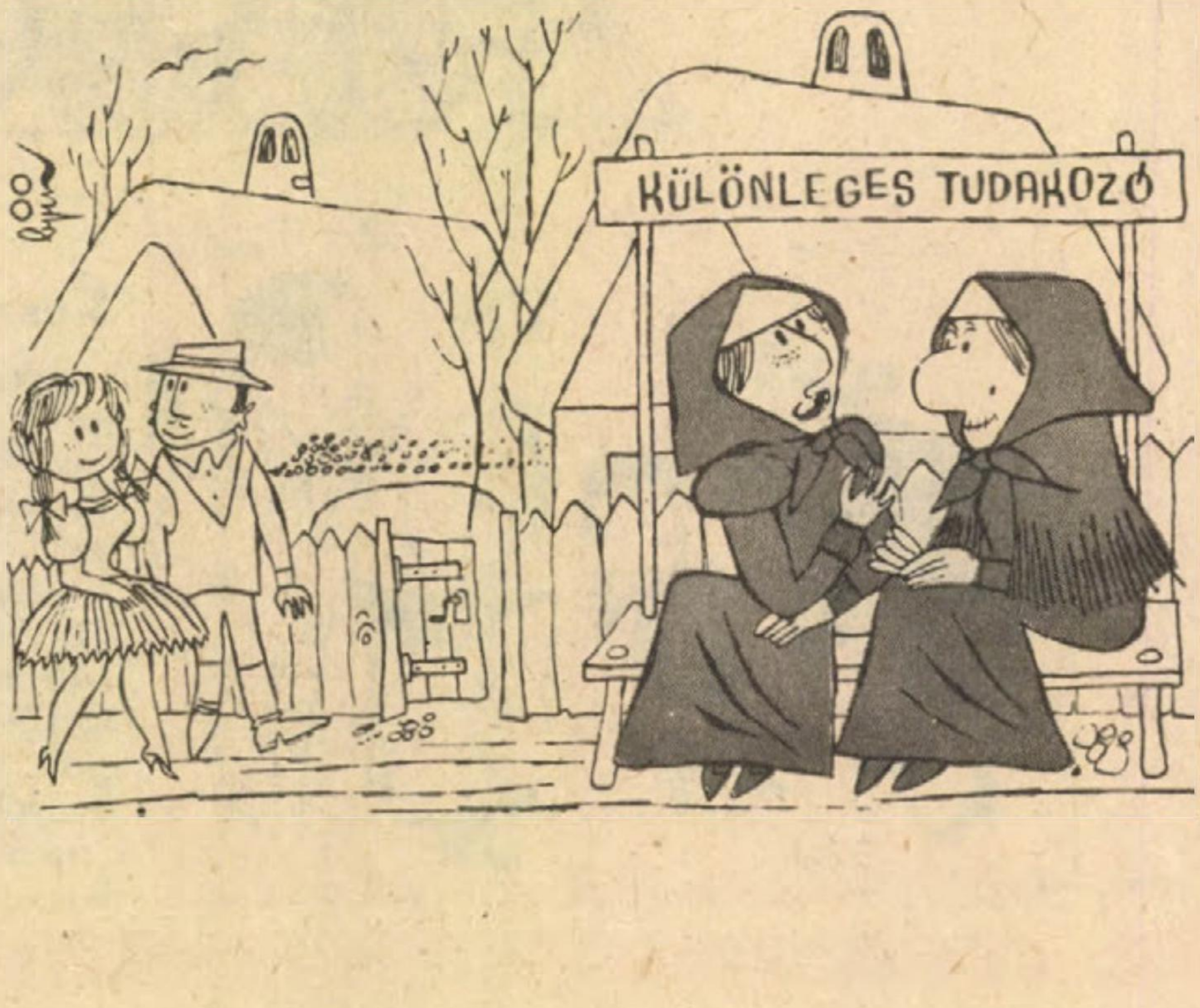

Akik mindent így képzelnek el

Schwott Lajos rajza

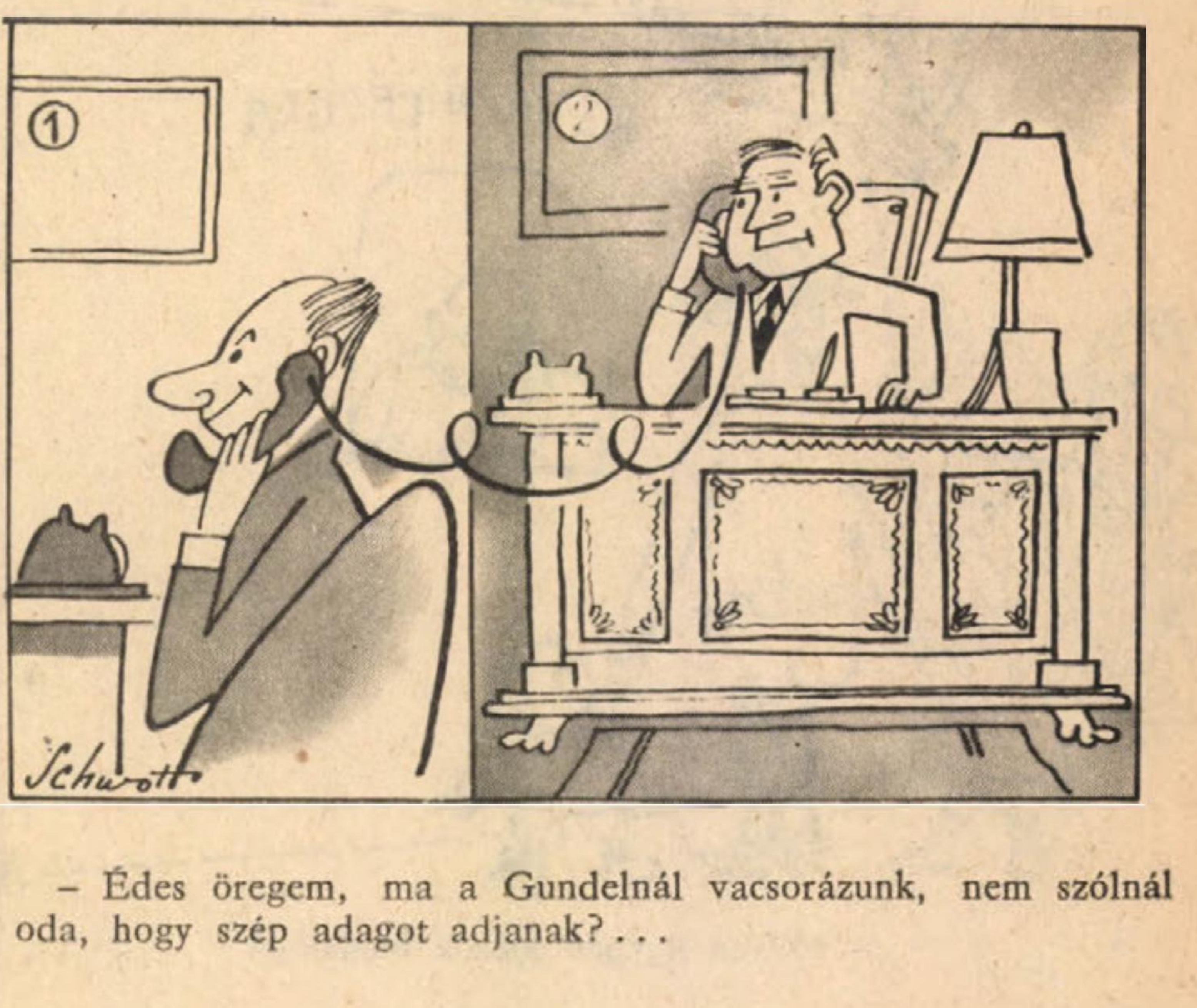

– Édes öregem, ma a Gundelnál vacsorázunk, nem szólnál oda, hogy szép adagot adjanak? ...

Lefedezte magát

Szűr-Szabó József rajza

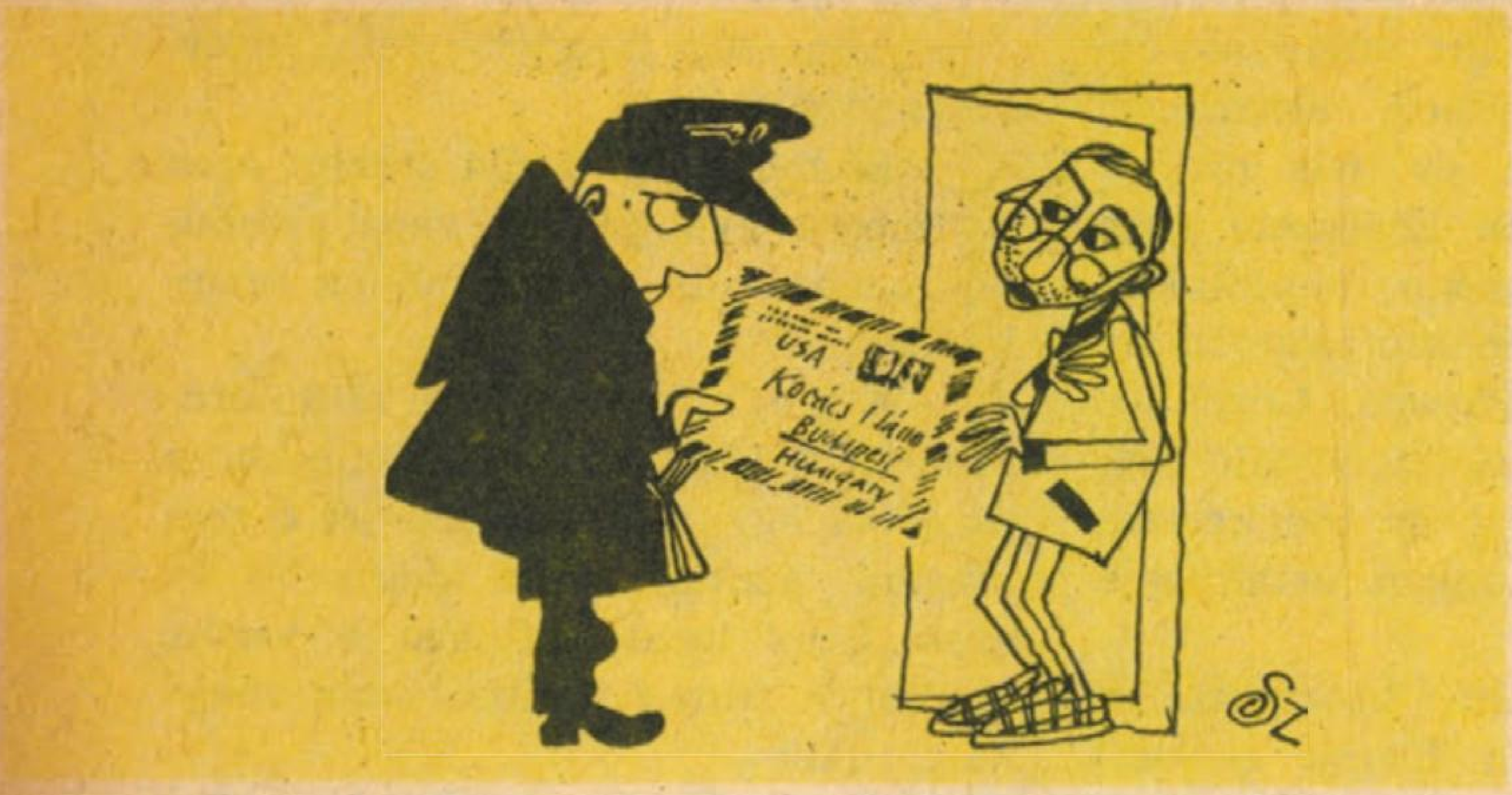

– Kovács úr, magának rokonai vannak Amerikában?!
– Igen, de esküszöm, hogy utálom őket!

Színházi este

Mészáros András rajza

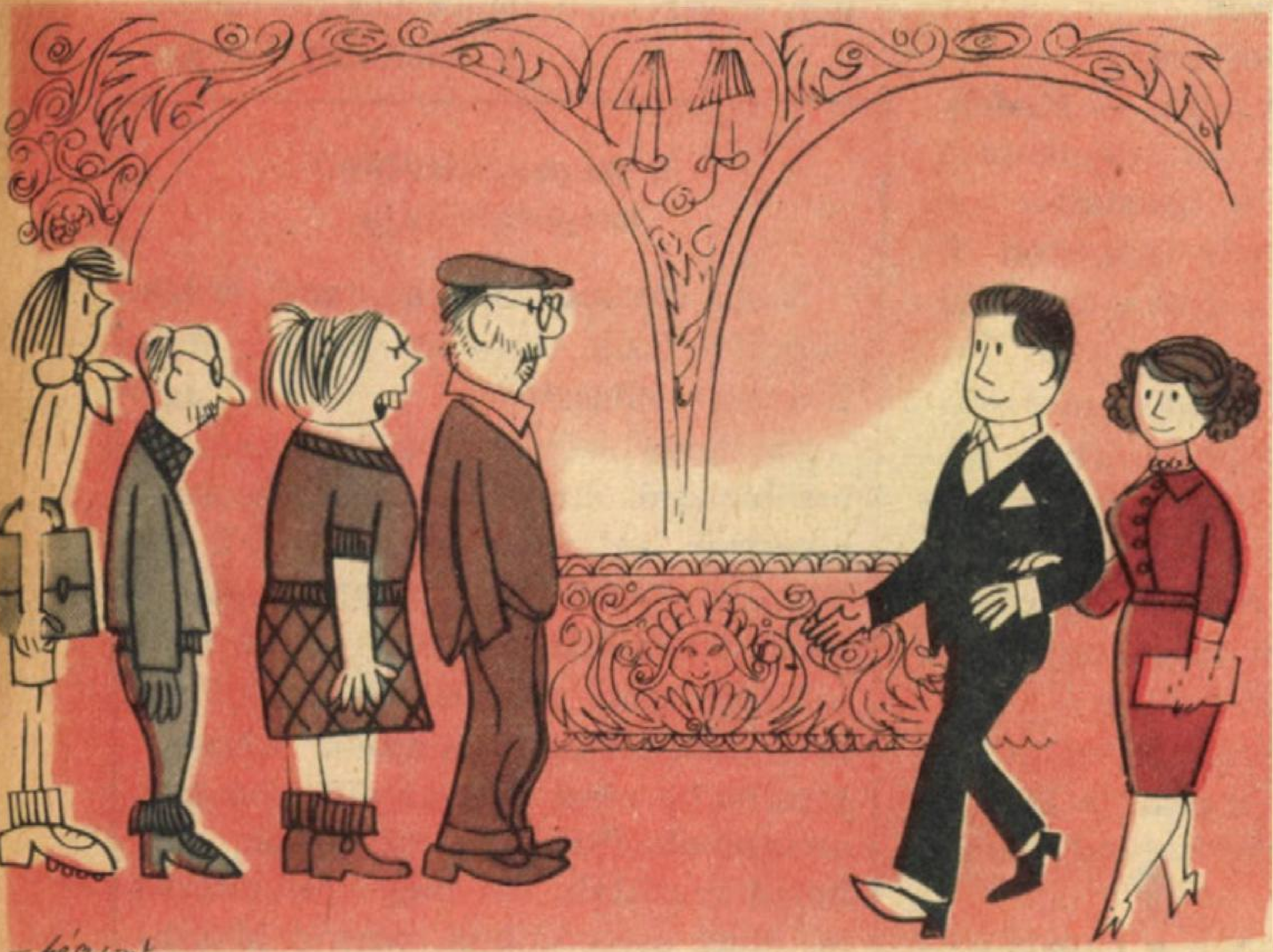

– Kiöltöztek . . . Micsoda kispolgárok!

Bizalmatlanság

Hegedűs István rajza

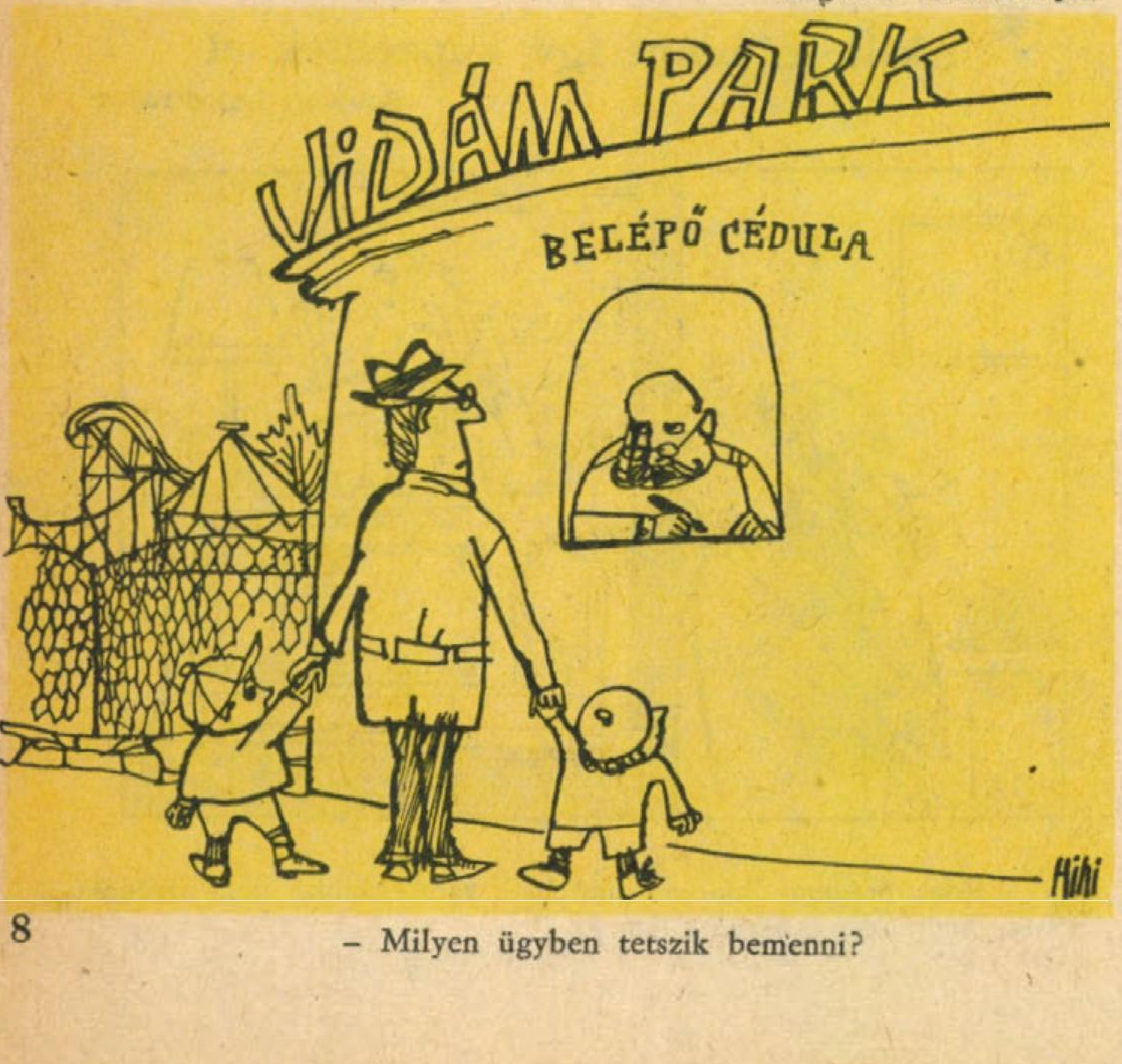

– Milyen ügyben tetszik bemenni?

PANOPTIKUM

„Topi”

Vasvári Anna rajza

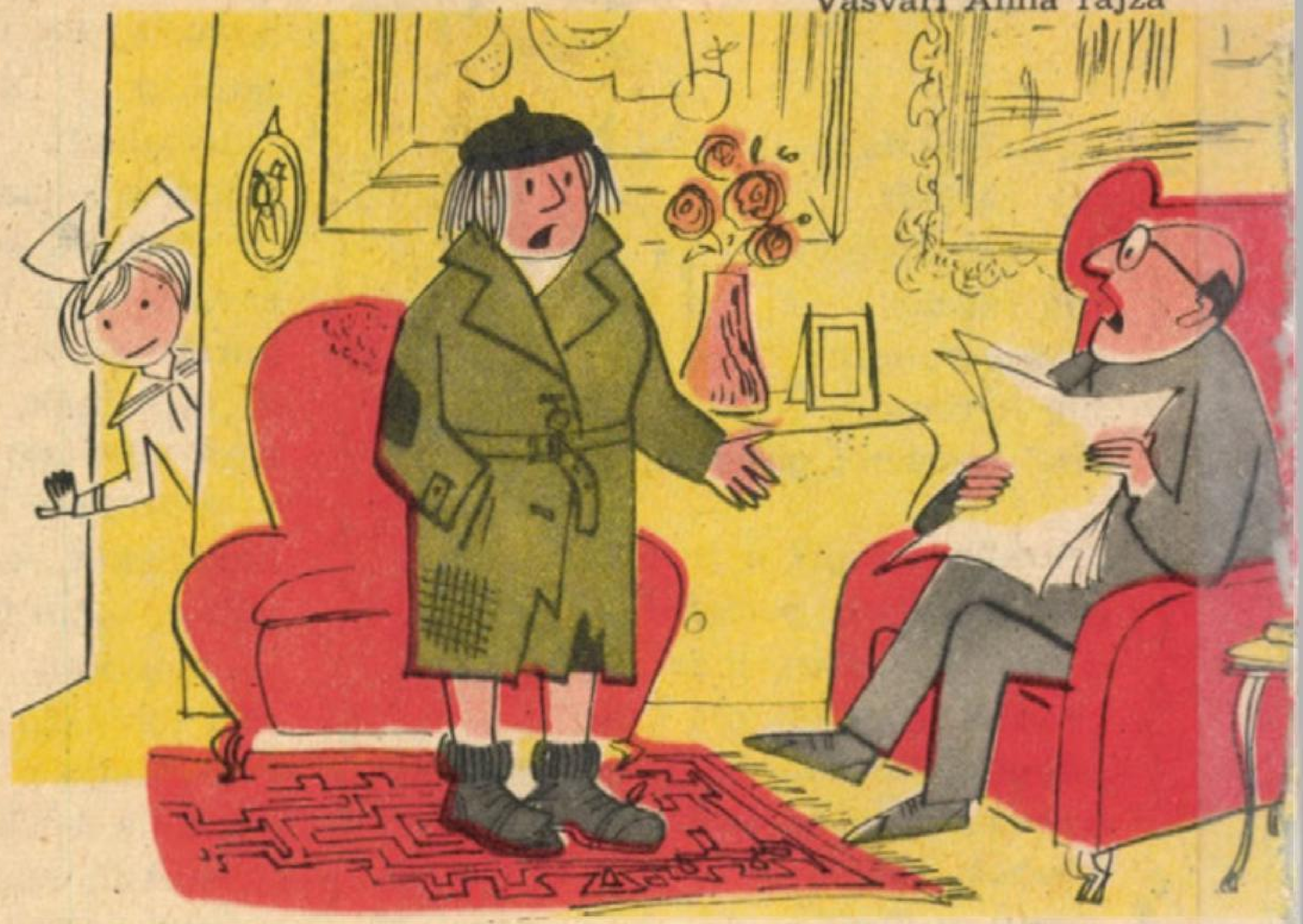

– Hogy nézel ki, fiam?
– Káderezésre megyek . . .

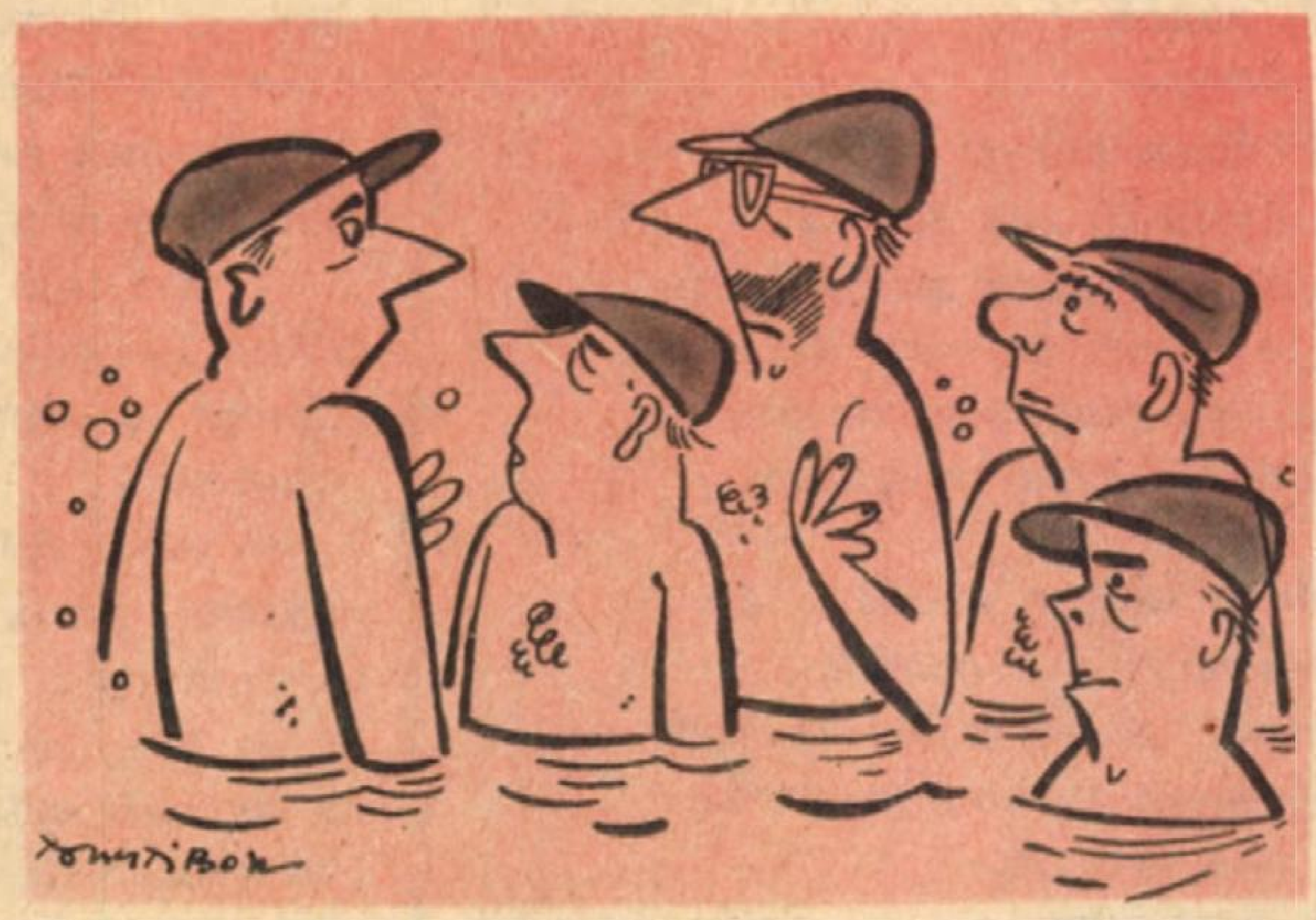

A mici-sapka korszak

Optimizmus

– Maga nem is mozdonyvezető!
– Majd menet közben megtanulom . . .

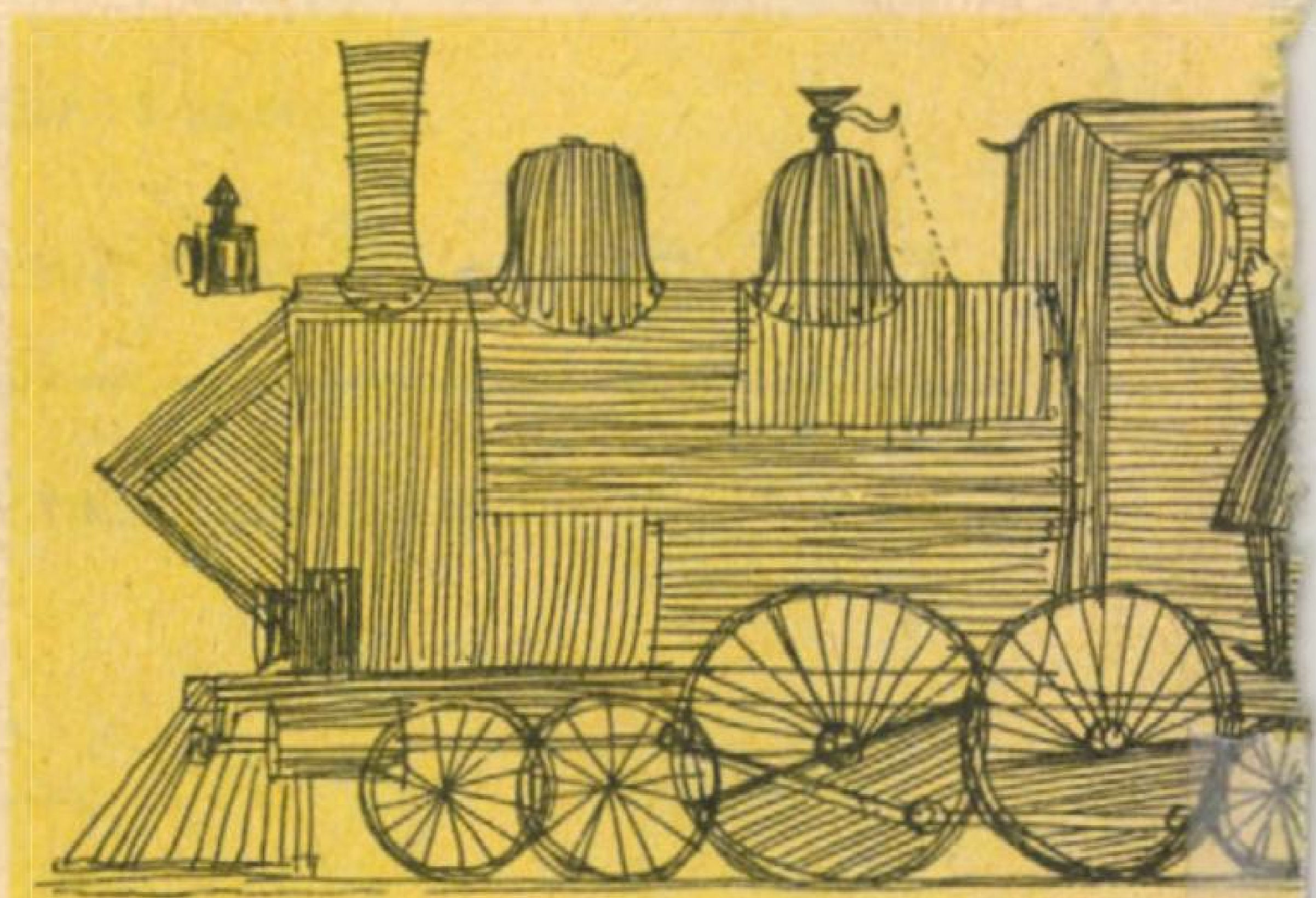

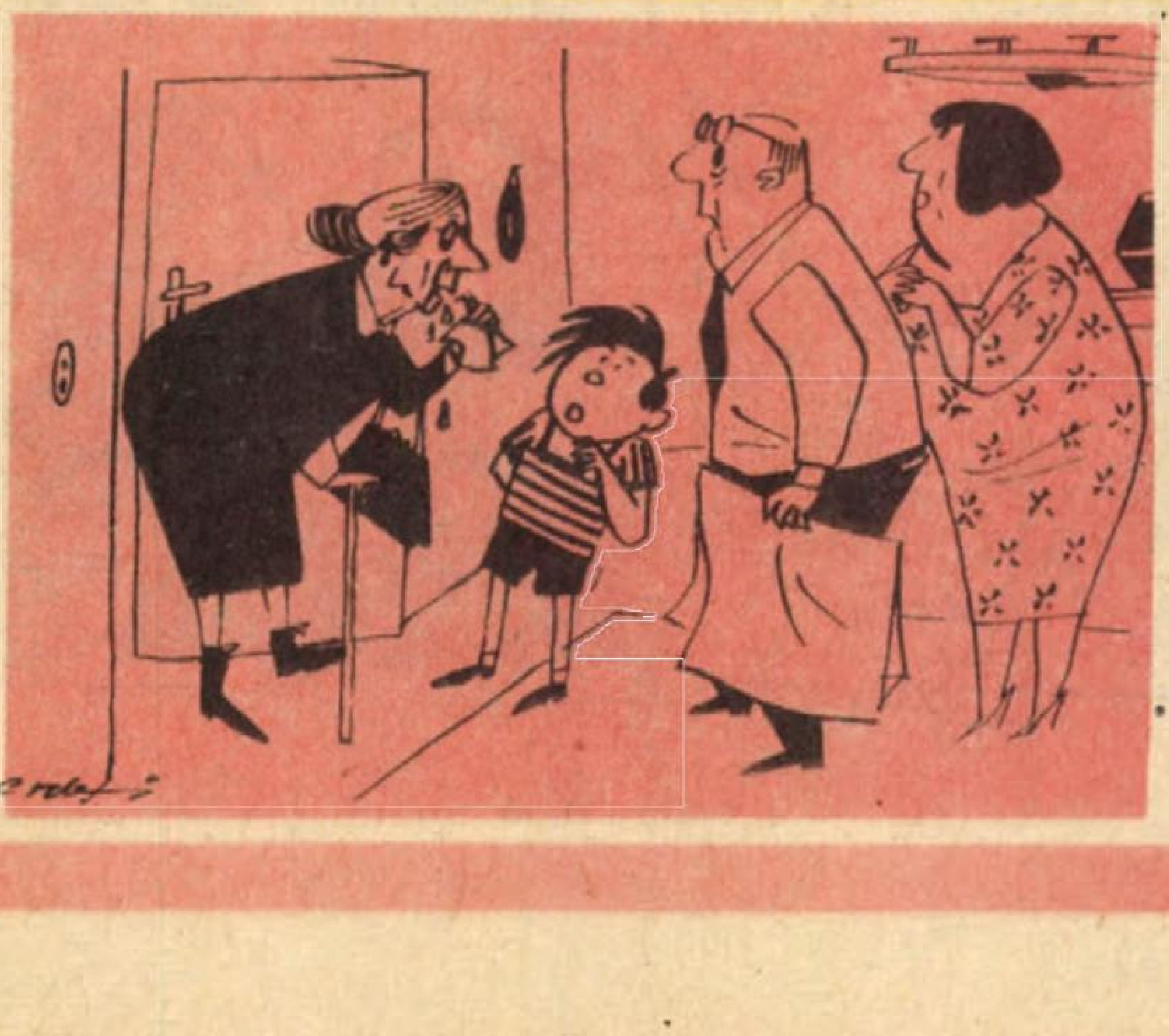

Veszélyes ember

– Miért sír, nagymama?

– Azt mondták, hogy az imperializmus ügynöke vagyok, mert elszunyókáltam a szemináriumon . . .

A SZEMÉLYI KULTUSZ TÖRTÉNETÉBŐL

Hajnali csengetés

Pusztai Pál rajza

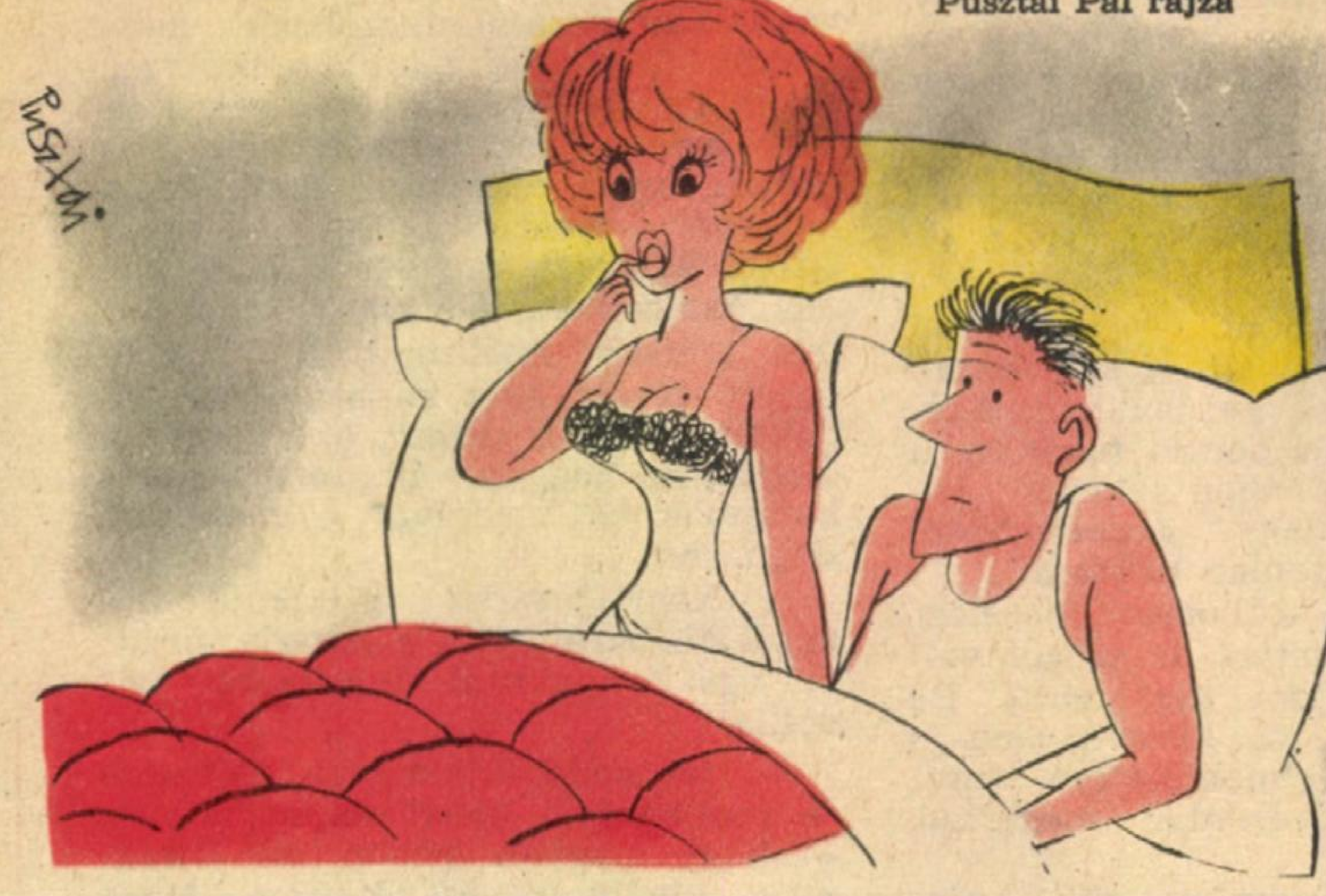

– Szent ég! Ki lehet az?
– Ne ijedezz ... Remélem, csak a férjed ...

Csendes óra az üdülőben

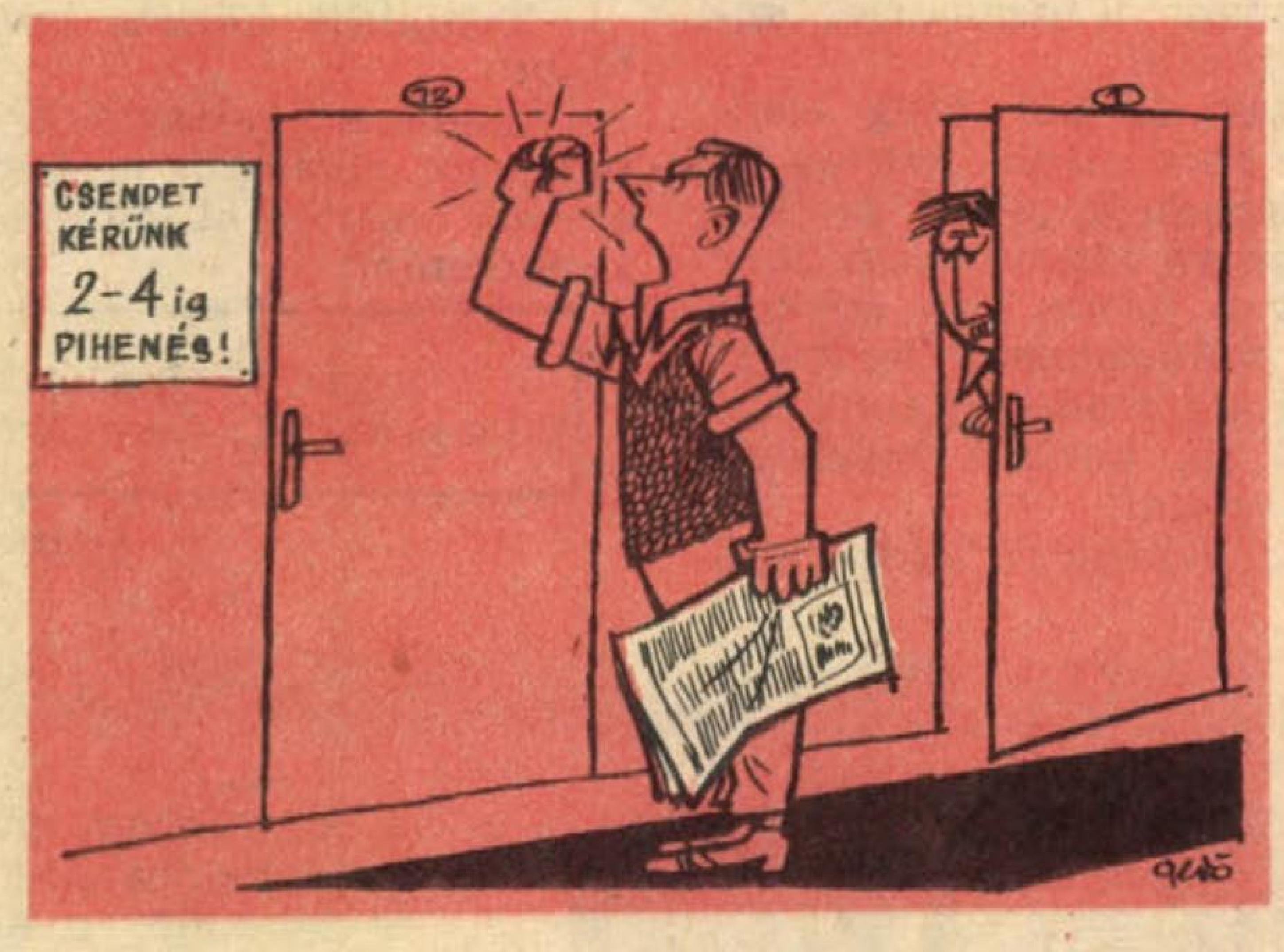
CSENDET KÉRÜNK 2-4 ig PIHENÉS!

– Három óra! Szabad Nép félórát tartunk, kedves üdülőtárs!

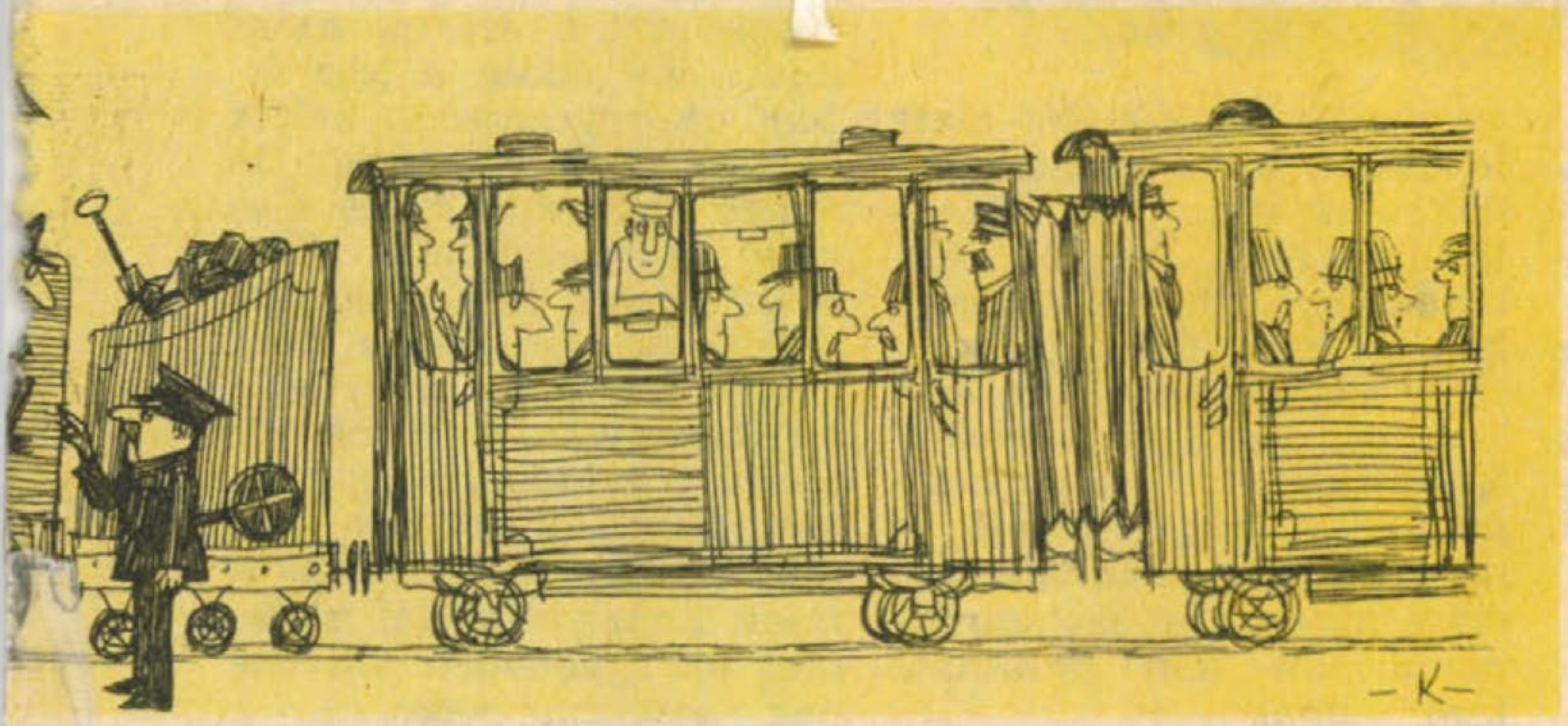

Vallomás

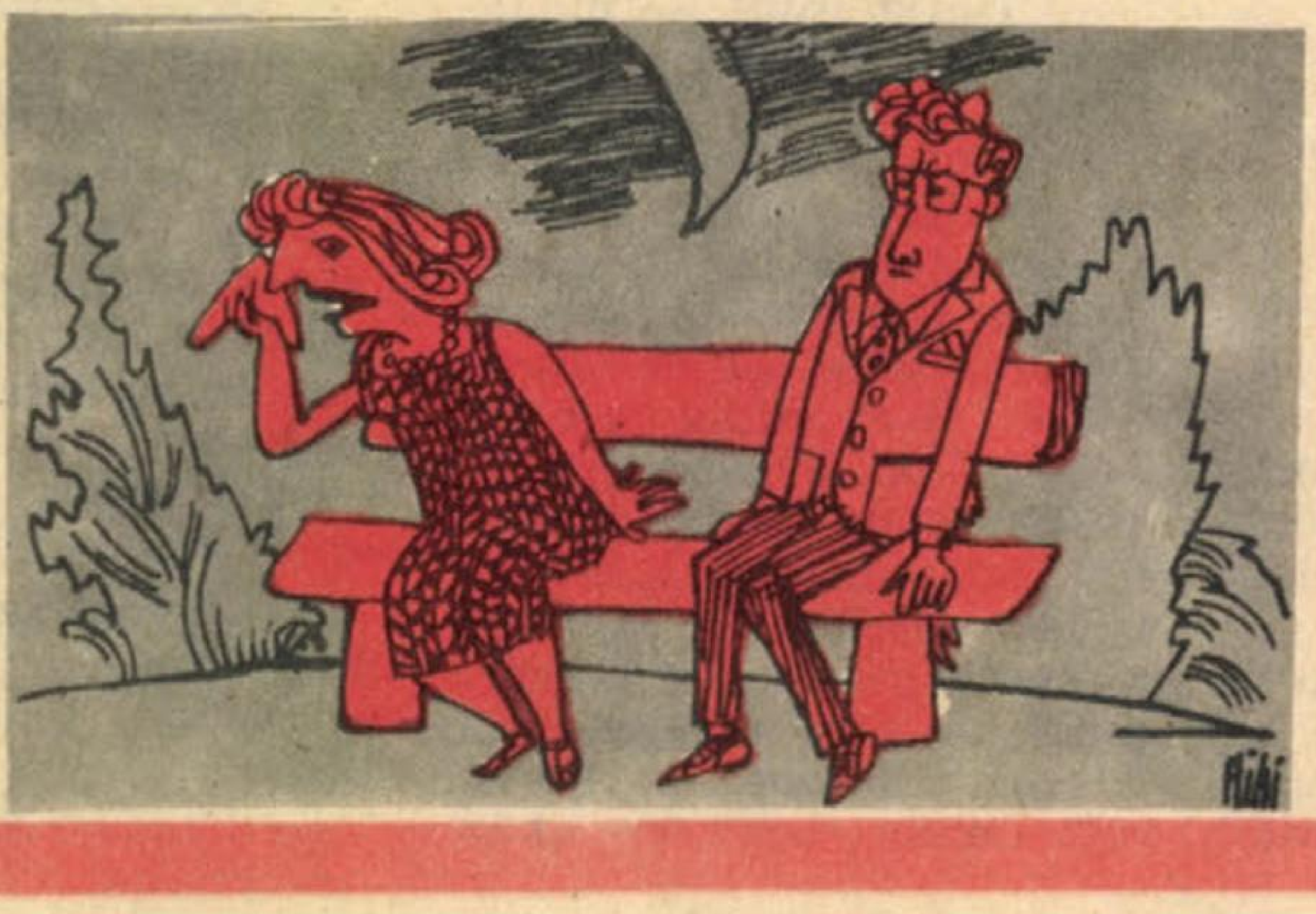

– És azt csak most mondja meg Gábor, hogy a maga apja cserkész volt? ...

Öntudatos árus

Várnai György rajza

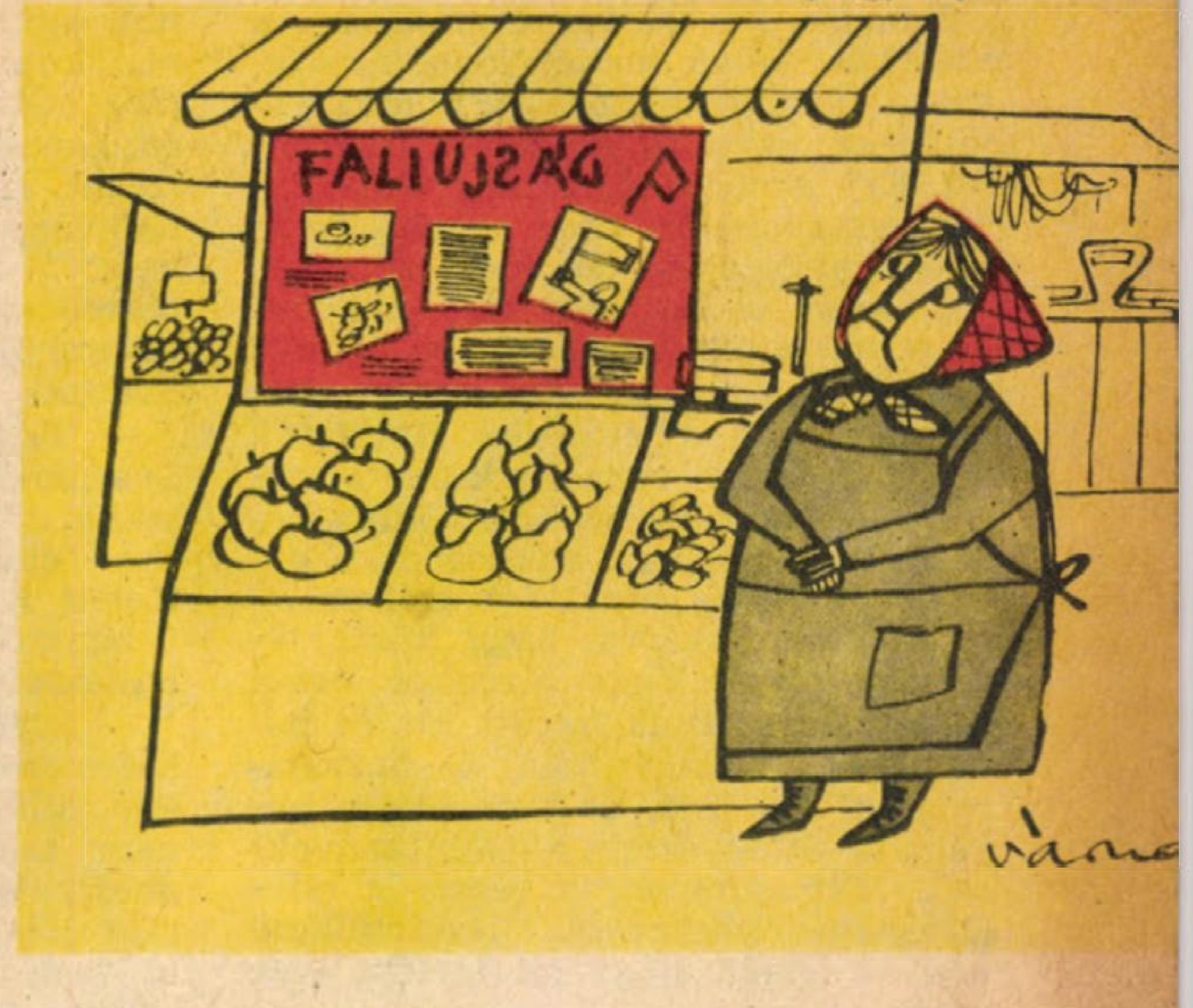

Éberség

Toncz Tibor rajza

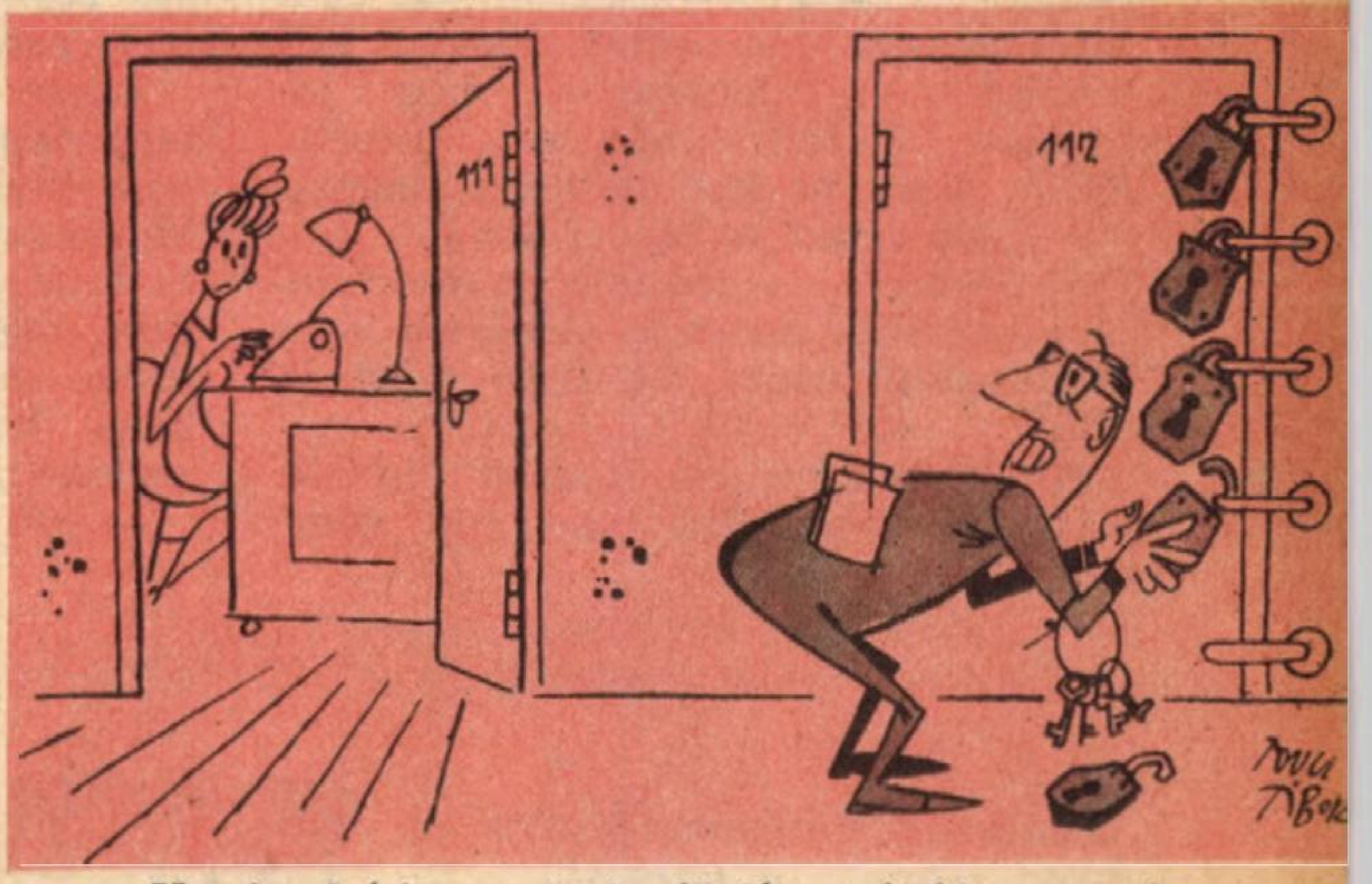

– Kartársnő kérem, rögtön jövök, csak kimentem kezet mosni! ...

Kellő lélektani pillanat

Mészáros András rajza

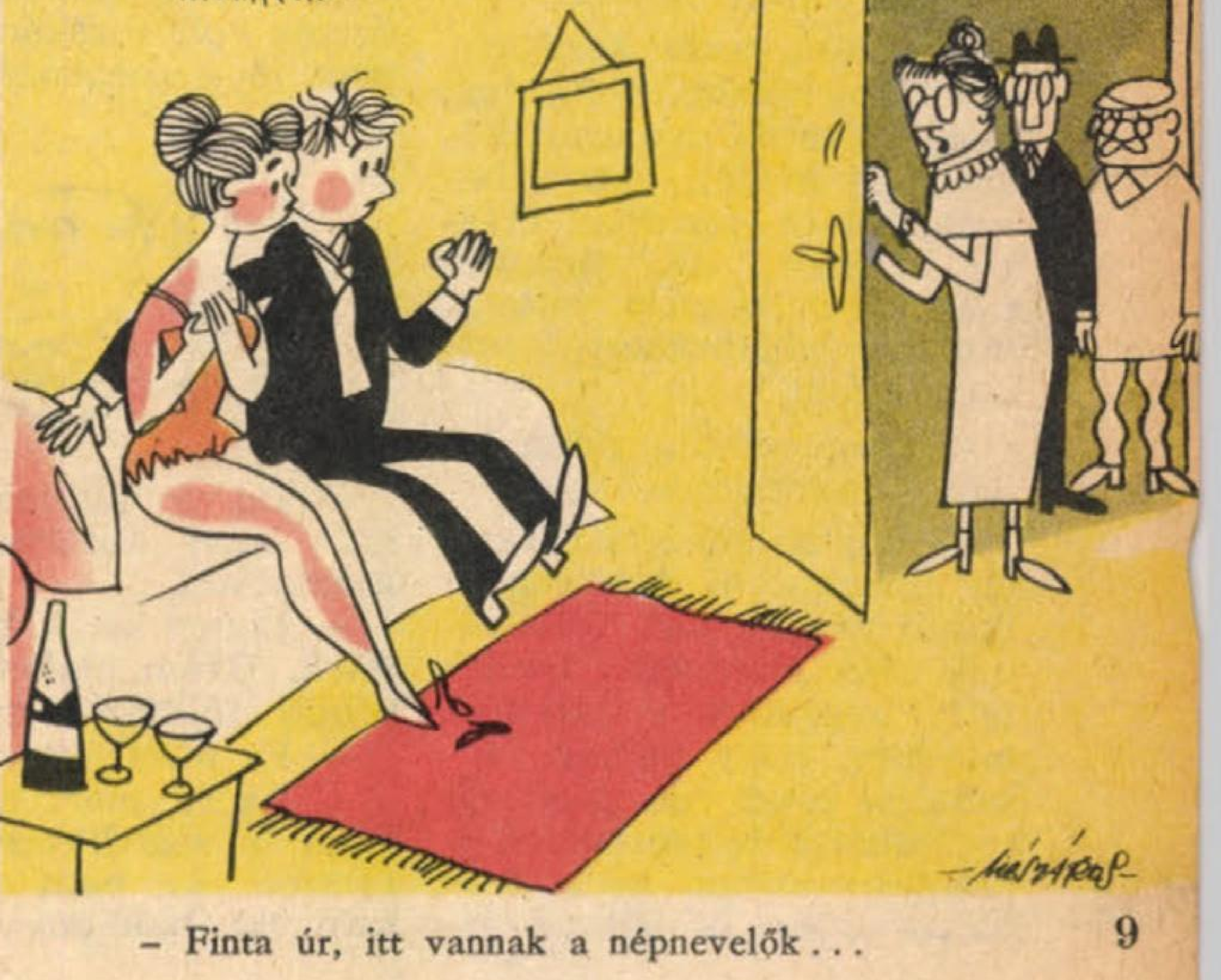

– Finta úr, itt vannak a népnevelők ...

AZ UTITÁRS

Pompás kis helyet fogtam ki a vonaton. Ablak mellett és pont arccal a menetiránynak. A boldog révületből harsány köszönés riasztott fel. Egy ismerős ült le sré vizavi!!

Megfagyott ereimben a vér. Te jó isten, miről fogok én ezzel a pasassal három és fél órán keresztül bájcsevegni, amíg N. városkába érünk? Agyamon a pillanat tört részei alatt átsuhantak a lehetőségek. Hallgatni, mint az arany, roppant kínos lenne, mert körülöttünk az egész kupé beszélget. Elvből nem sakkozom, a dominóhoz pedig nincs tehetségem.

Az ki van zárva, hogy közös témánk legyen. Vagy tizenkét évvel ezelőtt dolgoztunk együtt kb. öt hónapig a Kockagyárban. Ő hozzájárulással kilépett, és nemsokára engem is áthelyeztek a Gömbművekhez. Már a nevét is régesrég elfelejtettem, pechemre. Határtalanul nem érdekelt, hogy mi történt vele azóta.

Átkozott helyzet! Most aztán jó kis kutyaszorítóban vagyok. Na, ilyesmi is csak velem fordulhat elő. Néhány mondatot rebegtünk az időjárásról, de mérsékelt égövi klímánkból — fájdalom —, még jóformán Kelenföldig se futotta. Nincs mese, be kell dobni a slágert:

— Mit tudsz a régi fiúkról?

— Semmit — mondta szomorúan. — Abszolúte semmit. Senkivel sem találkoztam azóta. Te vagy most az első!

Kínomban remek ötletem támadt. Hopp, megvan! Ha nem tud semmit, akkor nincs baj. Lehet hantázni. Fantáziám lázasan dolgozott. Jaj, csak össze tudjak kotorni néhány emlékecskét, amire felépíthetem az izéket. A kockagyári nevek és arcok haloványan derengeni kezdtek bennem, át-átvillanva az esztendők jótékony ködfátyolán... Igen, volt ott valami Svancák, nem Svarek, ez az, Svarek!

— Te — mondom, — emlékszel Svarekre? Megnősült. Nagy darab szőke nőt vett el, pazarul főz. Egyszer ettem náluk borsos tokányt. A Keleti Károly utcában laknak.

Ismerősöm nagy érdeklődéssel hallgatott. Vérszemet kaptam:

— Szegény jó Zahorlecz bácsiékkal (nemrég temették az öreget) volt egy kínos esetem tavalyelőtt. De nem szeretném, ha kiszivárogna a dolog. Neked elmondhatom, mint régi jóbarátnak, azonban megérted, ugyebár...

Biztosított diszkréciójáról, mire folytattam:

— Tudod, megejtettem Zahorlecz bácsi kisebbik lányát, elvenni persze nem akartam. Képzelheted, milyen ramazuri volt!

Egész jól telt az idő. Még leadtam néhány neorealista sztorit a volt kockagyáriakról, majd amikor karomra pillantva láttam, hogy már csak félóra van hátra, úgy gondoltam, hogy a változatosság kedvéért illene rátérni a forradalmi romantikára. Valami jó, hatásos befejezés kellene... Megvan!!

— Emlékszel Ajtósira? Tudod, aki úgy szeretett ultizni. Letartóztatták!

Útitársam elképedt.

— Mi az, te nem olvastad talán a lapokban? —, s én lendületesen mesélni kezdtem Ajtósi szomorú történetét:

— A megtévedt fiatalember ötvenhatban barátai unszolására disszidált. Lágerélet, munkanélküliség, nyomor, elkeseredés. Gyerekjáték volt beszervezni hírszerzőnek. Egy fülledt nyári éjszakán átdobták a határon. Sikerült. Egy darabig Grósz Armand álnéven bujkált hamis papírokkal. De azután lefülelték, amikor objektumokat fényképezett. Nyolc évet kapott a szerencsétlen. Nem is értem, aki ilyen jól ultizik, az hogyan válhatott a nagyhatalmak játékszerévé! — mondtam szigorúan.

— Nem tévedsz véletlenül? — kérdezte barátom, s a hangja, mintha egy árnyalattal fagyosabb lett volna.

— Hát vedd tudomásul, pajtikám — replikáztam kicsit felpaprikázva, — hogy megvan otthon az újságcikk, kivágtam, és eltettem. Majd elküldöm neked postafordultával! Mi is a címed? De gyorsan, mert leszállok!

Tudniillik közben megérkeztünk N.-be.

Odaadta a névjegyét, de csak másnap este olvastam el vacsora után, amikor véletlenül kiráztam a zsebkendőmmel:

Ajtósi Béla tisztv.
Budapest, VI., Lenin krt. 226/b.

Dalmáth Ferenc

SAJNÁLAT

Közeli ismerősöm, Nyárs Péter mondta a minap:

— Uram, engem ezentúl senki nem sajnál már.

— Miért? — érdeklődtem csodálkozva.

— Azért, mert én már nem vagyok sajnálatraméltó.

— Beszéljen világosabban — kértem.

— Uram, rám a személyzeti vezető felfigyelt.

— És miért baj ez?

— Azért, mert kezd pozitívan értékelni. Nem elég, hogy előre és nyájasan köszön, de megáll velem beszélgetni és pozitívan értékel. Engem, aki tizenhét évig olyan negatív voltam, mint az algebrában a mínusz előjel.

— Még mindig nem értem — mondtam.

— Rögtön megért. Uram, én tizenhárom éve segédiktató vagyok egy vállalatnál. Ezerötszázért. Született segédiktató. Nekem mindegy, hogy milyen társadalmi rend van, mert én segédiktató lettem volna a kapitalizmusban is, a feudalizmusban is, sőt az őskommunizmusban is. Ezerötszázért. És segédiktató szeretnék lenni a szocializmusban és a kommunizmusban is.

— És mi akadálya van ennek?

— A származásom. Az apámnak ugyanis szódavízüzeme volt Bicskén. Nekem nem jó a származásom.

— De a származás ma már nem minden — vigasztaltam.

— Éppen ez a baj, ettől félek. Uram, belőlem előbb-utóbb főiktatót csinálnak.

— És miért baj ez?

— Azért, mert engem az isten is segédiktatónak teremtett és nem főiktatónak. Ha belőlem főiktatót csinálnak, én két hét alatt lebukom, mert én nem tudok főiktatni, csak segédiktatni. Nem vagyok egy lángelme, nincsenek nagy képességeim. Én segédiktató szeretnék lenni az emberi kor legvégső határáig. Ezerötszázért. Tudom, hogy nem egy nagy összeg és nem nagyon ugrálhatok, de értse meg, én az őskommunizmusban sem ugrálhattam volna.

— Tudja mit? — mondtam. — Maradjon segédiktató.

— Mondtam már, ez nem rajtam múlik, és ami a legnagyobb baj a családom, a rokonságom, a szülőfalum nem sajnálhatnak többé. Mert eddig mit tudott rólam a családom, a rokonságom, a szülőfalum? Azt, hogy én csak azért vagyok segédiktató és nem főiktató, mert rossz a származásom és pártonkívüli vagyok. Mindenki biztos volt benne, hogy én akár a kapitalizmusban, akár a feudalizmusban miniszter is lehetnék a képességeim alapján, csak most nem lehetek az a származásom miatt. Én eddig a közvetlen környezetem teljes együttérzését élveztem. De ennek most már fuccs. Tavaly a nagyobbik fiam érettségizett. Épp, hogy átment. Az egyetemre nem vették fel, mert rossz volt a bizonyítványa. Erre mi történt? Mindenki bennünket sajnált, mert úgy tudták, hogy a származása miatt nem vették fel a fiamat az egyetemre. De ennek most már vége.

— Ne törődjön vele — mondtam. — Segédiktasson csak tovább, mintha misem történt volna.

— És ha ki akarnak emelni főiktatónak?

— Ne vállalja. Magát az isten is segédiktatónak teremtette.

— De uram, senki nem sajnál már többé.

— Nagyon sajnálom, de magát még az őskommunizmusban sem sajnálták volna.

Miklósi Ottó

ÁTMENETI

Az embernek a ballónon kívül tulajdonképpen három kabátjának kellene lenni: egy őszi-tavaszinak, egy télinek, és egy átmenetinek. De az embernek a három közül rendesen csak egy van, az átmeneti. Mert az átmeneti mindenre jó. Tavasszal azt mondja az ember:

– Eh, még azért hűvös van, nem akarok meghűlni, maradok az átmenetinél.

Télen azt mondja az ember:

– Eh, én nem fázom, nem akarok elkényesedni, maradok az átmenetinél.

De persze, a sok hordástól az átmeneti idővel elkopik. Így jártam én is. Még a nyáron elővettem, nézegettem, forgattam, de sajnos, nem mondhattam rá, amit hat éve mondogatok, hogy az idén még jó lesz. Nem lesz jó. Kívül kopott, belül rongyos, az ujja rojtos, ilyenben nem lehet az utcára kimenni. Veszek egy újat. Nem olyan nagy eset. Láttam egy kirakatban egy egész jóképűt 800 forintért, azt megveszem. Van megspórolva négy darab százasom, tehát az átmenetinek egyik fele megvan, a másik felét meg majd csak előkaparom valahonnan. Honnan? Nagyon egyszerű. Nem kérek kölcsön, nem kenyerem, hanem inkább – kinyerem. Ott a totó, a lottó, az ügető, ha valaki, akkor én igazán értek a sporthoz, a lovakhoz.

Habozás nélkül hozzáfogtam a művelethez. Eleinte nem nyertem. Később sem. Már csak tíz forintom volt a négyszázból, mikor az ügetőn elcsíptem egy befutót, tízre kaptam kerek négyszázat, volt tehát megint négy darab százasom, vagyis újra megvolt az átmenetinek az egyik fele, csak a másik fele hiányzott.

Kezdtem elölről, de most már óvatosabb voltam, párhuzamosan a totóval, lottóval és a lovakkal, előfizettem különböző lapokra, amelyekben rejtvények voltak, és a rejtvényekre nyeremények voltak kitűzve. Nem akarok felvágni, de ebben igazán mester vagyok. Nincs az a rejtvény, amit én meg ne tudnék fejteni. Az eredmény nem is maradt el. Nyertem könyvet, borotvapengét, cigarettaszipkát, horgolt terítőt, melltartót, csavarosirónt, fényképutalványt, pettyes zsebkendőt, arckrémet, és három csészét tányérral. Ezeket rögtön eladtam ismerőseimnek, csak a melltartóra nem akadt vevőm, de így is összegyűlt belőle száz forint, a legjobbkor, mert a föntebb említett játékokban a négyszáz forint teljesen elúszott. Volt ugyan száz forintom, de én óvatos ember vagyok, tudom, hogy száz forinttal nem érdemes elkezdeni, és erőt véve magamon, elmentem ahhoz a mafla Kudelkához, és kölcsönkértem tőle háromszázat. Adott, és így megint volt négy darab százasom, az egyik fele az átmeneti kabátnak, csak a másik fele hiányzott.

Harmadszor is újra kezdtem, de nem részletezem, csak a végeredményt közlöm, hogy most már nemcsak a másik fele, hanem az egyik fele sincs meg az átmenetinek.

No de azért nem esünk kétségbe. Tőlem jöhet a hideg. Van egy melltartóm, és ott a régi átmeneti kabátom. Az idén még jó lesz.

Balázs Sándor

Jó gyerek

Török János rajza

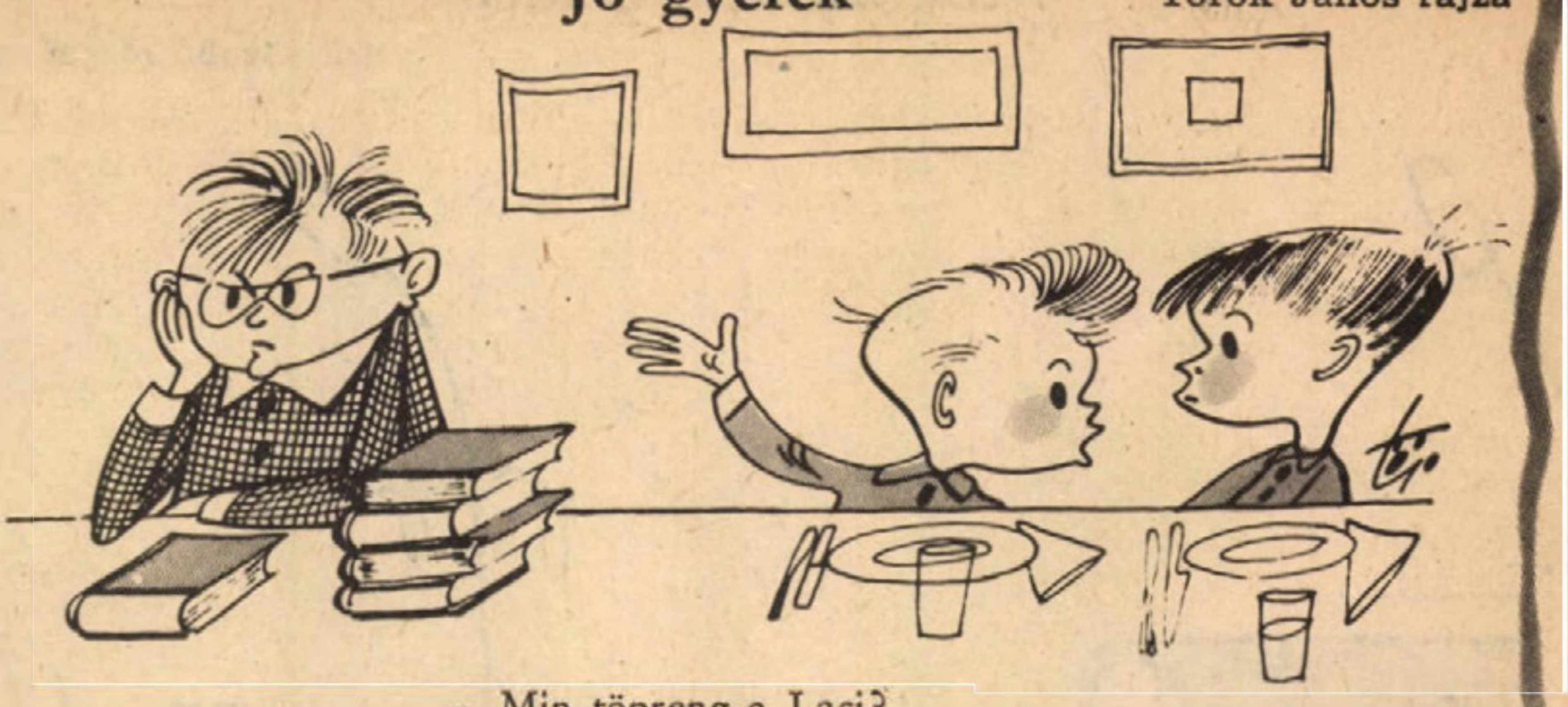

– Min töpreng a Laci?
– A mama házi feladatán . . .

Akinek szívesen tapsolunk

Kallus László rajza

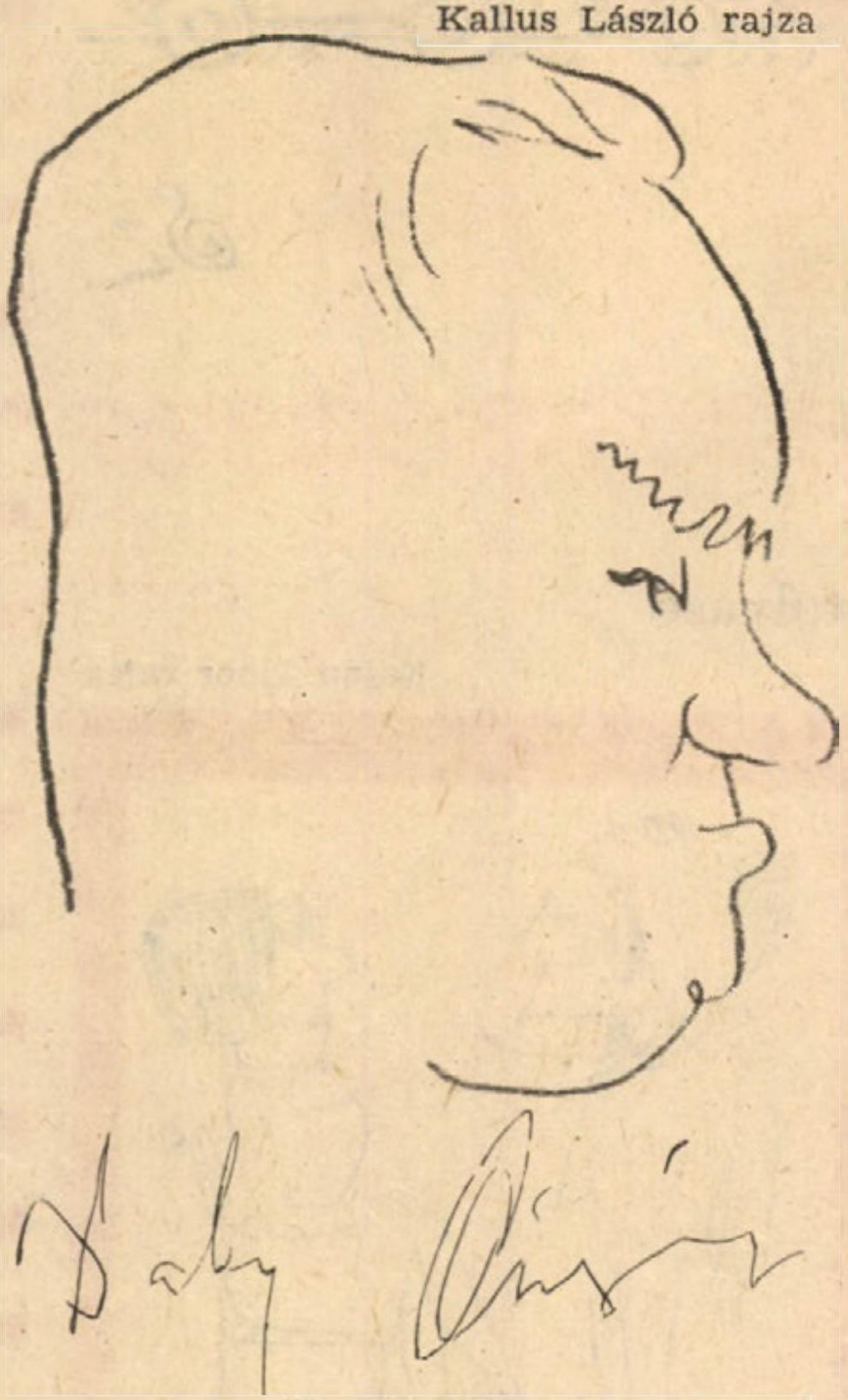

David Ojsztrah.

MINDENféle

A legtöbb felnőtt nem rossz, csak élénk.

*

Erős akarattal bele lehet nyugodni az öregkor derűjébe is.

*

A legtöbbször hiúságunkat éri sérelem, és nem az erkölcsi világrendet.

*

Az emberek nem örökké, csak tovább akarnak élni.

*

Vigasz az a bajban, ha másokat okolhatunk érte.

*

Hiába bölcs az ember, ha nem hallgat magára.

F. L.

Büszkeség

Hegedűs István rajza

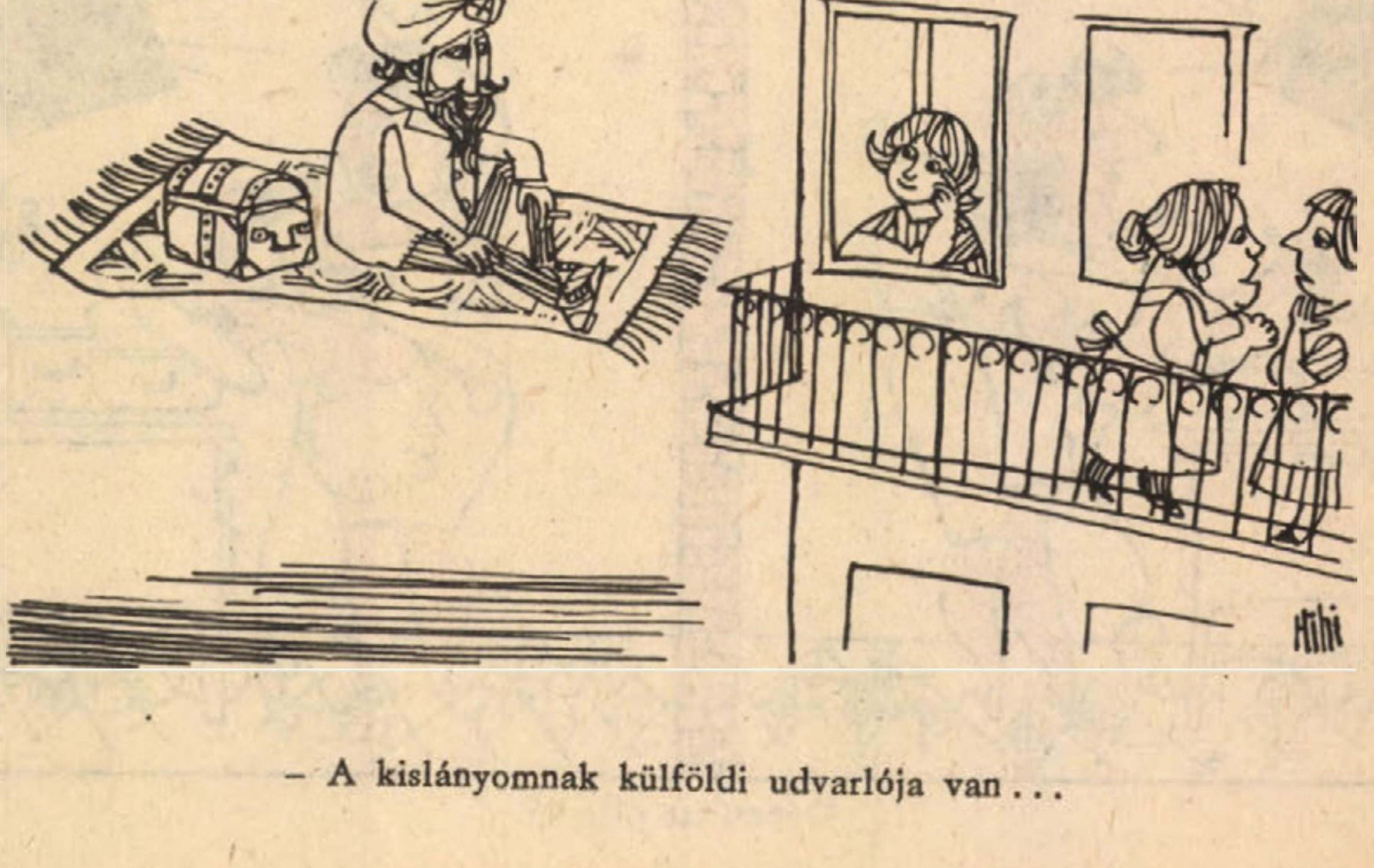

– A kislányomnak külföldi udvarlója van . . .

Szemléltető oktatás

Szűr-Szabó József rajza

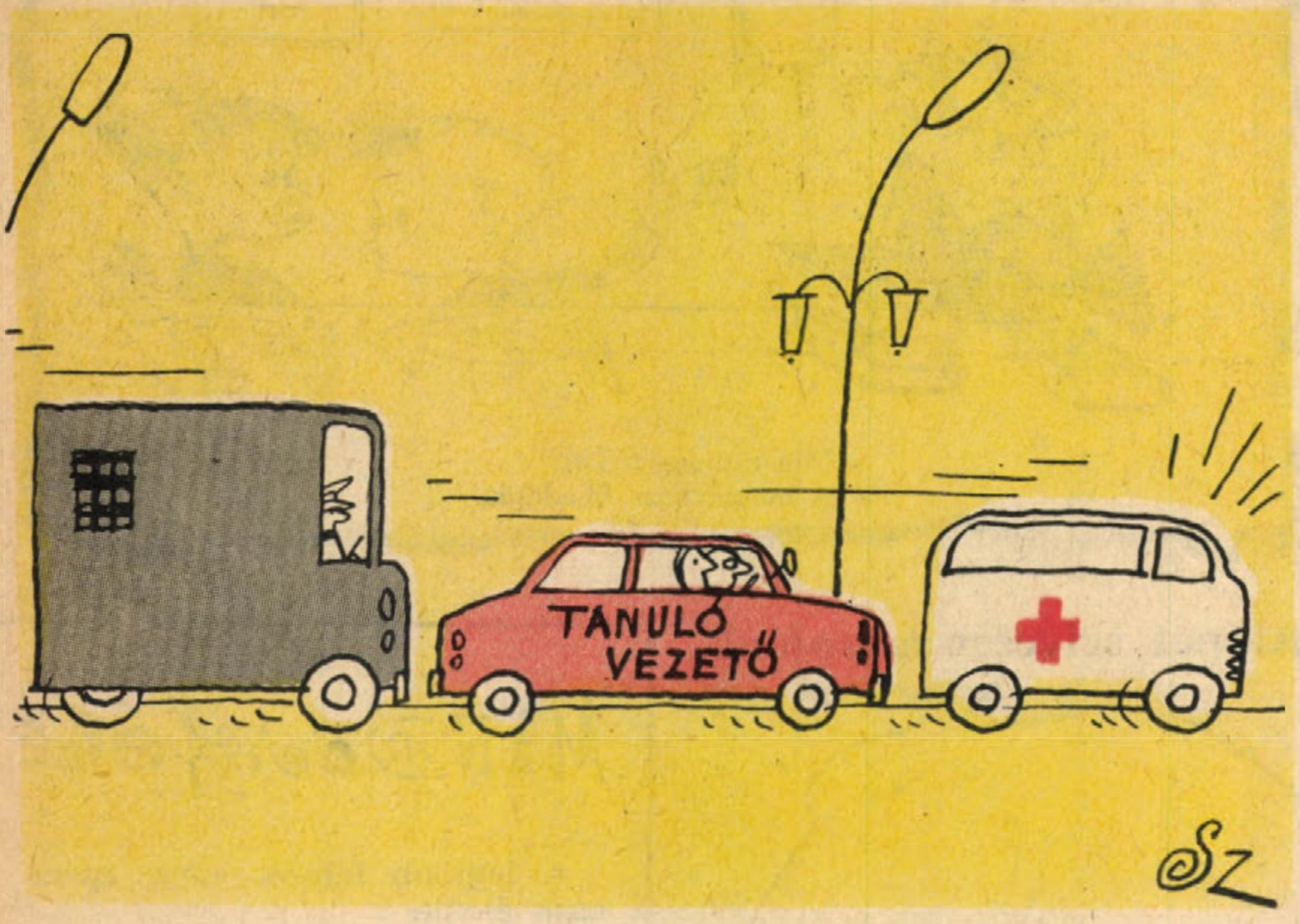

Gondolatolvasó

Kaján Tibor rajza

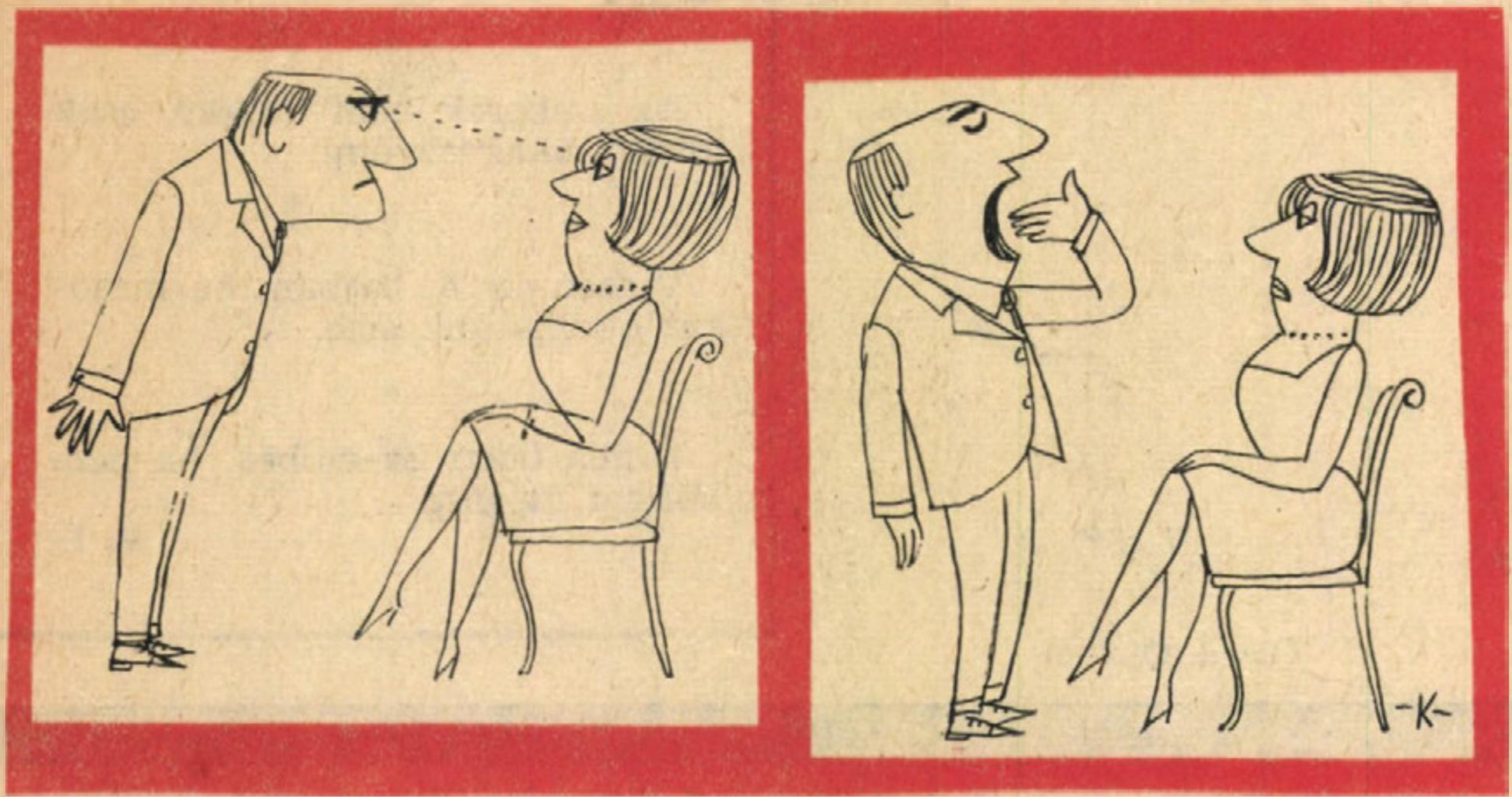

Szomszédasszonyok

Balázs-Piri Balázs rajza

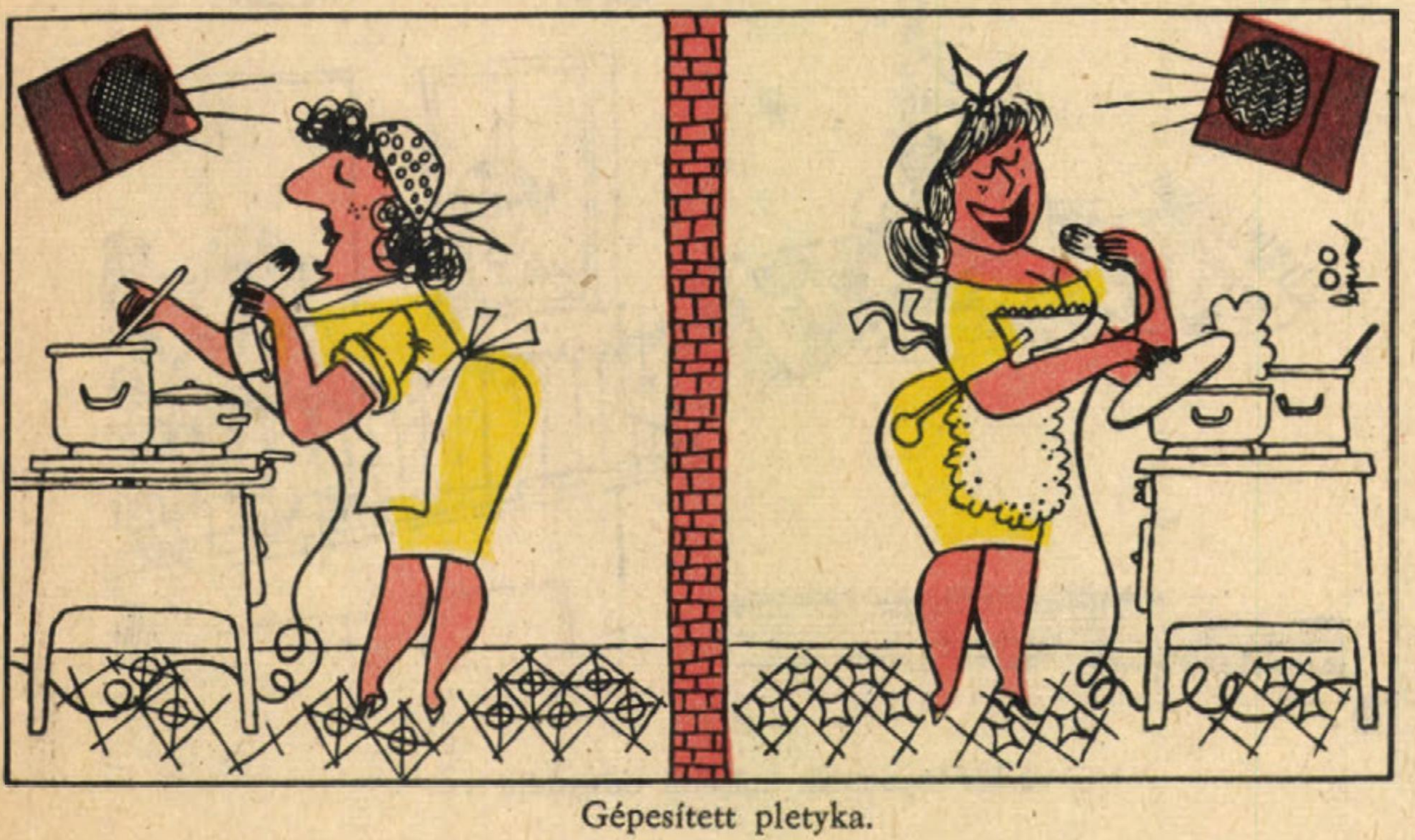

Gépesített pletyka.

Pesti tudósítónktól

Egy fiatalember száll föl az autóbuszra. Vesztére nem veszi észre, hogy egy elegáns, középkorú hölgy is föl akar szállni. A fiatalember szórakozott, szemüveges, láthatóan nem tolakodó huligán. A hölgy azonban, aki különben az idő múlása ellen foggal-körömmel-fodrásszal-kozmetikával-szabónővel-drogériával küzdő típus, haragosan rászól:

— Mit tolakszik, micsoda dolog ez?

A fiatalember meglepve néz oda, s ártatlanul, a bosszú leghalványabb árnyalata nélkül bocsánatot kér:

— Ne tessék haragudni, néni kérem!...

*

A napokban több cikk foglalkozott a hangrobbanás tüneményével, mivel néhány, a hangnál gyorsabb repülőgép jóvoltából ún. hangrobbanás történt Budapest légiterében.

Én magam is tapasztaltam hasonló jelenséget a minap egy Közért légiterében. Egy vásárló és egy elárusító között először a robbanásig feszült volt a helyzet, majd a hangnál gyorsabb szóváltás keletkezett, végül a sorozatos hangrobbanásoknak írásbeli folytatásuk volt a panaszkönyvnél.

f. l.

E heti hirdetésünk

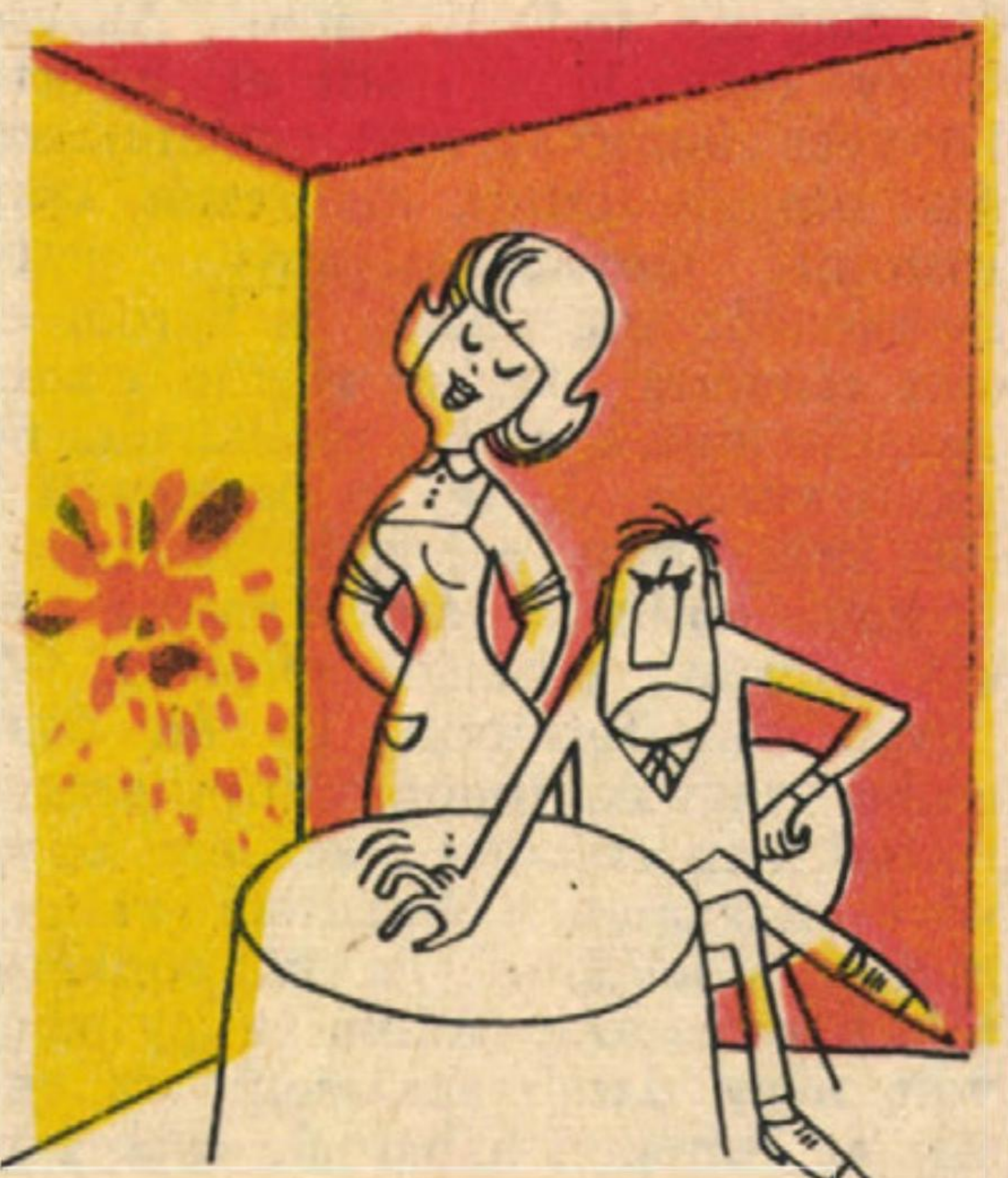

-Most megbocsájtom szivecském, hogy a falhoz vágtad az ebédet, mert a

Wallkyd

FALFESTÉK MOSHATÓ

HALLOTTUNK EGY VICCET...

Pályázatot hirdetnek egy hatalmas, hegyet átszelő, hosszú alagút fúrására. Az egyik angol cég árajánlata százezer font, a másiké kilencvenezer. Egy francia vállalat nyolcvanezer fontos ajánlattal pályázik. Pesten, Kovács és legjobb barátja, Berkes, tudomást szerez a pályázatról. Gyors elhatározással maszek társascéget létesítenek, és tízezer fontos vállalási összeggel benyújtják az ajánlatukat.

A munkát nekik ítélik, de az alacsony ár óriási izgalmat kelt a konkurrens pályázók körében. A francia cég igazgatója megkérdezi:

— Mondja, Kovács úr, hogyan tudták maguk ilyen olcsón elvállalni az alagút fúrását?

— Nézze, kedves igazgató uram — válaszolja Kovács —, a dolog sokkal egyszerűbb, mint azt ön hinné. Én, amint látja, egy behemót nagy ember vagyok. Van nekem három fiam, azok még erősebbek, mint én. Mi négyen elkezdjük fúrni az alagutat a hegy egyik oldalán. A Berkes is éppen olyan behemót nagy ember, mint amilyen én vagyok. Neki is van három fia, azok még nála is erősebbek. Ők négyen elkezdik fúrni az alagutat a hegy másik oldalán.

— No de Kovács úr — szólt közbe az elképedt francia —, és mi lesz, ha nem találkoznak?

— Mondja már —, feleli Kovács nagy nyugalommal —, akkor legfeljebb két alagutat fúrtunk.

Zenés vacsorázóhely

Balázs-Piri Balázs rajza

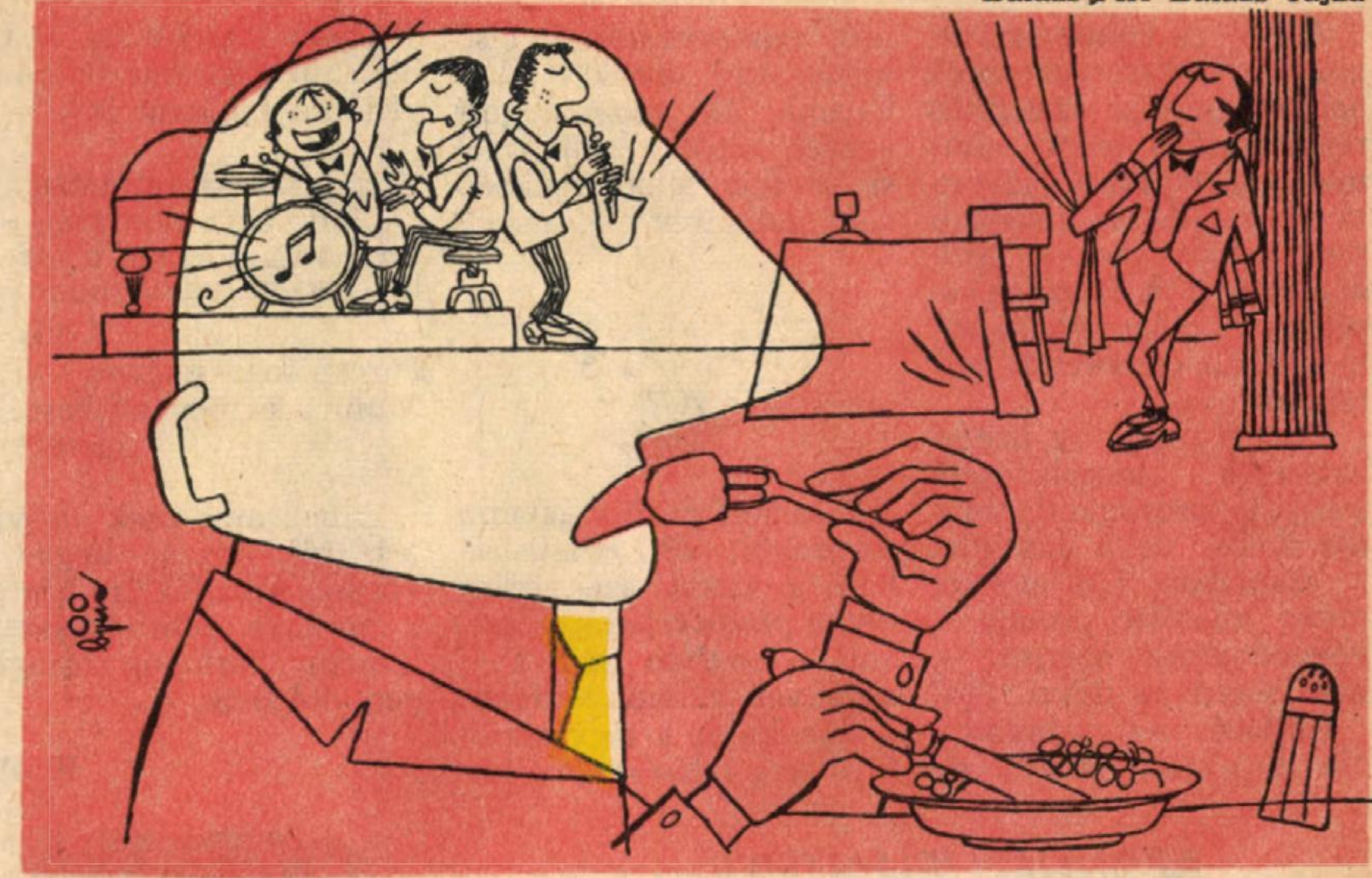

Éttermi újítás

Erdei Sándor rajza

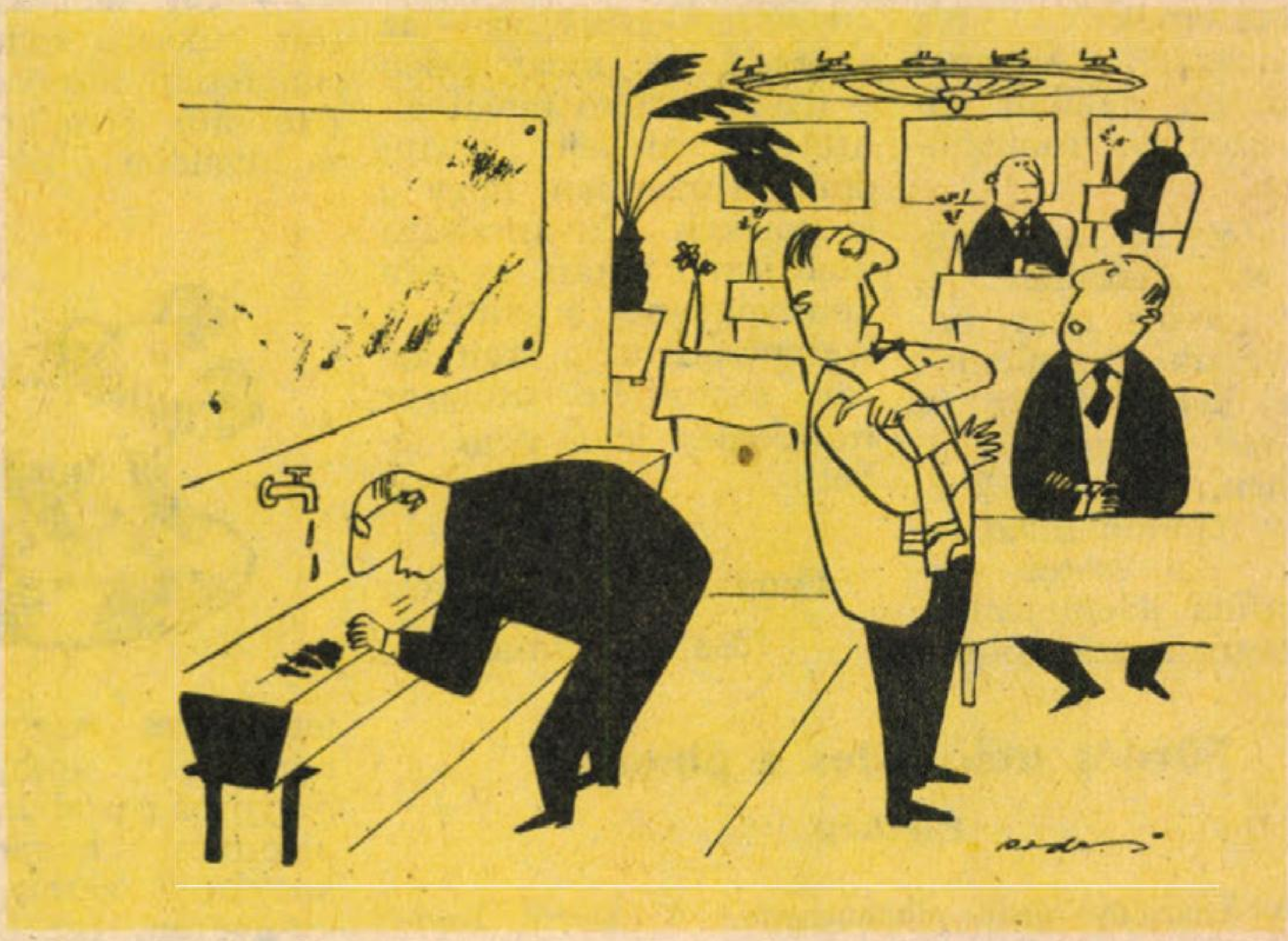

– Ha a vendég tiszta vizet akar inni, akkor nem kér, hanem odamegy és iszik...

Török fürdő

Hegedűs István rajza

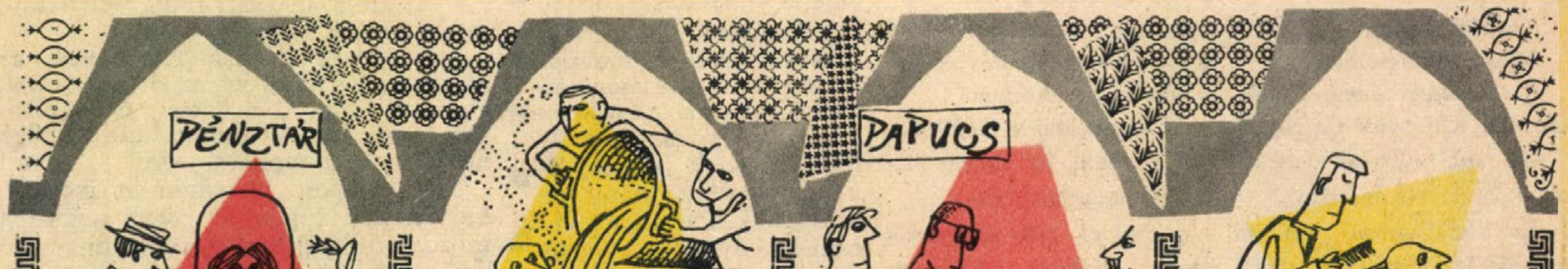

rokráciával! Le a bürokráciával! Le a bürokráciá
l! Le a bürokráciával! Le a bürokráciával! Le a b

MIT LÁTOTT A „VÉD-ELEK"?

A Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezetének balesetelhárítási szatirikus tájékoztatója fenti címmel jelenik meg. Havonta négy oldalon, többszín nyomásban, 29 000 példányban. Sok hasznos tanácsot és megszívlelni való kritikai észrevételt tartalmaz.

Tudjuk, hogy az üzemi balesetek megelőzésére irányuló propaganda fontos dolog, de a lap idei 7. számában van egy-két olyan rajzolat, amely – véleményünk szerint –, nem segíti az ügyet. Sőt! Például: Az „Ábrándozás munkaidő alatt" című rajzsorozatának első képén egy munkást láthatunk, aki zsebredugott kézzel, tátott szájjal lesi a feje felett repkedő sült galambot. A második képen a sült galamb tovarepül, de elhaladtában a tátott száj felett olyan produkciókat végez, ami – enyhén szólva –, nem vet valami jó fényt a rajzoló- és a szerkesztőbizottság ízlésére.

Szóvá tesszük az alábbi, rímbe szedett balesetvédelmi tanácsot is:

„Ez a szaktárs unta magát,
Odahívta munkatársát,
Elmondta a maga búját,
le is vágta egyik ujját.
(Így!)
Fűrész foga nagyon éles,
Munka közben ne beszélgess!"

Ehhez még csak annyit teszünk hozzá, hogy a vershez mellékelt képen a munkás nem fűrészel, hanem oszlopos fúrógépen dolgozik.

K. A.

AZONNAL JELENTSD!...

A napi sajtóban sorozatosan lehet olvasni a háborúból visszamaradt lövedékek okozta balesetekről. A gyufacímkék is figyelmeztetnek: „Ne nyúlj hozzá!", „Azonnal jelentsd, ha valahol rátalálsz ezekre a robbanószerekre.

Úgy látszik azonban, hogy az „Azonnal jelentsd" jelszót nem nagyon veszik figyelembe azok, akiket illet. Ez év júliusában Balatonalmádi községben, építkezés közben egy repülőbombát találtunk. Az esetet szabályszerűen jelentettük a rendőrségnek, a tűzoltóknak, a tanácsnak és a légónak, de a lövedék eltávolítására még a mai napig intézkedés nem történt. A bombát mindenesetre letakartuk, és – az előírásoknak megfelelően – figyelmeztető táblát állítottunk melléje. Köztudomású azonban, hogy a gyermekek kíváncsisága nem ismer határt, és igen könnyen megtörténhet a szerencsétlenség, amit aztán semmiféle utólagos intézkedés jóvá nem tehet.

Fenyves Jenő gk. vez.
Balatonalmádi

Fürdés után édes a pihenés

Életkép

Szín: A Széchenyi-fürdő pihenőterme. A bőrrel bevont fekvőhelyeken lepedőbe csavart férfiak hevernek mély álomba merülve. Csend van. Többen horkolnak.

Én: (épp azt álmodom, hogy Budapest fürdőváros, meghogy...)

Kellemetlen hang: (belehasít a terem csendjébe): Klöbovics Levente!

Én: (felriadok).

Mindenki: (felébred).

Kellemetlen hang: (újult erővel): Klöbovics Levente!!

Mindenki: (gyanakvó szemmel vizsgálja a másikat).

Én: (magamban) Ha itt fekszik közöttünk, én ráhúzom a vizeslepedőt...!

Kellemetlen hang: (fültépő harsogással) Klöbovics Levente!!!

Senki: (nem jelentkezik).

Valaki: (bizonytalanul). Biztos fürdik... Keresse a medencéknél...

Kellemetlen hang: (távolodik). Klöbovics Levente! Klöbovics Leve...

Mindenki: (virraszt, senki nem tud már újra elaludni).

Én: (az alábbi három kérdésen töprengek):

1. Ki és milyen alapon meri zaklatni Klöbovics Leventét fürdés közben?
2. Miért árulja el Klöbovics Levente, ha elmegy hazulról, hogy hová megy?
3. Milyen célt szolgálnak azok a fényesre szidolozott réztáblák, melyek három nyelven hirdetik ezt a csábító mondatot:

ÇSÖNDET KÉRÜNK!

Nem vagyok mohó. Elég, ha az utolsó kérdésre kapok választ...

Szilágyi György

Bozontos kiskutya

Szellemes rádiójátékot élveztünk nem is olyan nagyon régen. Arról szólt, hogy egy tehetséges kisfiút bukásba sodor lelkiismeretlen impresszáriója. (Horváth Tivadar játszotta kiválóan a nyegle, ellenszenves szerepet.) A hangjáték komponistája bravúros paródiát alkotott bizonyos „bozontos kiskutyáról", amely forog a szőnyegen. Ezzel gúnyolták ki a limonádé-slágereket. Sok rádióhallgatóval együtt azzal távoztam a készüléktől, hogy ez a kitűnő hangjáték alkalmas arra, hogy a „pancsoló kislányt", és a többi gügye slágert az őket megillető helyre emelje – vissza.

A hangjáték remek szatirikus ötlettel mutatta be, és természetesen elítélte, hogy a „bozontos kiskutyát" sokan komoly műalkotásnak vették, és a hanglemeze után vadászgattak. De mi történt ezután? A rádió is azok sorába szegődött, akik félreértették a szatírát, és a „Szív küldi..."-ben küldözgetni kezdték a bozontos kiskutyát, azt a slágert, amit elrettentő példának szántak. Tehát: a rádió hivatalosan küzd a giccs ellen, de nótánként 50 forintért támogatja.

Nagy Istvánné

MIKOR VOLT A MOHÁCSI VÉSZ?

Nemrég elhunyt kitűnő jellemszínészünkkel, Rajnai Gáborral esett meg, első Nemzeti Színház-i szerződésének korszakában, a következő történet.

A fiatal művész tüdejét reparáltatta a télen, fent a Magas Tátrában. Hónapokig oda volt, hósugárzástól, napfürdőtől szerecsenbarnára sült. Gyógyultan, frissen, teljes erőben indult hazafelé, és a tátrai levegőn olyan farkasétvágya támadt, hogy Kassán már görcsölte a gyomrát az éhség. A gyors állott vagy húsz percet, Rajnai leugrott, beszaladt a restibe és vacsorát rendelt. Előtte mindenesetre, mint afféle pedáns ember, megnézte a vasúti vagón számát, hogy ha vissza akar szállni, ne kelljen keresgélnie. A kocsiszám 1526 volt. – No, ezt fel sem kell jegyezni –, morfondírozott magában Rajnai –, ez a mohácsi vész dátuma, ezt nem felejtem el...

Máris hozták a vacsorát, mellé egy korsó finom kassai sört, megette, megitta, fizetett, kiment a peronra, felnézett az órára, volt még öt-hat perce. Addig kényelmesen odaér a kocsijához – gondolta magában, és elindult a sínek felé.

Ekkor – mint a villám –, villant fejébe a felismerés, hogy elfelejtette a kocsiszámot. – Várjunk csak, hogy is volt, valamiről emlékeznie kellene rá... Miről is? – Igen, megvan már... Akkor volt a mohácsi vész... Az ám, de a mohácsi vész mikor volt?... Szörnyű dolog, harmadgimnázista kora óta tudja, és most az istennek se jut az eszébe...

A vonat pedig mindjárt indul. Merre is van az a kocsi? Most már nem lehet sokat keresgélni, a szerelvény hosszú, a percek rohannak. Hirtelen ötlettel odalépett a szolgálatos MÁV tiszthez, és megkérdezte tőle:

– Bocsánat, uram, nem tudná-e nekem megmondani, mikor volt a mohácsi vész?

Az indítótárcsás fiatalember elpirult, zavartan hebegett, aztán dühösen mondta:

– Hagyjon kérem ezzel az ostobasággal! Mi közöm hozzá?

Rajnai most már komolyan meghökkent. Végigmászkálhatja az összes vagonokat, míg a sajátjába hazatalál. Es ott van a poggyásza, minden holmija, mégis csak bosszantó...

Egy komoly külsejű idősebb úr ment el mellette, gyorsan hozzászegődött:

– Tisztelt úr, nem tudja véletlenül, mikor volt a mohácsi vész?

Az idős úr gyanakodva nézett az idegenre. Ki lehet ez az őrült, akinek este tíz órakor, a kassai pályaudvaron nincs egyéb gondja, mint, hogy mikor volt a mohácsi vész?

Még két perc hiányzott az induláshoz. Rajnai éppen fel akart ugrani a mozdony utáni első kocsira, hogy onnan pásztázza végig a szerelvényt, mikor egy kis diákot pillantott meg, aki könyvekkel a hóna alatt futott a vagónok felé.

– Fiacskám! – kiáltott rá –, kapsz öt koronát, ha megmondod, mikor volt a mohácsi vész!

– 1526-ban –, vágta ki a gyerek, és bámulva nézett a vonat mellett rohanó bácsi után, aki gyorsan egy ezüst ötkoronást nyomott a markába.

B. i. anekdotáskönyvéből

Káderezés

Vasvári Anna rajza

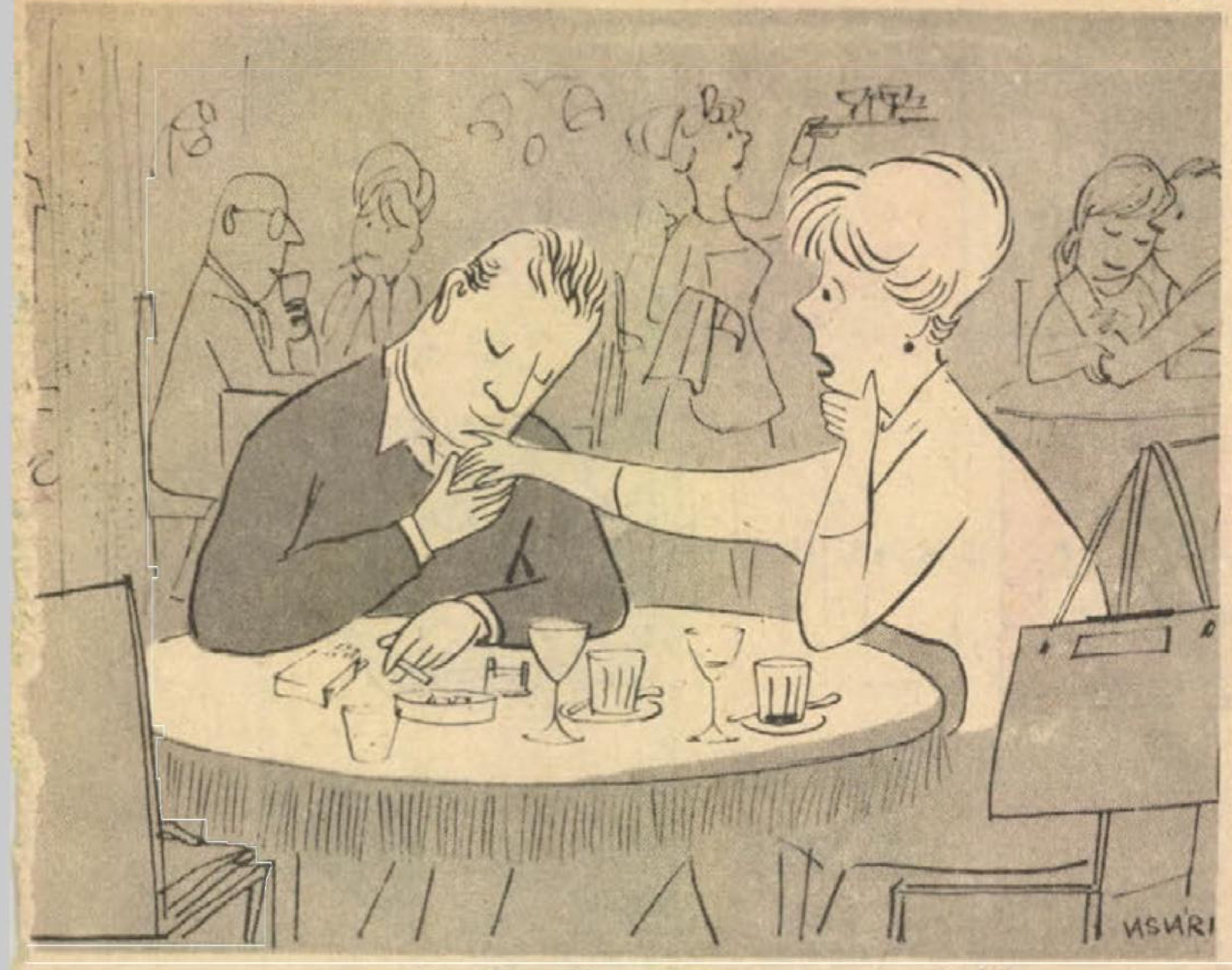

– Mondja, Pista, maga mennyire link? . . .

Jónás próféta

ifj. Barát József rajza

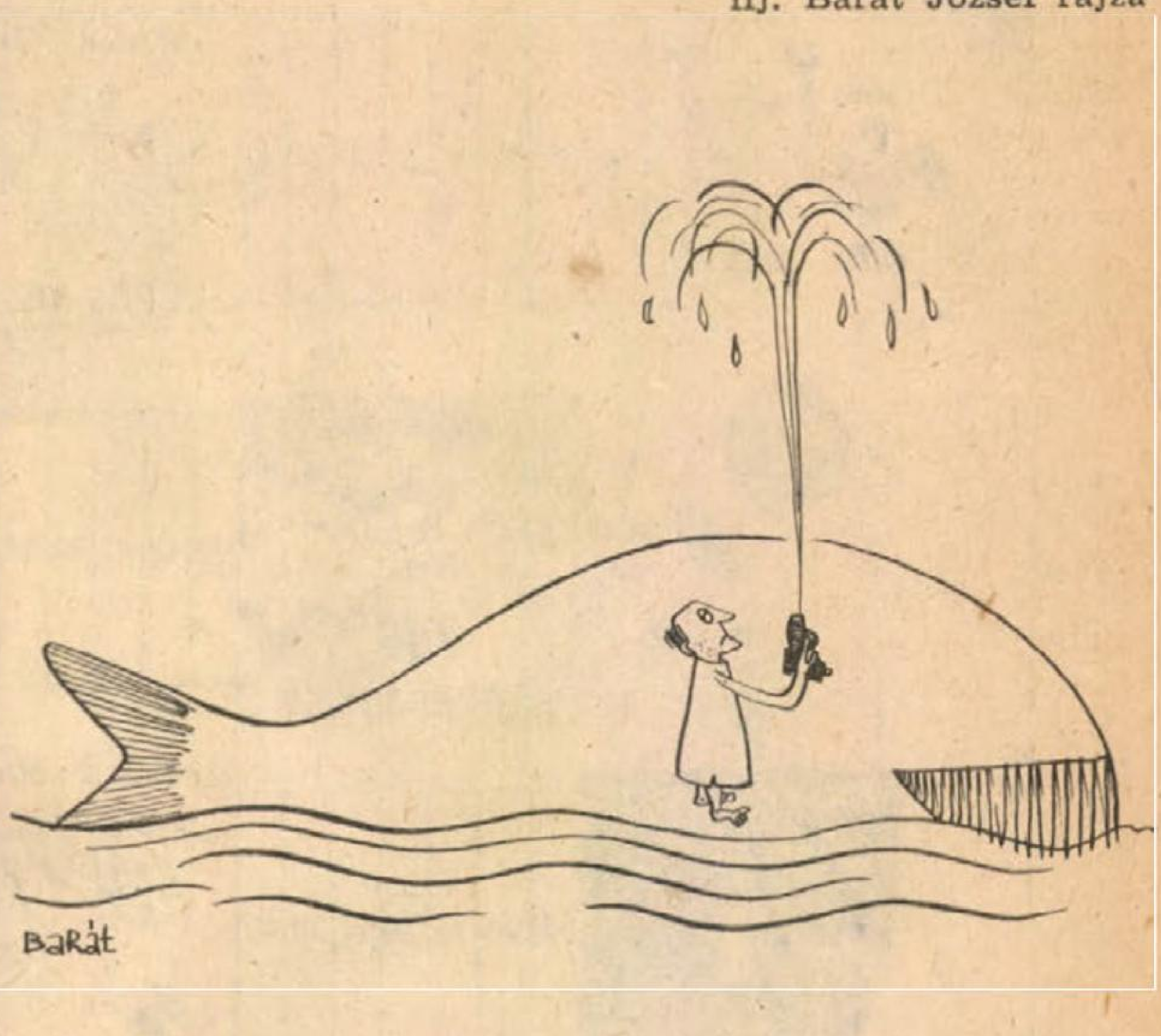

Indexszel szerzett vőlegény

A mai fiatalság el sem hiszi, hogy valaki azért nem iratkozhatik be egyetemre, mert a papájának nincs pénze. A több mint tízezer őszi egyetemistának ugyanis most – lehet mondani –, az állam a kedves papája, és akármilyen nagy a família, a családfő mindig előteremti a tanulmányi költségeket.

Régen az egyetemi felvételhez megfelelt az elégséges osztályzat, de kötelező volt elégséges anyagi fedezet is. Ez nem azt jelenti, hogy a háború előtt szegény ifjú egyáltalán nem iratkozhatott be. Ilyesmi is előfordult: élelmes éhenkórászok különböző fortélyokkal bejuthattak az Alma Mater padjaiba.

Egyik legismertebb típus volt, az indexszel szerzett vőlegény, azaz a menyasszonnyal szerzett index.

Hadd meséljük el a ma már legendaszerűen ható történetet. Egyet a sok száz közül.

Az erdélyi egyetemi városban élt egy gazdag terménykereskedő. Sok pénze volt, és egyetlen ambíciója: diplomás férjet óhajtott szerezni a lányának. Busás hozomány ellenére sem látszott könnyű feladatnak, mert a leányzó, – ne udvariaskodjunk –, felette csúnya volt. A hymen-tárgyalásokba bevont házasságközvetítő (régen elfelejtett szakma!) meg is mondta őszintén:

– Kész doktort ebben az esetben nem tudok ajánlani, de majd kitaníttatunk egy diákot.

Akkoriban ez nem volt olyan rejtélyes művelet, mint ahogy ma hangzik. Az ambiciózus papa sem csodálkozott, sőt konkrét ajánlatot kért.

A házasságközvetítő mutatott egy fényképet. Szerény, szőke fiatalember mosolygott a fotografián.

– Most érettségizett. Tiszta jeles. Az apja falusi erdőkerülő, a gimnáziumi költségeket még csak kiverejtékezte valahogy, de tovább már nem futja. Kitaníttatják a fiút, és öt év múlva kész doktort kap a kedves lánya.

Gyorsan megállapodtak a feltételekben. Az ifjú teljes ellátást kap a családnál a tanulmányi esztendők idejére, ezenkívül fizetik a tandíjat, megveszik a könyveit, öltöztetik. Gyűrűt váltanak, és amikor a diploma a vőlegény zsebébe kerül, megtartják az esküvőt.

Paroláztak, megittak egy pohár barackot az ifjú pár egészségére. A gondos apa még megkérdezte:

– Ne csináljunk írást az egyességről?

Összeráncolta a homlokát a derék közvetítő:

– Nem szoktunk ilyesmiről . . .

És becsületesen meg is indokolta:

– Sok ilyen házasságot közvetítettem, és tapasztalatból mondom, felesleges az írásos szerződés. Nézzük csak kérem: ha a kedves lánya, netán a mátkaság alatt szerez egy alkalmasabb vőlegényt,, vagy egy kész doktort, – hát úgyis kiteszik a szűrét ennek a fiatalembernek. Ha pedig a fiú a szigorlatokon beleszeret egy kolléganőjébe, – hát úgyis otthagyja a kisasszonyt. Minek ide írás?

(stella)

A nők hiszékenységéről

Vasvári Anna rajza

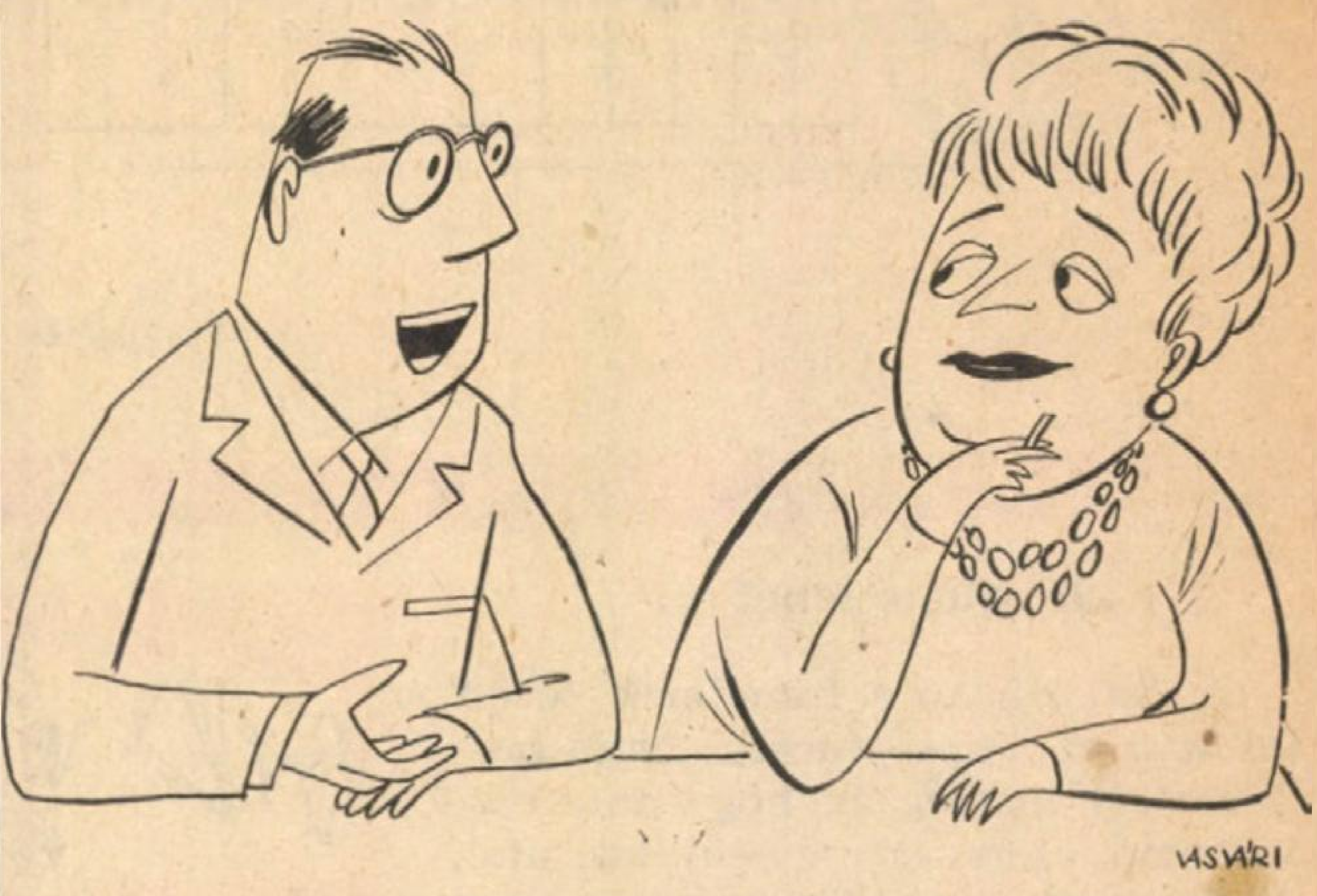

– Hogy maga milyen gyönyörű! . . .

A cinikus

Török János rajza

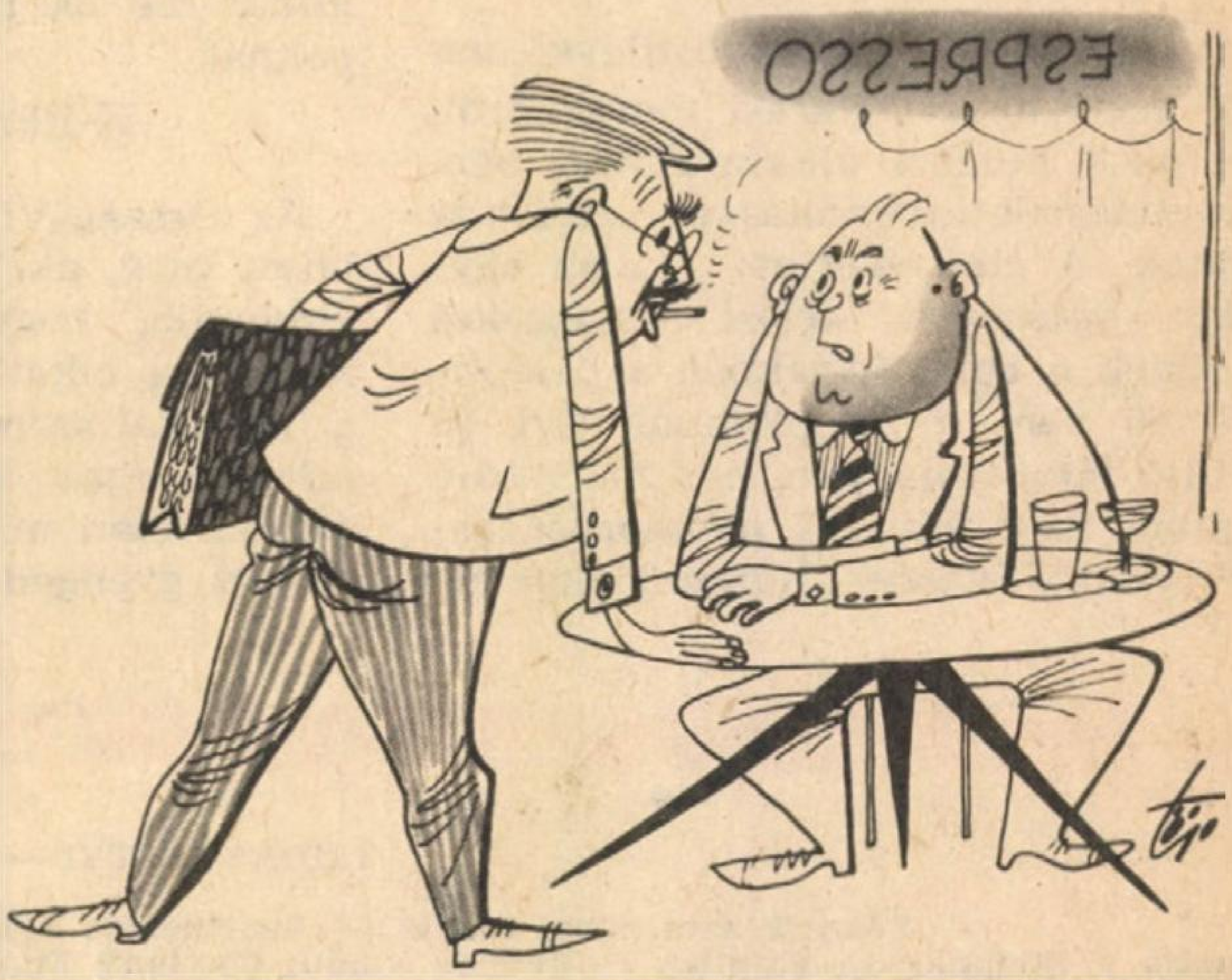

– Öregem, a szárnyashajó három óra alatt lent van Mohácson!
– Na és? Mit csináljak én Mohácson?

És mégis elkészült...

Mészáros András rajza

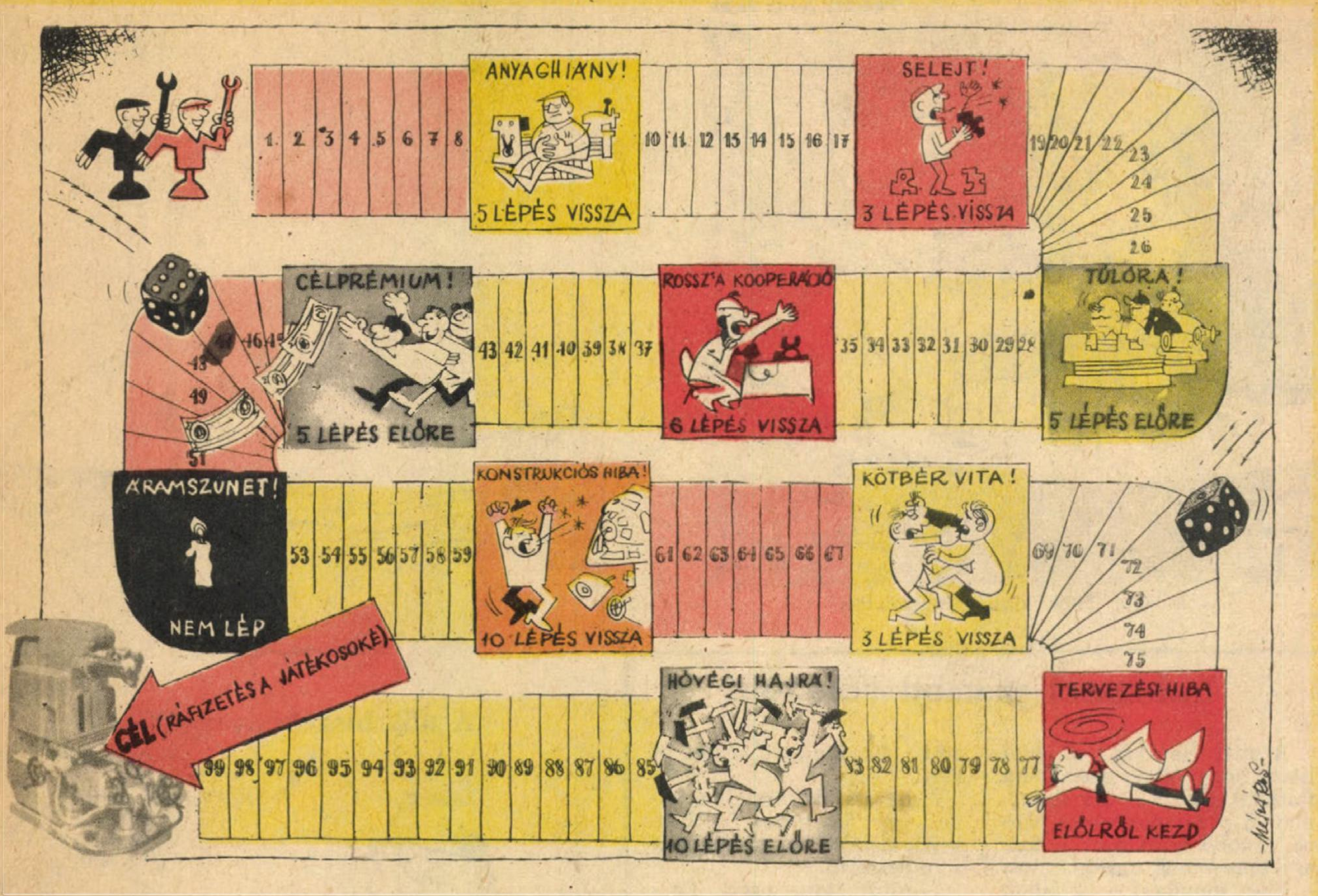
ANYAGHIÁNY!
5 LÉPÉS VISSZA
SELEJT!
3 LÉPÉS VISSZA
CÉLPRÉMIUM!
5 LÉPÉS ELŐRE
ROSSZ'A KOOPERÁCIÓ
6 LÉPÉS VISSZA
TÚLÓRA!
5 LÉPÉS ELŐRE
ÁRAMSZÜNET!
NEM LÉP
KONSTRUKCIÓS HIBA!
10 LÉPÉS VISSZA
KÖTBÉR VITA!
3 LÉPÉS VISSZA
HÓVÉGI HAJRÁ!
10 LÉPÉS ELŐRE
TERVEZÉSI HIBA
ELÖLRŐL KEZD
CÉL (RÁFIZETÉS A JÁTÉKOSOKÉ)
1 2 3 4 5 6 7 8
10 11 12 13 14 15 16 17
19 20 21 22 23 24 25 26
43 42 41 40 39 38 37
35 34 33 32 31 30 29 28
46 45 48 49 51
53 54 55 56 57 58 59
61 62 63 64 65 66 67
69 70 71 72 73 74 75
99 98 97 96 95 94 93 92 91 90 89 88 87 86 85
83 82 81 80 79 78 77
Mészáros

Társasjáték felnőtteknek.

Jó álma lehet...

Az Esti Hírlap a filmcímek között tallózva az Utolsó vacsora című produkcióról megjegyzi, hogy az messzemenő, *ezeréves* eseményekre utal. A nevezetes estebéddel kapcsolatos események köztudomás szerint időszámításunk első ötven éve táján játszódtak le. Csak nem aludt át a cikkíró vagy 900 esztendőt?

Potyahívek Japánban

A Nepszava japáni útilevelében szó esett az ősi Nara-i templomról, melynek polgári alkalmazottai bérköveteléseik kiharcolására sztrájkba léptek. A cikk szerint: „...az egyházi hatóságok óriási összegeket szednek a beléptidíjakból, a beléptidíj 50 yen, a templomnak évi 50 millió látogatója van, évi 250 millió yenből csak telhet a nyomorúságosnál jobb fizetésre". Nehéz időket élhet a sintóista egyház, ha beletörődik, hogy tíz templombajáró közül kilenc potyajeggyel ájtatoskodják, s így harmadfél milliárd yen helyett mindössze 250 millió folyik be a papoknak.

Ezt olvastuk...

Különös imádat

Az Ország-Világ spanyol írót szólaltat meg, aki többek között azt is elmondja, hogy imádja a bikákat, imádja a bikaviadalokat. Az írónak a bikákkal szemben táplált imádatát minden igaz állatkedvelő megérti, azt azonban már kevésbé, hogy bevallott gyengéd érzelmeivel a kebelében miért jár imádattal a bikaviadalokra is? Ahol imádott állataival köztudomás szerint nem éppen atyai módon bánnak.

Maszek trükk?

Az angol királyi család műkincseit újabban a nagyközönség is megtekintheti, a belépőjegy ára 2 shilling 60 penny — írja az Esti Hírlap. A brit királyi család sáfári hivatala csak nem a hajdani Rákóczi úti „elszakíthatatlan" Gutmann trükkjét elevenítette fel, aki a három pengős hózentrágert 2,99-ért kínálta, hogy ezzel megtévessze a számtanban kevésbé beavatottakat? Bár az is lehetséges, hogy a hír megfogalmazója nem barátkozott meg azzal a gondolattal, hogy 2 shilling 60 penny semmivel sem kevesebb 7 shillingnél, lévén egy shillingben pontosan tizenkettő a penny.

Dr. Árgus

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 62.5363 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány u. 3.
Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.